

ATHENS voice

Ευρωπαϊκή Γιορτή Μουσικής

Ραντεβού **24/6**

στο **πάρτι** της **ATHENS VOICE**

στον **πεζόδρομο** της **Θησέως**

Όλυμπος

Ο μεγάλος Μαραθώνιος
του βουνού

Του Παντελή Καψή

Η Γενιά της οδού
Πρωτογένους

Η καθημερινότητα
του πιο ζωντανού δρόμου
του Ψυρρή, όπως τη ζουν
οι άνθρωποί του

Της Φιλίππας Δημητριάδη

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΕΣ ΜΠΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 2017 ΟΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ

Βραβεύθηκε η Ελληνική Δημιουργία - Ελληνική Πρωτοπορία.

Superior Taste Award 2017 για την eza ζ Fine Lager και την eza ζ Premium Pilsener
από τους βραβευμένους γευσισγνώστες της διεθνούς επιτροπής
του INTERNATIONAL TASTE & QUALITY INSTITUTE - BRUSSELS.

eza.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

facebook.com/ezabeer

Απολαύστε υπεύθυνα

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης,
Δημήτρης Μαστρογιαννίδης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Α. Κούλης, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μηλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θωδωρής Μπαργιώτας,
Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάτσης, Ραφαήλ Φωτόπουλος

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager
Βίκυ Κаланτζή

Υπεύθυνη Direct Market Βούλα Καραβαγγέλη
Direct Market Θεοδώρα Θεμελή, Ρούλα Μαντή,
Κωνσταντίνα Τριανταφύλλου
Υποδοχή Διαφήμισης Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,
Μαρία Καραχοντζή, Γιώργος Άνθης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,
μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS!

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Φαίδρα Κρέσπη**. Γεννήθηκε στη Λέσβο και είναι ελληνο-νεοζηλανδικής καταγωγής. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στη Μ. Βρετανία, στο Newcastle University κι έπειτα στο University of Edinburgh. Έχει συνεργαστεί με αρχιτεκτονικά γραφεία σε Αθήνα και Αγγλία ενώ ασχολείται εντατικά με τη ζωγραφική από το 2012. Το 2015 παρακολούθησε μαθήματα εικονογράφησης στο Central Saint Martins University στο Λονδίνο, πράγμα που την ώθησε να ασχοληθεί επαγγελματικά με την εικονογράφηση. Έχει πάρει μέρος σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Μύκονο. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Δείτε τη δουλειά της στο:
www.phaedracrespi.com
e-shop:
PhaedraCrespiShop.etsy.com

Τρεις γειτονιές, τρεις βόλτες.
Ένας οπτικο-ακουστικός περίπατος στο κινητό σου.
Κατέβασε τη δωρεάν εφαρμογή **MCMS Player**
σε iOS και Android, φόρεσε τα ακουστικά σου
και άκουσε την πόλη μας αλλιώς.

Sound scapes Medea Electro nique! Land scapes

Γκάζι, Κεραμεικός,
Μεταξουργείο

Στο πλαίσιο

inter-faces

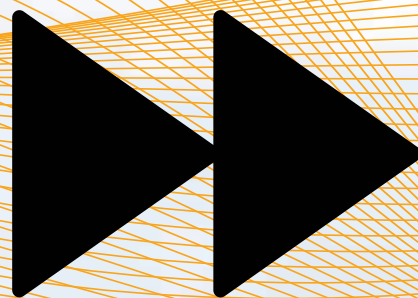

sgt.gr

ATHENS VOICE PARTY

24.06.17

ΣΤΟΝ ΠΕΖΟΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΘΗΣΕΩΣ
(ΣΥΝΤΑΓΜΑ)

Τα καλοκαίρια της ATHENS VOICE έχουν πάντα μέσα τη Πορτή. Μία συνάντηση κάθε χρόνο με αφορμή την Ευρωπαϊκή Πορτή της Μουσικής που δίνει ρυθμό στους δρόμους των πόλεων. Αυτή την Παρασκευή 24 Ιουνίου ανεβάζουμε τα beats στο κέντρο της πόλης με 3 DJ acts στον πεζόδρομο της Θησέως. Στα ντεκ του IPPO Bar (Θησέως 11, Σύνταγμα) θα επιλέξουν το μουσικό soundtrack της βραδιάς ο Monsieur Minimal, ο Σεραφείμ Τσοτσώνης και για πρώτη φορά στην Αθήνα το team του La.Ga. Sta.

iD La.Ga.Sta

Το La.Ga.Sta αγαπά τη μουσική και τα αυτοκίνητα και συνεχίζει για 8η χρονιά από την Αθήνα που βρίσκεται να κάνει αυτό για το οποίο το παρακολουθούν και το διαβάζουν κάποιοι τόσα χρόνια: να παρουσιάζει νέα κομμάτια και καλλιτέχνες που προσεκτικά επιλέγει από τις νέες κυκλοφορίες.

Με αναφορές από το Pitchfork και το NME, στο La.Ga.Sta έχουν καταφέρει να είναι συνεπείς κάθε χρόνο με τις «*Late Summer Compilations*», στις οποίες συγκεντρώνουν κάποιες από τις καλύτερες κυκλοφορίες της κάθε χρονιάς, μαζί με κομμάτια αποκλειστικά για αυτές από καλλιτέχνες και labels που ακολουθούν και στηρίζουν στο site. Στα πάρτι τους στην Ελλάδα και στο Λονδίνο έχουν παίξει μουσική μεταξύ άλλων ονόματα όπως Black Madonna, Factory Floor, Lauer, Psychemagic, Tim Sweeney, Jacques Renault κ.ά., ενώ οι ίδιοι έχουν παίξει από τη VIP σκηνή του MELT festival στο Βερολίνο μέχρι το Block 9 του Glastonbury και το LOT radio της Νέας Υόρκης. Για το La.Ga.Sta έχουν κάνει αποκλειστικά mixtape δεκάδες καλλιτέχνες, όπως Duke Dumont, Wolfram, Baio κ.ά., ενώ οι ίδιοι έχουν κάνει mixtapes για τη σειρά fixtape των SOLE και τα White Light Mixes, επέλεξαν μουσική για τη ραδιοφωνική εκπομπή του Hype Machine ενώ έχουν επίσης συνεργαστεί με το Socila Paris Club στο Παρίσι. Μόλις ολοκλήρωσαν 1 χρόνο από events στο Dlaston Superstore του Λονδίνου, ενώ για το δεύτερο μισό του 2017 έχουν προγραμματίσει την 7η κατά σειρά digital καλοκαιρινή τους συλλογή, μια νέα συλλογή με αποκλειστικά κομμάτια σε ένα διπλό βινύλιο και ένα EP με δικά τους κομμάτια και remix.

iD Serafim Tsotsonis

Ο Serafim Tsotsonis είναι από τους γνωστότερους νέους καλλιτέχνες της ηλεκτρονικής σκηνής, με έντονη δραστηριότητα ως συνθέτης και ως παραγωγός. Έχει συνθέσει μουσική για φιλμ, θεατρικά, ντοκιμαντέρ, διαφημιστικά και remixes για λογαριασμό πολλών καλλιτεχνών. Πρόσφατα παρουσιάστηκε ως το έτερον ήμισυ των Ocean Hope, ντουέτο που έχει μαζί με την αδερφή του Αγγελική – το project ταξιδεύει ήδη στη διεθνή αγορά με το πρώτο EP «*Chamber Dreams*». Παράλληλα κυκλοφόρησε το 4ο σόλο άλμπουμ του «*She Swims*» από τη Hush Hush, ανεξάρτητη εταιρεία στο Seattle της Αμερικής, ένα modern classical κομψοτέχνημα με ιδιαίτερες ενορχηστρώσεις σε κινηματογραφικό ύφος, ηχογραφημένο εν μέρη στο home studio του στην Αθήνα και την Κόρινθο.

iD Monsieur Minimal

Ο Monsieur Minimal μετράει στο ενεργητικό του τέσσερα άλμπουμ από το «Lollipop» του 2008, το «Pasta Flora» δύο χρόνια αργότερα, το «Minimal to Maximal» το 2012 και το «High Times» του '15. Έχει συμμετάσχει σε μουσικές συλλογές (Τουρκία, Γαλλία, Ρωσία, Γερμανία), έχει επενδύσει τηλεοπτικά σποτ σε Ελλάδα, Αμερική και Καναδά, καθώς και έχει συνεργαστεί με αξιόλογους Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες, όπως με τη Δήμητρα Γαλάνη και τον Moby. Με μεγάλη παρουσία σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές playlist, ο Monsieur Minimal έχει κερδίσει επάξια τα τελευταία χρόνια μουσική αναγνώριση και τον τίτλο του indie/pop aesthete. Το νέο του τραγούδι «Αγκαλιά» αποτελεί μόνο μια μικρή γεύση από το νέο άλμπουμ του «Ερόtica» που αναμένεται τον Σεπτέμβριο.

Κυρία τρίτης ηλικίας, πολύ καλοντυμένη και χτενισμένη, με μεγάλα γυαλιά ηλίου, καπέλο και κραγιόν, ανεβαίνει σε λεωφορείο υποβοηθούμενη, καθώς την έχει πιάσει μία ελαφριά ζάλη. Μία κοπέλα της προσφέρει τη θέση της, η κυρία κάθεται και φυσικά πίνει την κουβέντα:

... «Αχ κορίτσι μου, είχα πάει να πάρω μία αξονική και από το φόβο μου με έπιασε ταχυπαλμία... και μετά ζαλιστικά, παραλίγο να σωριαστώ. Τα αποτελέσματα καλά ήταν, αλλά στο μεταξύ πώς φοβήθηκα... Τελικά από αλλού το περιμένεις και από αλλού σου έρχεται!...»

Η ίδια κυρία, λίγο αργότερα, ξεφυσώντας:
«Τι να κάνεις, παιδί μου... Οι μισοί είναι στις δουλειές τους κι οι άλλοι μισοί, σαράβαλα. Διαλέγεις και παίρνεις.»
(Γραμμή 813, κατεβαίνοντας την Ιπποκράτους. Τετάρτη μεσημέρι)

Στα H&M, κυρία μαλώνει το παιδάκι της:
«Μαρία, επιτέλους σταμάτα να γκρινιάζεις και να κλαις γιατί θα σε πάω σπίτι και δεν έχει ούτε γλειφιτζούρι!»
Απάντηση τρεμουλιαστή και με δάκρυα:
«Τσε τι θες να κάνω; Μωλό είμαι, νυστάζω τσε πεινάω!»
(Αγία Παρασκευή, Δευτέρα μεσημέρι)

Ψυχωτικές 40άρες συζητούν βολτάροντας στο Golden Hall:
-Εμένα με εκνευρίζει που δεν ξεκολλάνε οι οδηγοί τα παλιά αυτοκόλλητα των τελών κυκλοφορίας των προηγούμενων ετών από τα τζάμια τους.
-Ναι, ναι!... Έτσι μου 'ρχεται να πηγαίνω σε όλα τα αμάξια και να τα ξεκολλάω με το νύχι, ένα-ένα!
(Golden Hall, Δευτέρα απόγευμα)

Παρέα σε ταβέρνα δίνει παραγγελία. Ένας χίπστερ παραγγέλνει παπαρδέλες.
Η απάντηση έρχεται από φίλο του:
-Και μετά κορόιδευες εμένα που τρώω φιογκάκια με κόκκινη σάλτσα.
(Πεντέλη, Κυριακή μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δύο διανυκτερεύσεις για 1 τυχερό και το φίλο του στο Simos camping

Το Simos Camping βρίσκεται μόλις 50 μ. από την πιο όμορφη παραλία της Μεσογείου, χαρακτηρισμένη ως προστατευόμενη περιοχή NATURA. Την παραλία του Σίμου, με τα απίστευτα σμαραγδένια χρώματα θάλασσας, τα χρυσόλευκα χρώματα λεπτής αμμουδιάς και τις μοναδικές στην Ελλάδα αμμοθίνες που φθάνουν τα 10 μ. ύψος, χαρίζοντας εκπληκτική φυσική σκιά.

Η Athens Voice και το Simos Camping σας δίνουν τη δυνατότητα να κερδίσετε 2 διανυκτερεύσεις σε θέση για σκηνή στο Simos Camping. Στείλτε ένα απλό email στο contest@athensvoice.gr με το ονοματεπώνυμό σας γράφοντας «Simos Camping» στο θέμα, μέχρι τις 29/6. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με email.

Βραβευμένη ECOVOICE

Άλλη μια διάκριση απέσπασε η ATHENS VOICE για τη στήλη περιβαλλοντικών θεμάτων ECOVOICE της Βασιλικής Γραμματικογιάννη. Η δημοσιογράφος τιμήθηκε σε ειδική εκδήλωση από την Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, για τη συνεισφορά της στην ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση του κοινού για το περιβάλλον. Αυτή είναι η δεύτερη φορά. Να υπενθυμίσουμε ότι η εφημερίδα μας και η στήλη ECOVOICE τιμήθηκαν με το δημοσιογραφικό βραβείο ΟΙΚΟΠΟΛΙΣ το 2014, σε μια επιβλητική τελετή στην Ακαδημία Αθηνών.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

Ξαπλώστρες με αλεξικέραυνο.

ΑΡΚΑΣ

Τα είπε όλα σε 12 λέξεις: «Δείξε μου έναν επιτυχημένο ψεύτη και θα σου δείξω ένα πλήθος ηλιθίων».

ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΠΙΣΗΜΩΣ

Ο Tonino Carotone ξανάρχεται στην Αθήνα για να παίξει με τους Locomondo.

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ

Το καλύτερο τρολ απ' όλα. Και μάλιστα από το κινητό του μπαμπά του.

ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΕΙΣ

Άλλοι τρεις δρόμοι του κέντρου πεζοδρομούνται. Μακάρι να βλέπαμε και γεμάτα τα καταστήματα.

ΑΝ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΠΑΣΙΜΑΔΑΚΙΑ...

Χειροποιίντα από τον Ξυλόφουρνο Αγίου Νεκταρίου του κυρίου Μαλαδάκη στα Χανιά. Κυκλοφορούν στα καλά σουπερμάρκετ. Συστήνονται θερμά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ DEJA VU

Η ταινία για τον Σιντ Βίσιους του Άλεξ Κοξ επαναπροβάλλεται αυτή την εβδομάδα στα Θερινά σινεμά. Ο Roger Waters των Pink Floyd βγάζει νέο δίσκο.

ΤΑ ΑΣΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Δεν φτάνει που βρέχει, έχουμε κι αυτά να το χειροτερεύουν.

ΝΤΑΝΟΣ

Τόσο σταυροκόπημα που ρίχνει... η Αγία Αθανασία του Survivor.

ΑΪΠΝΙΕΣ

Με ιερά αγρυπνία απαντά ο Μητροπολίτης Άνθιμος στο Gay Parade της Θεσσαλονίκης.

ΚΑΡΝΤΑΣΙΑΝΣ

Έρχονται στην ελληνική τηλεόραση. Όσο έχουμε την οικογένεια Φλωρινιώτη δεν φοβόμαστε τίποτα.

ΠΛΟΙΟ ΜΕ 35 ΕΚΑΤ. ΠΑΚΕΤΑ ΤΣΙΓΑΡΩΝ

Θέλουμε να το κόψουμε και δεν μας αφήνουν.

RUN LOLA RUN

Αφήστε τους Μαραθώνιους και πηγαίνετε να τρέξετε με τα παιδιά σας. Όλο και περισσότερα ελληνόπουλα εμφανίζουν υπέρταση, προδιαβήτη και υψηλή χοληστερόλη, λόγω κακής διατροφής και μη άσκησης.

ΜΥΡΤΩ ΑΛΙΚΑΚΗ

Επιμέλεια: Ελίζα Συναδινού

Πώς βρεθήκατε στην Αθήνα; Γεννήθηκα στο Παρίσι, αλλά μεγάλωσα στην Αθήνα από 3 ετών. Είναι η πόλη μου.

Σε ποιες γειτονιές έχετε ζήσει; Στα Ιλίσια, όταν ήμουν παιδί. Από τα 5 και μετά στο Χαλάνδρι. Και μετά τα 22 σε διάφορες περιοχές του κέντρου.

Τώρα σε ποια περιοχή μένετε; Για ποιο λόγο τη διαλέξατε; Ξαναμένω στο ίδιο εκείνο σπίτι στα Ιλίσια. Μου αρέσουν γιατί ενώ υπάρχει πράσινο, είναι πολύ κοντά στο κέντρο της πόλης, που το αγαπώ πολύ και με βολεύει κιόλας, μιας και εκεί βρίσκονται τα περισσότερα θέατρα. Μου αρέσει η βαβούρα της πόλης.

3 λόγοι που είστε ερωτευμένη με την Αθήνα; Είναι μια πόλη στην οποία νιώθω οικεία, δεν φοβάμαι. Μου αρέσει που κάθε μέρα δεν ξέρεις τι σε περιμένει, τι θα συναντήσεις. Λατρεύω επίσης τα καφέ και τα μπαράκια!

3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη... Τα σκουπίδια, οι βρώμικες πολυκατοικίες, η έλλειψη πρασίνου.

Σε ποιο μπαράκι θα σας βρίσκαμε μια Πέμπτη βράδυ; Στο Κολωκοτρώνη 9, ένα bar όπου νιώθω πάρα πολύ άνετα, ή στο Moriarty, στην πλατεία Καρύτση, όπου μου αρέσει η ατμόσφαιρα και η μουσική.

Το αγαπημένο σας στέκι για καφέ; Μου αρέσει να πηγαίνω στην Καλλιδρομίου, στο Chelsea στο Παγκράτι, και καμιά φορά και στην Αγία Ειρήνη.

Μια καθημερινή αθηναϊκή ιστορία; Παίρνεις το μηχανάκι σου. Την ώρα που πας να μπεις στη Β. Σοφίας έχει κορδέλες και δεν μπορείς να περάσεις. Οπότε πρέπει να χωθείς ανάποδα σε διάφορα στενά για να βρεθείς στον προορισμό σου. Κλασικά!

Πόσο έχει αλλάξει η Αθήνα τα τελευταία 15 χρόνια; Έχει πολύ λιγότερη κίνηση η πόλη τις καθημερινές, δεν είναι όπως παλιά. Επίσης, δεν υπήρχαν βρώμικες βιτρίνες κλειστών καταστημάτων και άστεγοι άνθρωποι.

Ένα μέρος για καλό και φτηνό φαγητό; Το Etnico στην Κολωκοτρώνη. Έχει φαγητό στο χέρι, πολύ οικονομικό και υπέροχης ποιότητας.

Τα τρία αγαπημένα σας θέατρα στην Αθήνα; Το Μικρό Παλλάς, το Πορεία και το Υπόγειο του Τέχνης.

Η Μ.Α. είναι ηθοποιός. Αυτό το καλοκαίρι, θα βρίσκεται σε περιοδεία με την παράσταση «Το Ψέμα».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.

Η εταιρεία «ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ - ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ» πραγματοποιεί έκδοση Κοινού Ομολογιακού Δανείου έως €300 εκατ., μέσω Δημόσιας Προσφοράς στο κοινό στην Ελλάδα.

Οι υπό έκδοση ομολογίες είναι κοινές, ανώνυμες και άυλες και θα είναι διαπραγματεύσιμες και εισηγμένες στην Κατηγορία Τίτλων Σταθερού Εισοδήματος του Χρηματιστηρίου Αθηνών. Ελάχιστο ποσό εγγραφής 1.000 ευρώ.

ΕΝΑΡΞΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ: ΤΕΤΑΡΤΗ 21.6.2017

ΛΗΞΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23.6.2017

Ο προσδιορισμός της τιμής, της απόδοσης και του επιτοκίου των Ομολογιών, θα γίνει με τη διαδικασία του βιβλίου προσφορών το οποίο τηρείται από τους Συντονιστές Κυρίου Αναδόχους.

Η παρούσα ανακοίνωση περιέχει συνοπτικές πληροφορίες για Δημόσια Προσφορά Ομολογιών. Αναλυτική ανακοίνωση για τη Δημόσια Προσφορά έχει δημοσιευθεί στο Ημερήσιο Δελτίο Τιμών της «Ελληνικά Χρηματιστήρια Α.Ε. - Χρηματιστήριο Αθηνών» στις 16 Ιουνίου 2017 και έχει συνταχθεί το προβλεπόμενο από τη νομοθεσία Ενημερωτικό Δελτίο, το οποίο εγκρίθηκε από το Δ.Σ. της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς την 15 Ιουνίου 2017 είναι διαθέσιμο σε ηλεκτρονική μορφή στις ιστοσελίδες της «Ελληνικά Χρηματιστήρια Α.Ε. - Χρηματιστήριο Αθηνών» (athexgroup.gr/el/web/guest/companies-new-listings), της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (www.hcmc.gr/el/GR/web/portal/eib/deltia), της Εταιρείας (http://www.mytilineos.gr/Uploads/enimerotiko_deltio.pdf), των Συντονιστών Κυρίων Αναδόχων της Δημόσιας Προσφοράς, ήτοι της «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.» (<http://www.eurobank.gr/online/home/generic.aspx?id=1355&mid=363&lang=gr>) και της «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» (<http://www.nbg.gr/el/news>), των Κυρίων Αναδόχων, ήτοι της «ΑΛΦΑ BANK Α.Ε.» (<http://www.alpha.gr/page/default.asp?la=1&id=5224>) και της «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» (<http://www.piraeusbankgroup.com/mytilineos>), των Αναδόχων ήτοι της «Euroxx Χρηματιστηριακή Α.Ε.Π.Ε.Υ.» (<http://www.euroxx.gr/gr/content/article/MYTIL>), της «Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος Α.Ε.» (<http://ibg.gr/enimerotika-kai-pliroforiaka-deltia>), της «ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ Χρηματιστηριακή Α.Ε.Π.Ε.Υ.» (<http://www.pantelakis.gr/Pantelakis/home>) και του Συμβούλου Έκδοσης, ήτοι της «Εθνική Χρηματιστηριακή Α.Ε.Π.Ε.Υ.» (www.nbgsecurities.com).

Οι επενδυτές θα πρέπει να συμβουλευθούν το Ενημερωτικό Δελτίο πριν τη λήψη οποιασδήποτε επενδυτικής απόφασης. Το Ενημερωτικό Δελτίο θα είναι επίσης διαθέσιμο και σε έντυπη μορφή δωρεάν στα γραφεία της Εταιρείας, του Συμβούλου Έκδοσης και στο δίκτυο των Συντονιστών Κυρίων Αναδόχων, των Κυρίων Αναδόχων και των Αναδόχων κατά τη διάρκεια της περιόδου της Δημόσιας Προσφοράς. Για περισσότερες πληροφορίες οι κ.κ. επενδυτές μπορούν να απευθύνονται στη Διεύθυνση Επενδυτικών Σχέσεων της Εταιρείας (<http://www.mytilineos.gr/el-gr/investor-relations/of-mytilineos-group>) τηλ. +30 2106877436.

ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της κίνησης για την ένταξη του κόστους του μανικιούρ στο αριστερό χέρι των υπαλλήλων των διοδίων, στα επαγγελματικά έξοδα)

Ο ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ ΣΤΑΥΡΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΙΣΟΒΙΤΕΣ

Το έμπρακτο ενδιαφέρον του για τους ανθρώπους που εκτίουν ποινές ισόβιας κάθειρξης έδειξε ο υπουργός Εθνικής Άμυνας. Όπως κάθε πολίτης που ενδιαφέρεται για το συνάνθρωπό του, ο κ. Καμμένος εμφανίστηκε αιφνιδιαστικά έξω από τις φυλακές

Κορυδαλλού και έδωσε την ευχή του στους φυλακισμένους, ενώ δεν παρέλειψε να τους σταυρώσει ώστε να αποφυλακιστούν γρήγορα για να δημιουργηθεί χώρος για τους πολιτικούς του αντιπάλους.

● Εντάξει, έγιναν «επαναπροωθήσεις» Τούρκων στον Έβρο με σακούλες στο κεφάλι, όπως παραδέχεται ο Νίκος Φίλης... Αλλά γιατί κανείς δεν τους δίνει το ελαφρυντικό ότι μπορεί να τους μπέρδεψαν με τον Αρκά;

● Αλέξης Τσίπρας κάνει καζούρα στη Φώφη για το Καστελόριζο. Φώφη απαντά με καζούρα στον Αλέξη Τσίπρα για τα μνημόνια. Γιώργος Παπανδρέου μέσω Twitter παρεμβαίνει και κατηγορεί Καραμανλή για τη χρεοκοπία.

● Ναι, το λογικό είναι ότι θα μπορούσε να έχει γίνει μια επιτροπή ειδικών για το χρέος. Όστε να ξέρουμε επιτέλους. Αλλά ευτυχώς την επιτροπή αυτή ανέλαβε να τη φτιάξει η Ζωή Κωνσταντοπούλου με τα γνωστά κωμικοτραγικά αποτελέσματα. Ευτυχώς, γιατί έτσι συνεχίζουμε να μην ξέρουμε. Οπότε οι πολιτικοί αρχηγοί μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα να κάνουν καζούρα ο ένας στον άλλο σαν μαθητές στο προαύλιο. Πράγμα που ήταν και το ζητούμενο, εξ αρχής.

● Πάντως ο κ. Γαβρόγλου δεν το χειρίζεται καλά όταν χαρακτηρίζει κινδυνολόγους όσους καταγγέλλουν

ανομίες στα πανεπιστήμια με αφορμή την επαναφορά του ασύλου.

● Θα μπορούσε, ας πούμε, να πει ότι «γίνεται και καμιά στραβή» στα πανεπιστήμια. Όπως είπε π.χ. την προηγούμενη εβδομάδα ο Γιώργος Μπαλάφας για το θάνατο του μαθητή στο Μενίδι.

● Πάντως είναι λογικό ο Πάνος Καμμένος να συνομιλεί μέσω κινητού με τον ισοβίτη Γιαννουσάκη.

Αφού μετά τις αποδράσεις Παλαιοκώστα, έχουν ληφθεί μέτρα και δεν μπορεί να προσγειώσει το ελικόπτερό του εκεί για να τον δει αυτοπροσώπως...

● Πάντως το μπλοκάρισμα από την Ελλάδα του ψηφίσματος του ΟΗΕ για την κατάπαυση των δικαιωμάτων των αντιφρονούντων στην Κίνα δείχνει μια πρόοδο. Πριν από λίγο καιρό έλληνες ευρωβουλευτές είχαν αρνηθεί να υπογράψουν ψήφισμα κατά του Μαδούρο. Και ο Μαδούρο δεν έχει αγοράσει καν το λιμάνι του Πειραιά.

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αλέξης Τσίπρας (σε Σταύρο Θεοδωράκη): «Αδυνατισμένο σε βλέπω. Μην ανησυχείς, εδώ θα σε ταΐσουμε»

Μετάφραση «Το κοινό μου σε μισεί, οπότε πρέπει να του δείξω ότι δεν με ενδιαφέρει και πολύ ο καρκίνος σου»

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Διορισμένος διαχειριστής φιλοκυβερνητικού λογαριασμού στο Twitter επί περιόδου «παρατηθείτε»

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 2

Υπάλληλος της Αρχής Δημοσίων Εσόδων που έχει επιφορτιστεί την καταγραφή των ανασφάλιστων

IX

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

● Η μεταφορά του προέδρου της Δημοκρατίας στο μέρος όπου έγινε η βάφτιση του παιδιού του διαχειριστή ενός site που θεωρεί τους μισούς Έλληνες προδότες και δοσίλογους, έγινε με το υπηρεσιακό αυτοκίνητο που διαθέτει το κράτος στον Πρόεδρο ΟΛΩΝ των Ελλήνων;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ 2

● Δηλαδή, ένας Ρομά που θέλει να ξεφύγει από το Μενίδι και το γκέτο της διακίνησης ναρκωτικών και να σπουδάσει στα πανεπιστήμια εκμεταλλευόμενος τις ευεργετικές διατάξεις εισαγωγής του, θα βρεθεί μπροστά σε νέα διακίνηση ναρκωτικών και όπλων που συμβαίνει στα πανεπιστήμια επειδή δεν υπάρχει ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ 3

● Δηλαδή ο Πάνος Καμμένος προτιμάει να μάθει όλη η Ελλάδα ότι το παιδί του ψάχνει στο internet γραβάτες με πέν, από το να παραδεχθεί ότι έκανε ο ίδιος την ανάρτηση και να το προστατέψει;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Αντιεξελιπακοφοβία» Η φοβία, όταν έχεις φιλήσει κάποιον που φοβάει αντιπληακό στο πρόσωπο, ότι τελικά λίγο από αυτό θα μείνει στα χείλια σου και τελικά θα το καταπιείς.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΜΠΟΡΕΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ (εδώ και τώρα)

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Πάνω από τους μισούς βουλευτές που εξελέγησαν με το κόμμα του Εμανουέλ Μακρόν δεν είχαν ποτέ στη ζωή τους επαφή με τα κομματικά θερμοκήπια. Δεν γνωρίζουν να ομιλούν την κοινοβουλευτική διάλεκτο, ούτε πως έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν «γραφείο με κρεβάτι» στη Βουλή για να ξεκουράζονται. Είναι εκτός πολιτικού συστήματος. Πριν από ένα χρόνο, όταν ο σημερινός πρόεδρος έβαζε μπροστά τις μηχανές, στήθηκαν σε κάθε γωνιά της Γαλλίας επιτροπές πρωτοβουλίας. Η κοινωνία των πολιτών πλαισίωσε αυτές τις επιτροπές. Επαγγελματίες, καθηγητές, δάσκαλοι, γιατροί και δικηγόροι, επιστήμονες κάθε τομέα, απλοί άνθρωποι με συλλογική συνείδηση και προσωπική - ατομική ευθύνη. Βεβαίως και στήθηκαν μηχανισμοί ελέγχου όσον αφορά την εγγραφή μελών και στη συνέχεια ως προς την επιλογή υποψηφίων για το βουλευτικό αξίωμα. Το σχέδιο αυτό λειτούργησε ως φαινόμενο πλημμυρίδας. Φτάσαμε στις βουλευτικές εκλογές. Το «σύστημα Μακρόν» κέρδισε την απόλυτη πλειοψηφία. Περίπου το 60% με 70% των υποψηφίων προέρχονταν από τον ευρύτερο κεντροαριστερό χώρο. Όχι το θερμοκήπιο του σοσιαλιστικού κόμματος. Αλλά από την κοινωνία. Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό. Μία πρωτόγνωρη ανανέωση του πολιτικού προσωπικού. Μία αναγκαστική λόγω εκλογικής κατάρρευσης αναδόμηση εκ βάθρων των παραδοσιακών σχηματισμών. Μία έντονη παρουσία στην Εθνοσυνέλευση μιας διαφορετικής ποιότητας ανθρώπων που δεν είναι επαγγελματίες πολιτικοί, προέρχονται από την κοινωνία και δεν επικοινωνούν με κλισέ και συνθήματα. Αυτό στην πολιτική καθομιλουμένη αποκαλείται Ανατροπή.

Κανείς δεν μπορεί να ξέρει εάν ο γάλλος «Ζαν Λυκ», αντίστοιχος του έλληνα «Κώστα», ή η «Μισέλ», αντίστοιχη της «Κατερίνας», θα πετύχουν στο νέο ρόλο που τους επιφύλασσε η πολιτική εξέλιξη στη Γαλλία. Αυτό που με σιγουριά μπορεί να αναγνωρίσει ο παρατηρητής είναι πως πολύ σπάνια στις συστηματοποιημένες μεταπολεμικές κοινωνίες της Ευρώπης συμβαίνει μία τόσο βαθιά αναδιάρθρωση του πολιτικού προσωπικού. Θα έλεγε κανείς πως με καθυστέρηση δεκαετιών συνέβη στη γαλλική κοινωνία κάτι που λογικά θα έπρεπε να έχει καταγραφεί μία δεκαετία μετά τον Μάη του '68. Μία σαρωτική αλλαγή των κανόνων και των συμπεριφορών στη γαλλική πολιτική ζωή. Δεν συνέβη τότε παρά μόνο σε επίπεδο κοινωνίας. Τα κομματικά θερμοκήπια εξακολούθησαν να παράγουν την τακτική συγκομιδή στελεχών σύμφωνα με νόρμες και καλούπια που οι κομματικοί μηχανισμοί επέβαλαν. Στο σοσιαλιστικό θερμοκήπιο της δεκαετίας του '70 και του '80 συγκροτήθηκε μία άτυπη αριστερή πτέρυγα με βασική επιρροή αυτή του Ροκάρ και λιγότερο του Σεβενεμάν. Ο πολύ νεαρός τότε και επιμελής λόγιος, αλλά πρακτικά τεχνοκράτης, Εμανουέλ επηρεάστηκε από το ρεύμα Ροκάρ. Στην ανώτατη σχολή που φοίτησε αντελήφθη πως οι σύγχρονες κοινωνίες αλλάζουν μόνον κατόπιν μεθοδευμένου «εισοδισμού» στον πυρήνα της πολιτικής δραστηριότητας. Η πολιτική ασκείται όπως ακριβώς ένας πόλεμος. Χρειάζεται στράτευμα, μεσαία και ανώτατη ηγεσία, επιμελητεία, εφεδρείες, αλλά πάνω απ' όλα καλό ηθικό και καλό σχέδιο. Διότι ο Κλάουζεβιτς είναι παρών στον τρόπο σκέ-

ψης της σημερινής πολιτικής ηγεσίας της Γαλλίας. Όχι τόσο το «De la Guerre» όσο η ανάλυση των εκστρατειών του Ναπολέοντα Βοναπάρτη, η καταγραφή των λαθών και των πλεονεκτημάτων του.

Γιατί γράφονται όλα τα παραπάνω; Για έναν και μοναδικό λόγο. Τα επόμενα στάδια έκφρασης μιας σύγχρονης πολιτικής σκέψης και συμπεριφοράς των δυτικών κοινωνιών ως απάντηση στο μοντέλο ανισοτήτων που έχει επιβληθεί από το σύστημα της παγκόσμιας κατανομής εργασίας θα είναι η επαναφορά των κοινωνιών στο προσκήνιο της Ιστορίας και όχι στη σκιά της. Ζούμε στη φάση της «ψηφιακής μετάβασης», της «Transition Numerique» σε καθεστώς παγκοσμιοποιημένης οικονομίας αλλά με βασικό στοιχείο τον ενεργειακό παράγοντα, που παράλληλα με την ψηφιακή επανάσταση αποτελούν τα κλειδιά της σύγχρονης οικονομικής δραστηριότητας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ο Πικετί με θάρρος περιέγραψε τα αδιέξοδα που προκαλούνται και «μέτρησε» το τίμημα. Περιέγραψε την κρίση κέρδους στη σύγχρονη παγκοσμιοποιημένη

οικονομία. «Μέτρησε» και τις μεταβλητές που προσδιορίζουν την κατάσταση «Μη πολέμου» αλλά παρατεταμένου αδιεξόδου που βιώνει ο σύγχρονος κόσμος. Τι μένει λοιπόν; Ο προσδιορισμός του μοντέλου της «Αλληλέγγυας Οικονομίας», του εργαλείου δηλαδή που θα επιτρέψει στις αναπτυγμένες κοινωνίες κατά αρχάς και στη συνέχεια στις αναπτυσσόμενες οικονομίες να τιθασεύσουν τις εσωτερικές και τις διεθνείς ανισότητες, που είναι και το πανθομολογούμενο καρκίνωμα το οποίο προκαλεί τα σημερι-

νά οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα. Τα μεγέθη είναι μετρήσιμα και τεχνοκρατικά απολύτως αξιόπιστα. Ο μόνος τρόπος να υιοθετηθεί αυτή η νέα νοοτροπία είναι η εισαγωγή στο πολιτικό και άρα το κυβερνητικό γίγνεσθαι των αναπτυσσόμενων κοινωνιών της Κοινωνίας των Πολιτών.

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με εμάς; Απόλυτη. Η ελληνική κοινωνία ζει το δραματικό φινάλε του αναχρονιστικού Κοινοβουλίου που διοικεί τη χώρα από το 1826 έως σήμερα με παραλλαγές και εκδοχές. Η κρίση του 2010 είναι η θερμοκοιτίδα όπου αναμχλεύονται τα στοιχεία τα οποία καθόρισαν την ιστορική πορεία του τόπου κυρίως από την Επανάσταση του Γουδή έως και τη Μεταπολίτευση. Έφτασε η ώρα... ή μάλλον η ιστορική περίοδος που διανύουμε απαιτεί τη διαμόρφωση ενός νέου «κοκτέιλ» πολιτικής χημείας. Λόγω σαρωτικής ανεπάρκειας του σημερινού πολιτικού προσωπικού εκτός ελαχίστων και φευ... συγκεκριμένων εξαιρέσεων, η μόνη πηγή άντλησης νέου

πολιτικού προσωπικού είναι η Κοινωνία των Πολιτών. Αυτό τρομάζει το πολιτικό σύστημα, που γνωρίζει να διοικεί μέσω μιας πεπατημένης: Πολιτική - Θεσμικός Υπόκοσμος - Δημόσιο Κράτος - Κρατικοδίαιτη Οικονομία - Ομφαλοσκοπική Παιδεία - Αναξιόπιστη Δικαιοσύνη. Υπήρξαν παρενθέσεις και οραματικές περιόδους. Για λίγο. Ο ιστορικός Κοινοβουλευτισμός πάντα επικρατούσε με άνεση στο τέλος για να επιβάλει νέους κύκλους.

Αυτός ο ιστορικός συρμός πάνω σε προκαθορισμένες ράγες είναι ήδη καταδικασμένος. Η ελληνική κοινωνία βιώνει τους σπασμούς ενός συστήματος που δεν μπορεί να ανασάνει. Ασφυκτιά μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον που αλλάζει. Αργά ή γρήγορα αλλά λόγω ανάγκης, κάποια πολιτική πρωτοβουλία θα στραφεί στη δεξαμενή που μόνη αυτή μπορεί να ανανεώσει το πολιτικό προσωπικό διότι ακριβώς δεν αποτελείται από παράγωγα κομματικών θερμοκηπίων. Η Κοινωνία των Πολιτών. Τώρα μας φοβίζει η προοπτική. Αύριο θα μας ανακουφίσει. **Α**

**ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟ, ΜΙΑ
ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΗ ΑΝΑ-
ΝΕΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙ-
ΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ.
ΑΥΤΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ-
ΤΙΚΗ ΚΑΘΟΜΙΛΟΥ-
ΜΕΝΗ ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ
ΑΝΑΤΡΟΠΗ.**

KARAKASSIS 1928
o p t i c s

50, Solonos Str Athens 10672, Greece / T. 210 3613366 | info@karakassis.gr

WWW.KARAKASSIS.GR

f t u

Ο Ανδρέας Παπανδρέου 21 χρόνια μετά

(Ο μεγάλος –προτοσίπρειος– μύθος)

Του ΘΑΝΑΣΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ένας άνθρωπος, ένας μύθος... Ένας άνθρωπος-μύθος. Που, εν πολλοίς, έμεινε στο απυρόβλητο της κριτικής. Ας επιτραπεί ωστόσο, σε μένα τον ασήμαντο σχολιαστή, να μην προσυπογράψω αυτή την προσέγγιση. Και να καταφύγω στην εκκωφαντική ευγλωττία των γεγονότων. Ειδικότερα, λοιπόν...

Δεν πολιτεύτηκε στις εκλογές του 1963. Ίσως –με τη νίκη της ΕΚ και την εκ μέρους του ανάληψη υπουργικού θώκου να μην είναι τότε κάτι δεδομένο, όπως ήταν το 1964– να μην ήθελε να υποχρεωθεί, λόγω της διεκδίκησης βουλευτικού θώκου, να εγκαταλείψει την αμερικανική υπηκοότητα...

Παρατίθθηκε από υπουργός Προεδρίας της κυβέρνησης του Κέντρου, όχι λόγω της αντιαμερικανικής του στάσης –όπως επίμονα και εμμονικά προσπάθησε να εμφανίσει ο ίδιος– αλλά λόγω ενός μεγάλου ερωτικοοικονομικού σκανδάλου και της σκανδαλώδους εύνοιας προς τον απατημένο σύζυγο. (Ανήκε, πράγματι, και αυτός στους όχι ευάριθμους ευρωπαίους πολιτικούς, των οποίων οι ερωτικές απολαύσεις χρηματοδοτούνται από τον κρατικό κορβανά...)

Λειτουργήσε διαλυτικά για την ΕΚ ανατρέποντας, «διά της μουρμούρας» προς τον πατέρα του, αποφάσεις ειλημμένες σχεδόν ομόφωνα από τους πρωτοκλασάτους υπουργούς, στο πλαίσιο συλλογικών διεργασιών... (Η τακτική «της μουρμούρας» μάλιστα εφαρμοζόταν, κατά κανόνα αποτελεσματικά, μετά την αποχώρηση από το Καστρί των άλλων ηγετικών στελεχών της παράταξης. Σύμφωνα, δε, με φήμες της εποχής, όταν δεν αρκούσε η μουρμούρα για να μεταπεισθεί ο πρωθυπουργός, χρησιμοποιούσε και τη στήρηση από τον «Γέρο» της επαφής με τα παιδιά και ιδίως με τη Σοφούλα, την οποία λάτρευε ο παππούς της).

Διά της παροχής πολιτικής κάλυψης στις φιλοδοξίες κάποιων νέων αξιωματικών («υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ»), προκάλεσε τεράστιους τριγμούς στην όλη λειτουργία του πολιτικού συστήματος της χώρας.

Αντίστοιχους τριγμούς προκάλεσε και στο κόμμα του, διά της εναντίωσης στην κυβέρνηση Παρασκευόπουλου και διά της υπονόμευσης της «ειρηνευτικής» συμφωνίας του πατέρα του με τον Παν. Κανελλόπουλο.

Η προσπάθεια για αποφυγή της ποινικής του δίωξης, μετά τη διάλυση της Βουλής του 1964, οδήγησε σε πτώση της κυβέρνησης Κανελλόπουλου, χωρίς να έχει ψηφιστεί η απλή αναλογική, η οποία θα μπορούσε να λειτουργήσει κατευναστικά για το βασικό και στρατηγικό κατεστημένο, ακυρώνοντας ενδεχομένως τα σχέδια για εκτροπή (που ο ίδιος τροφοδοτούσε, ωστόσο, με δηλώσεις για ορκωμοσία της κυβέρνησης στην... πλατεία Συντάγματος). Μεταπολιτευτικά, δε, προσπάθησε να υπονομεύσει την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας... (Αργότερα, βέβαια, εισηγήθηκε την εγγραφή στο Σύνταγμα της υποχρεωτικής παραμονής της Ελλάδας στην τότε ΕΟΚ.)

Στην αντιπολιτευτική του περίοδο, 1974-81, δημαγωγήσε ασύστολα και υποσχέθηκε τα πάντα στους πάντες. Ίσως το πιο ρεαλιστικό από όλα ήταν η... δέσμευση –με «δεσμεύεις» πολιτευόταν πάντα, ποτέ με υποσχέσεις– για άμεση κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων στα πανεπιστήμια. («Καθηγητής διετέλεσα, κ. Ράλλη, γνωρίζω επιτέλους τι πρέπει να κά-

νω για να εισέρχονται όλοι άνευ εξετάσεων». Και εγώ, όμως, γνώριζα έναν υπερδεξιό στενό συγγενή του Κώστα Σημίτη, που έως τότε δεν του μιλούσε, θεωρώντας τον μετέπειτα πρωθυπουργό ακραίο αριστερό. Αυτός, λοιπόν, μου έλεγε πως το 1981 θα ψήφιζε ΠΑΣΟΚ, για χάρη του γιου του, εφόσον αυτός την επόμενη χρονιά θα έπρεπε να δώσει εισαγωγικές εξετάσεις. Χωρίς προοπτικές επιτυχίας, όπως έδειξε και το μέλλον).

Ως κυβερνήτης, δε, εκτίναξε τον πληθωρισμό και κατέστρεψε την ανταγωνιστικότητα της χώρας με την Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή.

Αναζωπύρωσε, παράλληλα, τα πολιτικά πάθη, αποκαλώντας «Εφιάλητη» και «συνεργάτη των ναζι» τον κύριο πολιτικό του αντίπαλο.

Το 1984 και το 1985, για να κερδίσει με παροχές τις επικείμενες εκλογές, πήρε τριακονταετή δάνεια, υπολογίζοντας ασφαλώς πως η λήξη τους υπερέβαινε το προσδόκιμο της δικής του ζωής.

Διαμόρφωσε μια κοινωνική νοοτροπία, της αρπαχτής και του άκοπου πλουτισμού, που διέφθιρε ό,τι υγιές είχε ο τόπος.

Το 1987, ανατρέποντας την πολιτική της σταθεροποίησης, που ο ίδιος είχε εισαγάγει, διέταξε τον Τσοβόλα να τα δώσει όλα.

Το 1989 οδήγησε τον τόπο στην ακυβερνησία με την απλή αναλογική, την οποία θυμήθηκε μόνον όταν είδε την ήττα να επέρχεται. κ.ο.κ. ...

Παρά ταύτα, όμως, μυθοποιήθηκε! Ίσως γιατί η κοινωνία μας αρέσκεται στους μύθους (και ήδη ζούμε τη φάση του «εκτοπρισμού» των μύθων ή της μυθοποίησης του τσιπρισμού). Ήδη, βέβαια, ακούω την αντίκρουση: «Μα, τίποτε καλό δεν έκανε».

Το ΠΑΣΟΚ, περιλαμβάνοντας ό,τι καλύτερο και ό,τι χειρότερο είχε η μεταπολιτευτική Ελλάδα, έκανε πάμπολλα κακά και, ασφαλώς, αντίστοιχα καλά. Στο μέτρο, δε, που ο ίδιος ταυτίζεται με το πολιτικό δημιούργημά του, τα τελευταία είναι δίκαιο να του πιστώνονται. Αλλά ας μη μιλάμε για το γενικό ισολογισμό και τον απολογισμό της δράσης του. Τα περισσότερα θετικά, άλλωστε, τα έκαναν τα υγιή στελέχη του κινήματος (Γεννηματάς, Αυγερινός, Πεπονής, Μαγκάκης κ.ο.κ.), ελάχιστα των οποίων ανήκαν στο στενό του κύκλο. Αυτός, αντίθετα, από γελωτοποιούς και απατεώνες κατά βάση πλαισιωνόταν. Τους τελευταίους, μάλιστα, τους είχε κάνει και αναπληρωτές πρωθυπουργούς.

Μα είναι σήμερα, 21 χρόνια μετά, η ώρα της απόδοσης ευθυνών;

Ας μου συγχωρεθεί που, μολονότι όχι ιστορικός, έχω το πάθος της –κατά το δυνατόν– ιστορικής ευθυδικίας.

Ωστόσο θα επαναλάβω και εγώ τη φράση:

«Ο Ύψιστος, ανεξίκακος ως είναι εξ επαγγέλματος, ας τον αναπαύσει».

Η χώρα όμως θα χρειαστεί πολύ περισσότερα, φοβάμαι, για να επουλώσει τις πληγές που τις άφησε και οι οποίες ακόμη και σήμερα –αν όχι κυρίως σήμερα– πυορροούν...

Υ.Γ. Γνωρίζω πως στενοχωρώ πασόκους φίλους, «συναντιστασιακούς» απέναντι στην τοσίπρεια λαίλαπα. Τους διαβεβαιώ, δε, πως μετά τον Ανδρέα ψήφισα και εγώ επανελημμένα ΠΑΣΟΚ. Πιστεύω, εν τούτοις, πως η παρασιώπηση των πολιτικών εγκλημάτων του άνδρα συνιστά άρνηση εθνικής αυτογνωσίας. Και δεν προσυπογράφω κάτι τέτοιο.●

Τα μεγάλα ζητήματα της χώρας

Της ΜΙΛΕΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης μετά από πολύμηνη καθυστέρηση εντάσσεται με απόλυτη συνέπεια στη γνωστή κυβερνητική τακτική. Σε αντίθεση με τους προηγούμενους εθελόδουλους και προσκυνημένους, εμείς, ισχυρίζεται η κυβερνητική αφήγηση, διαπραγματευόμαστε σκληρά. Εμείς δεν υπογράφουμε ό,τι μας δίνουν. Εμείς τηλεφωνούμε στη Μέρκελ απευθείας και δεν συζητάμε με υπουργούς της (παρότι όταν είναι βολικό τους χαρακτηρίζουμε δημοσίως σεβάσιμους). Εμείς απειλούμε τους ανάληπτους εταίρους μας με παραπομπή του θέματος στη σύνοδο κορυφής.

Η αλήθεια βέβαια είναι δυστυχώς για την κυβέρνηση αλλά κυρίως για τη χώρα πολύ διαφορετική. Οι «απειλές» περί συνόδου κορυφής μόνο θυμψία προκαλούν. Η Ελλάδα δεν έχει καμιά αντίστοιχη πολιτική και διαπραγματευτική δυνατότητα. Ακόμη δε και αν τη διέθετε, το αποτέλεσμα θα ήταν ταπεινωτικό. Οι διαρροές περί απευθείας τηλεφωνημάτων μεταξύ του έλληνα πρωθυπουργού και της καγκελαρίου εξαντλούνται στο γεγονός και δεν επεκτείνονται στο περιεχόμενο των συζητήσεων, καθώς απέναντι στον ελληνικό συνδυασμό επατείας και παλικάρισμών η γερμανική απάντηση παρουσιάζει διαχρονική σταθερότητα. Για άλλη μια φορά το αποτέλεσμα της «ηρωικής» διαπραγμάτευσης υπήρξε οδυνηρό. 10,7 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα από τα διαθέσιμα αποθέματα της αρχικής δανειακής σύμβασης των 86 δις ευρώ είναι το αποτέλεσμα της μακράς πλην όμως πανάκριβης διαπραγμάτευσης. Αν η αξιολόγηση είχε κλείσει εγκαίρως το ποσό που θα εκταμιευόταν θα ήταν 29,5 δις και όχι 18,8 δις, που τέλικά θα λάβουμε. Εύκολα αντιλαμβάνεται ο καθένας το κόστος αυτής της απώλειας σε ό,τι αφορά την οικονομία και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου προς ταλαιπώρους και συνεπείς Έλληνες πολίτες.

Από τον Ιούλιο του 2015 και την υπογραφή του τρίτου μνημονίου το οποίο προκάλεσε η πρώτη «ηρωική» διαπραγμάτευση της νέας κυβέρνησης, έχουν περάσει τα 2/3 του χρόνου μέχρι τη λήξη του προγράμματος τον Ιούλιο του 2018, αλλά έχει εκταμιευθεί πολύ μικρότερο ποσό των 2/3 των 86 δις του προγράμματος. Καθίσταται δυστυχώς σαφές, με δεδομένο ότι εκκρεμεί και η τρίτη αξιολόγηση η οποία θα είναι και αυτή «ηρωική» (χωρίς να αποκλείεται το σκηνικό της ρήξης προκειμένου να παραχθεί ριζοσπαστικό αριστερό άλλοθι και αφήγημα για πρόωπη προσφυγή στις κάλπες), ότι τα αδιέχθετα και αναξιοποίητα κονδύλια για τη χώρα μας από το τρίτο μνημόνιο θα φτάσουν τα τριάντα δις ευρώ, τη στιγμή που για τη διάθεσή τους το ελληνικό κοινοβούλιο ψήφισε πολύ οδυνηρά μέτρα.

Παρ' όλα αυτά το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης παρουσιάστηκε ως άλλος ένας εθνικός θρίαμβος, άλλη μια περήφανη νίκη της μικρής και καλής Ελλάδας που στο τέλος κερδίζει και που όπου να 'ναι βγαίνει από το αδιέξοδο. Η συμφωνία για το χρέος και η ποσοτική χαλάρωση, που αποτελούσαν τις κόκκινες γραμμές για την κυβερνητική συμφωνία και για τα οποία η αποτυχία υπήρξε δυστυχώς συνολική, εξαφανίστηκαν μαγικά από το κυβερνητικό αφήγημα και αντικαταστάθηκαν από τη «συμφωνία διεξόδου», όπως ονομάστηκε από τους κυβερνώντες η απόφαση του Eurogroup για την εκταμίευση μιας μόνο δό-

σης. Οι χειρισμοί αυτοί υποθηκεύουν το μέλλον των επόμενων γενεών και στερούν από τη χώρα κάθε δυνατότητα εξόδου από την επιτροπεία και ισότιμης παρουσίας στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο ορίζοντα.

Δεν αποτελούν όμως δυστυχώς το μοναδικό σοβαρό ζήτημα το οποίο βυθίζει τη χώρα μας καθημερινά και την καταδικάζει στη θέση του αδύναμου και εξαρτημένου παρία ο οποίος αδυνατεί να ανακτήσει την κυριαρχία του και συνακόλουθα την εμπιστοσύνη των εταίρων του, των αγορών και των επενδυτών. Η χώρα μας φλέγεται από ένα κατά την άποψή μου ίσως, αν όχι μεγαλύτερης σημασίας και ακραίας επικινδυνότητας ζήτημα.

Η Ελλάδα είναι εδώ και καιρό ένα μη δικαιοκρατικό ευρωπαϊκό κράτος, και αυτή η βαριά αντίφαση κοστίζει ακόμη περισσότερο και από τις «ηρωικές διαπραγματεύσεις» της παρούσας κυβέρνησης. Μόνο στο λεκανοπέδιο Αττικής με την ανοχή και τη συνενοχή πολλών υπάρχουν σήμερα δύο άβυσσες, εστίες βαριάς εγκληματικότητας και ανομίας. Τα Εξάρχεια και το Μενίδι αποτελούν ντροπή για κάθε ευνομούμενη σύγχρονη δημοκρατία. Η ανοχή απέναντι σε κάθε είδους τραμπούκους που βαφτίζονται σωπηρώς από κάποιους κοινωνικούς κινηματίες και αγωνιστές και η παντελής έλλειψη βούλησης και επιχειρησιακής ετοιμότητας, συντηρούν θήλακες εμπορίας ναρκωτικών, όπλων και κάθε είδους παράνομης συναλλαγής στην καρδιά της χώρας. Ένα παιδί έχασε πρόσφατα τη ζωή του στο Ελ Ντοράντο του Μενιδίου.

Τουλάχιστον από το 2014 η ΕΛΑΣ ζητούσε από τις αρμόδιες υπηρεσίες της και υποδιευθύνσεις της δικής Αττικής να εντατικοποιήσουν τους ελέγχους στο Μενίδι, όπως αποκάλυψε έγγραφο της αστυνομίας με την ένδειξη ΕΠΕΙΓΟΝ. Αφορμή οι καταγγελίες των κατοίκων για διακίνηση ναρκωτικών και «άσκοπους» πυροβολισμούς.

Στα Εξάρχεια το άβατο έχει πλέον κατοχυρωθεί. Οι αναρχικοί και οι διακινητές ναρκωτικών είναι απόλυτοι άρχοντες της περιοχής, ενώ τα περίπτερα μπροστά από το Πολυτεχνείο καίγονται κάθε λίγο από ανενόχλητους κουκουλοφόρους. Την ίδια στιγμή «κινήματα» πολιτών που κάποτε με τη συνεπικουρία

στελεχών της σημερινής κυβέρνησης έσπαγαν και κατέστρεφαν δημόσια περιουσία και απέτρεπαν τη συλλογή δημόσιων εσόδων, συνεχίζουν τις «ριζοσπαστικές» παρεμβάσεις τους, καταλύοντας de facto τη νομιμότητα.

Αν προσθέσουμε και το περιβάλλον πανεπιστημιακό άσυλο, η ισχύς του οποίου είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για τους τραμπουκισμούς, τους τραυματισμούς και τις παρανομίες εντός των πανεπιστημίων, και το οποίο επανέρχεται με πρωτοβουλία της κυβέρνησης, αντιλαμβάνομαστε ότι η χώρα είναι βαθιά παγιδευμένη. Επιχειρείται να μετεξελιχθεί σε ένα υβριδικό ευρωπαϊκό κράτος, στο οποίο κάθε λογής «συλλογικότητες» και ανεμνόδιστοι ιδιώτες δρουν και παρανομούν ανενόχλητοι, είτε γιατί αυτό αποτελεί επιλογή «αριστερής προοδευτικότητας», είτε γιατί με την ανοχή κάποιου θεωρούν ότι αποφεύγονται ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Βουλιάζουμε πολλαπλώς καθημερινά, αργόσυρτα και βασιανιστικά. Όσο δε η χώρα θα ενσωματώνει στο συλλογικό της ενσυνείδητο την κουλτούρα της βίας, όσο θα είναι έρμαιο της καθημερινής ανομίας και των τραμπουκισμών, η κρίση θα παραμένει ζοφερή και παρούσα, ρουφώντας μας όλους στον πιο χαμηλό πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό παρονομαστή. **Α**

**ΟΣΟ Η ΧΩΡΑ ΘΑ
ΕΝΣΩΜΑΤΩΝΕΙ ΣΤΟ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΤΗΣ
ΕΝΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΤΗΝ
ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΗΣ
ΒΙΑΣ, Η ΚΡΙΣΗ ΘΑ
ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΖΟΦΕ-
ΡΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΑ**

Το δίπολο Τσίπρας - Μητσοτάκης έχει μέλλον

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Ενώ η Ευρώπη εισέρχεται σε νέα φάση ανάπτυξης αφήνοντας πίσω της την κρίση, η Ελλάδα παραμένει παγιδευμένη στα μνημόνια και τον αστερισμό των δεξιών και αριστερών λαϊκιστών. Ο ΣΥΡΙΖΑ, αφού απέτυχε σε όλα όσα επιχείρησε, γαντζώνεται στην εξουσία και πασχίζει ανεπιτυχώς να διαχειριστεί τη στρατηγική του ήττα. Η φάση της διάχυτης οικονομικής δυσπραγίας διανθίζεται πλέον με εκτεταμένα φαινόμενα βίας και ανεξέλεγκτης ανομίας. Η Ελλάδα αδυνατεί να γίνει πόλος έλξης επενδύσεων, το κράτος απομυζά τους ασθενικούς χυμούς της ελεύθερης οικονομίας, η πολιτιστική παρακμή είναι εμφανής. Αργά ή γρήγορα θα οδηγηθούμε σε εκλογές και σε αλλαγή διακυβέρνησης.

Αν κάτι μένει από την περίοδο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι η ιδεολογική κυριαρχία του εθνολαϊκισμού που θα συνεχίσει να ταλαιπωρεί την κοινωνία. Μπορεί οι απογοητευμένοι ψηφοφόροι να πειθονται καθημερινά ότι η ευημερία με τα χρήματα των άλλων δεν είναι πλέον εφικτή, αλλά δεν είναι ακόμα έτοιμοι να παραδεχτούν ότι η αναδιανομή προϋποθέτει ανάπτυξη και παραγωγή πλούτου. Το φιλελεύθερο δυτικότροπο μοντέλο κοινωνίας παραμένει ακόμα ενοχικό, πρόστυχο και προς αποφυγήν.

Ακόμα και οι πολίτες που κοιτούν σήμερα προς την κεντροδεξιά, δεν το κάνουν ορμώμενοι από φιλελεύθερες διαθέσεις. Ο χρόνιος εθισμός στον

κρατισμό είναι αυτός που οδηγεί την κοινωνία. Οι περισσότεροι από αυτούς που προσβλέπουν σήμερα στον Κ. Μητσοτάκη, τον φαντάζονται ως έναν ικανότερο διαπραγματευτή στο αέναο αίτημα της διαγραφής του χρέους και της παραγωγής νέων ελλειμμάτων. Αφού δεν τα κατάφερε η αγριάδα του Αλέξη ίσως τα καταφέρει η αστική ευγένεια και η γνώση του Κυριάκου. Το κράτος φαντάζει ακόμα ως σφάγιο που περιμένει νέες πελατειακές ορδές να κατασπαράξουν τα λιπόσαρκα πλέον μέλη του.

Οι οικονομικές ελίτ της χώρας ανασυντάσσονται μετρώντας τα νέα δεδομένα. Νέοι παίκτες καταλαμβάνουν επίκαιρες θέσεις με πρώτο στόχο αυτόν των ΜΜΕ. Στη φάση που διανύουμε διαπιστώνουν ότι η «εναλλακτική αριστερά» δεν είναι και τόσο αντισυστημική, προσαρμόζεται ταχύτατα και μπορεί να συνεργάζεται θαυμάσια με το σύστημα προκειμένου να επιβιώσει πολιτικά. Δεν έχουν κανένα λόγο να την πολεμήσουν. Απεναντίας μπορούν να τη βοηθήσουν να δημιουργήσει μια νέα μεγάλη κεντροαριστερή παράταξη που θα αποτελέσει με την κεντροδεξιά το νέο δίπολο εξουσίας. Αρκεί οι προνομιακές σχέσεις με το κράτος να διατηρηθούν, αρκεί να μην ανοίξει «ανεξέλεγκτα» η οικονομία. Αρκεί αυτοί οι ολίγοι να βρίσκονται στη θέση του

οδηγού με συνοδηγό το πολιτικό σύστημα.

Το δίδυμο Τσίπρας - Μητσοτάκης έχει μέλλον. Ο Α. Τσίπρας θα προβάλει σταδιακά ως ο αδιαφιλονίκητος ηγέτης της κεντροαριστεράς, όχι μόνο ελλείψει άλλου, αλλά και γιατί είναι αλεξισφαιρος σε θεωρίες συνωμοσίας. Άρα και δημοφιλής στο πολυπληθές

αριστερόστροφο ακροατήριο. Θα πτηθεί προσεχώς πλην όμως θα κρατήσει ένα 20% και την περγαμνή ότι προσπάθησε απέναντι σε υπέρτερες εκθρικές, δηλαδή νεοφιλελεύθερες, ευρωπαϊκές δυνάμεις. Το κόμμα του θα απαλλαγεί από όσους «σκληρούς» αριστερούς του έχουν απομείνει και ικανό πλήθος σοσιαλδημοκρατών θα πέσουν στην αγκαλιά των χαμένων αδερφών τους που ήδη «μεγαλουργούν» στη σημερινή κυβέρνηση. Η προετοιμασία έχει ήδη ξεκινήσει. Τίποτα δεν λέγεται ούτε γράφεται στην τύχη. Η δήθεν άβυσσος που χωρίζει δεξιά και αριστερά επανέρχεται ως γέφυρα που θα ενώσει την κεντροαριστερά με την αριστερά του νέου ΣΥΡΙΖΑ.

Ο φιλελεύθερος Κ. Μητσοτάκης ηγείται ενός κόμματος που πόρρω απέχει από τον οικονομικό και κοινωνικό φιλελευθερισμό. Όσοι από το χώρο του κέντρου αναμένουν να τους καλέσει να συνδιαμορφώσουν τη νέα εκσυγχρονιστική πολιτική

ελίτ μάλλον θα περιμένουν στο διηνεκές. Το βαθύ κόμμα εδώ και χρόνια έχει διαύλους επικοινωνίας με την αριστερά στα πλαίσια διατήρησης του κρατικιστικού κεκτημένου. Σοφά ποιών ο πρόεδρος αποφεύγει τις συγκρούσεις μιας και το διακύβευμα σήμερα είναι η εξουσία. Αλλά όταν την κατακτήσει θα διαπιστώσει, προφανώς χωρίς καμιά έκπληξη, ότι ο δρόμος των δραστηκών μεταρρυθμίσεων είναι σχεδόν κλειστός. Εξάλλου και η κοινωνία, οι ίδιοι οι ψηφοφόροι του, θα είναι πολύ επιφυλακτικοί σε κάθε φιλελεύθερη αλтерνατίβα.

Η επόμενη μέρα θα έχει την ευφορία της νέας αρχής. Η μεθεπόμενη θα αποκαλύψει ότι οι κοινωνικές δυνάμεις, οι κάστες, οι συντεχνίες, η οικονομική ολιγαρχία και οι πολιτικοί τους πάτρωνες είναι ακόμα εδώ και διεκδικούν μέρισμα. Με τη διαφορά ότι η συμμετοχή στην ευρωπαϊκή οικογένεια επιβάλλει εκσυγχρονιστικές προσαρμογές. Αυτόν το χαρακτήρα έχουν οι ισχυρές δεσμεύσεις που έχουμε υπογράψει. Είναι το αντιβιοτικό μας. Η πορεία θα είναι βασανιστική, τεθλασμένη, ενίοτε άπελπις και αντιπαραγωγική. Θα συνηθίσουμε στο λιτό βίο με την ελπίδα ότι η τεχνολογία, η παγκόσμια οικονομία και η νεότερη γενιά των επιχειρηματιών θα μεταβάλουν σταδιακά τα δεδομένα προς όφελος της κοινωνίας. Εξάλλου, η ΕΕ είναι γεμάτη από χώρες σε χειρότερη από τη δική μας οικονομική κατάσταση. Αλλά περισσότερη ελπίδα και ομόνοια.

Αν ο εν Ελλάδι ασθενικός κοινωνικός φιλελευθερισμός αναπτυχθεί, αν τα σοσιαλιστικά κοινωνικά στερεότυπα υποχωρήσουν, ίσως έχουμε την τύχη να αποκτήσουμε μια νέα πολιτική ελίτ και ένα νέο ηγέτη, τον «έλληνα Μακρόν», που θα μας οδηγήσει ασφαλώς στη νέα εποχή. Ως συνήθως λίγο αργά βέβαια, αλλά κάλλιο αργά παρά ποτέ. **Α**

Κ8ΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΑΙΟΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ
ΕΠΙ
ΘΗΒΑΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ
24 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
30 ΙΟΥΝΙΟΥ & 1 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ
22 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΤΣΕΖΑΡΙΣ ΓΚΡΑΟΥΖΙΝΙΣ

Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

Ήθελα ένα πολύ δυναμικό πρόγραμμα

Ποια φιλοσοφία κρύβει το φετινό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και πόσο ευχαριστημένος είναι από τις επιλογές του ο καλλιτεχνικός διευθυντής του, Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος; Μας έδωσε τις απαντήσεις.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Συναντηθήκαμε στα νέα γραφεία του Φεστιβάλ Αθηνών στην οδό Ηπίτου. Μια κίνηση εξοικονόμησης χρημάτων, αφού το προηγούμενο ενοίκιο ήταν της τάξης των 23.000 ευρώ ενώ το σημερινό 6.000. «Μας ζητάει ο προηγούμενος ιδιοκτήτης να πληρώσουμε την ανακαίνισή του, κάτι που μου φαίνεται απίστευτο» θα πει ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος. (Για την ιστορία, το κτίριο ανήκει στην οικογένεια Παναγιώτη Καμμένου.)

Όταν με είδε φόρεσε ένα τύπου ρωμαιοκό στεφάνι στα μαλλιά. «Να φωτογραφηθώ έτσι;» Είναι γνωστός για το χιούμορ του, το οποίο δεν δίστασε να χρησιμοποιήσει ακόμα και σε ένα συνέδριο με επιφανείς θεατρολόγους. Καλεσμένος πέρυσι, έριξε κάτω από τα γέλια τους ακροατές, όταν τους ενημέρωνε για το πρόγραμμα δημιουργικής απασχόλησης για μικρά παιδιά που έστησε με την ομάδα του στην Επίδαυρο. Οι θεατές μπορούν να αφήνουν τα παιδιά τους σε θεατροπαιδαγωγούς και αυτοί τα απασχολούν με παιχνίδια που έχουν να κάνουν με το θέμα της αρχαίας τραγωδίας ή κωμωδίας την οποία βλέπουν οι γονείς τους. Μεταξύ άλλων είπε: «Εντάξει, σίγουρα υπάρχει μια δυσκολία όταν θέλεις να εξηγήσεις στα παιδιά πώς ο Οιδίποδας πήδηξε τη μητέρα του».

Γνωστός για την επιτυχημένη πορεία του Θεάτρου του Νέου Κόσμου βρέθηκε πέρυσι στο κέντρο της κριτικής, καθώς μετά από τη θύελλα που προέκυψε με τον Φαμπρ, ανέλαβε το Φεστιβάλ Αθηνών. Το διεκπεραίωσε με τον καλύτερο τρόπο, αφού ως επί το πλείστον το πρόγραμμα περιελάμβανε προτάσεις που είχαν κατατεθεί στην προηγούμενη διοίκηση. Το φετινό ουσιαστικά είναι το πρόγραμμα με το οποίο δοκιμάζεται ως καλλιτεχνικός διευθυντής. Ένα πρόγραμμα με ανανεωτικά στοιχεία, νέες προτάσεις, προκλητικό και με στόχευση, που η ανακοίνωσή του γνώρισε καθολική αποδοχή με κάποιες μικρές ενστάσεις. «Φταίει ο χαρακτήρας μου που με πονάει το ένα αρνητικό στα εκατό θετικά δημοσιεύματα, ακόμα κι αν γνωρίζω πως πίσω από αυτό δεν κρύβονται τόσο αγαθές προθέσεις» θα πει. Ίσως, προς το παρόν, γι' αυτό που μπορεί να κατηγορηθεί είναι ότι είναι πληθωρικό (126 παραγωγές), αλλά εκ του αποτελέσματος θα κριθεί και αυτό. Στη συνάντησή μας μάς απασχόλησε κυρίως η φιλοσοφία του προγράμματος. Θα ξεκινήσω όμως από το τέλος, όταν τον ρώτησα για την εμπειρία ενός χρόνου στο Δημόσιο. «Είναι στιγμές που αναρωτιέμαι τι κάνω εγώ εδώ. Θεωρητικά δεν είμαι κατά του Δημοσίου. Υπάρχουν όμως φορές που χρειάζεται τεράστια προσπάθεια να μη νιώθεις πως βρίσκεσαι σε αδιέξοδο, ειδικά όταν έχεις να αντιμετωπίσεις υπαλλήλους που κάνουν τα πάντα προκειμένου να μη γίνει, παρά να γίνει κάτι. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες εργαζομένων. Αυτοί που δουλεύουν αγωγύστα, και που δυστυχώς μπορείς να τους αντιμετωπίσεις μόνο με ένα χαμόγελο ή μια αγκαλιά, αυτοί που λουφάρουν συστηματικά εις βάρος των άλλων και αυτοί που κάνουν τα πάντα να μην αλλάξει κάτι. Για παράδειγμα, φτιάξαμε κούπες με το εικαστικό του Φεστιβάλ για να τις πουλάμε και να έχουμε ένα επιπλέον έσοδο. Μετά από ώρες συζητήσεων χρειάστηκε να υπενθυμίσω πως και οι κούπες είναι ένα καλλιτεχνικό προϊόν, άρα μπορούμε να το πουλάμε. Υπάρχουν δομικά προβλήματα, αλλά το παλεύουμε και φέτος και με το καινούργιο συμβούλιο, την κατάρτιση του οργανογράμματος κ.ά. τα πράγματα δουλεύουν πολύ καλύτερα».

Πώς είναι να διοικεί κανείς το Φεστιβάλ; Προτιμώ να λέω ότι σκηνοθετώ μια μεγάλη παραγωγή από το να λέω ότι είμαι manager. Ξεκινάς με την επιλογή των καλύτερων που θεωρείς πως υπάρχουν. Τις ξένες παραγωγές τις έχεις δει, οπότε με αυτές νιώθεις σιγουριά. Για τις ελληνικές ξεκινάς με την εμπιστοσύνη στα πρόσωπα προσθέτοντας και το ενδιαφέρον που προκαλούν οι προτάσεις τους.

Τι είχατε στο μυαλό σας όταν καταρτιζατε το πρόγραμμα; Το Άνοιγμα στην Αθήνα και στον Πειραιά νομίζω πως δείχνει μια πρόθεση – να εμπλέξει και τον πολίτη, εκτός του σταθερού θεατή του Φεστιβάλ, στο πολιτιστικό γίγνεσθαι. Δεν είναι τυχαίο που στο πρόγραμμα έχουμε εντάξει το αφιέρωμα στη Φολκσμπίνε. Η Φολκσμπίνε αυτό το κάνει χρόνια και μας δείχνει το δρόμο. Στον καταρτισμό του προγράμματος τεράστιο ρόλο παίζουν και οι συνεργάτες μου. Πιστεύω σε αυτούς, αλλά και όσους καινούργιους μπορεί να προκύψουν. Το Λύκειο της Επιδαύρου δείχνει ότι θέλουμε να συνδέσουμε την τέχνη με την εκπαίδευση... Όπως και ότι τα Επιδαύρια έχουν την κοινή θεματική «Η έλευση του ξένου» φανερώνει τη διάθεσή μας να συνδεσουμε το χθες με τα προβλήματα του σήμερα. Αυτές τις ημέρες βγαίνει η πρόσκληση ενδιαφέροντος για του χρόνου. Η θεματική της θα είναι «Πολιτεία και πολίτης»...

Μου περιγράψτε προθέσεις. Προσωπικά αναζητώ αυτό το συγκεκριμένο που ζητήσατε από τους συνεργάτες σας, τη φιλοσοφία στις επιλογές. Ως καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ φέρνω την ευθύνη των προσωπικών επιλογών μου. Προχθές την ίδια ημέρα εμφανιζότουσαν σε άλλο χώρο οι Τακίμ, σε άλλο «Ο Σέξ-πιρ σε ένα τραπέζι» και σε άλλο μια παράσταση από το Ιράν. Συνειδητοποιήσα πως όλα αυτά, τα τόσο διαφορετικά μεταξύ τους θέαματα, είμαι εγώ. Σίγουρα δεν είναι απάντηση το να πω πως με αφορά η ποιότητα. Μπορώ να πω όμως πως το Φεστιβάλ είναι Φεστιβάλ των σκηνοθετών και όχι των πρωταγωνιστών...

Τι πρόβλημα υπάρχει με τους πρωταγωνιστές-ονόματα; Μην παρεξηγηθώ. Ο πρωταγωνιστής δεν είναι για εμένα αποδιονομιαίος τράγος. Κάθε άλλο. Ίσως θα πρέπει να πω θιασαρχών. Αλλά και πάλι περιπτώσεις όπως τον Μαρκουλάκη –τον αναφέρω γιατί σκηνοθετεί κιόλας– χωράνε στο Φεστιβάλ. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι ο πρωταγωνιστής να ταιριάζει στο σκεπτικό μιας παράστασης. Επίσης δεν θέλω παραστάσεις που βλέπουν το Φεστιβάλ ως μια στάση στην περιοδεία τους. Αυτές που θέλουν να χρησιμοποιήσουν την αίγλη του έχοντας ως γνώμονα μόνο την εμπορική επιτυχία.

Πόσες ήταν οι προτάσεις που δεχθήκατε φέτος και από αυτές απορρίψατε κάποιες όχι για αισθητικούς λόγους, αλλά γιατί δεν ταιριάζαν στη φιλοσοφία; Πρώτα απ' όλα εκτός των προτάσεων κάναμε και αναθέσεις. Οι προτάσεις ήταν 1.230 από τις οποίες οι διακόσιες ήταν από το εξωτερικό. Από τις 126 φετινές παραγωγές πάνω από το 50% είναι από τις κατατιθέμενες προτάσεις. Δεν είναι εύκολο να εξηγήσω με λόγια το γιατί μια παράσταση ταιριάζει σε ένα Φεστιβάλ ή όχι. Θα πω πως παίζει ρόλο αν προτείνει κάτι καινούργιο ή αν έχει ένα πολιτικό θέμα ή κάνει ένα κοινωνικό σχόλιο. Τα δύο τελευταία δεν πρέπει να στερούνται καλλιτε-

χνικού ενδιαφέροντος και μπαίνουν στο τραπέζι γιατί σκέφτομαι πολιτικά – το υπογραμμίζω, πολιτικά και όχι κομματικά, κι ας κάποιος επιμένουν να με συνδέουν με κόμματα. Όταν καλούσα κάποιον να συζητήσουμε μια πρότασή του τον ρωτούσα και τι σκοπεύει να κάνει μετά την παράστασή του. Είναι φοβερό, αν σκεφτείς πως κάποιος δουλεύει μήνες μια παράσταση περιμένοντας να τη δουν, στην καλύτερη περίπτωση, 300 άτομα. Υπάρχει η σκέψη να δημιουργήσουμε μια πλατφόρμα όπου μια επιτροπή να επιλέγει τις καλύτερες παραστάσεις και αυτές να συνεχίζουν το χειμώνα.

Στις παραστάσεις του Φεστιβάλ υπάρχουν πολλές που χρησιμοποιούν και ομάδες που δεν είναι ηθοποιοί. Αυτοί πληρώνονται; Όσοι συμμετέχουν σε δικές μας παραγωγές ή συμπαραγωγές πληρώνονται. Για τις παραγωγές που βρίσκονται απλά κάτω από την ομπρέλα του Φεστιβάλ δεν μπορώ να μιλήσω.

Εκατόν είκοσι έξι παραγωγές δεν είναι ένας πληθωρικός αριθμός; Θα μπορούσα να πω πως τις παραγωγές του Ανοίγματος στην Αθήνα και τον Πειραιά πρέπει να τις ξεχωρίσουμε, αλλά δεν θα το κάνω. Οι λόγοι που μας οδήγησαν σε αυτή την απόφαση ήταν δύο. Με τα περσινά γεγονότα ο θεσμός σχεδόν απαξιώθηκε, οπότε ήθελα ένα πολύ δυναμικό πρόγραμμα. Με δεδομένο ότι δεν είμαστε της λογικής ενός προγράμματος με τρανταχτά μόνο ονόματα μπορέσαμε να δώσουμε γύρω στα τέσσερα εκατομμύρια σε περισσότερες παραγωγές. Είναι ένα πείραμα και την απάντηση αν ήταν επιτυχημένο θα μπορώ να τη δώσω στο τέλος.

Το Φεστιβάλ όμως χρειάζεται τα εισιτήρια. Πώς θα στηριχτούν τόσες παραγωγές; Κάνοντας την αυτοκριτική μου καταλαβαίνω πως υπάρχει ένα πρόβλημα, αφού πλέον οι θεατές εξαιτίας των οικονομικών προβλημάτων υποχρεώνονται να κάνουν αυστηρή επιλογή. Από την άλλη υπάρχει και μια διεύρυνση του κοινού. Σήμερα που μιλάμε υπάρχουν παραστάσεις που δεν πάνε καλά στην προώληση – κάτι που με ενδιαφέρει να μάθω ώστε να ζητήσω από το Γραφείο Τύπου την ενίσχυσή τους, κι ας είναι άλλος ο οικονομικός διευθυντής – και άλλες που γίνονται sold out. Το σίγουρο είναι πως το Φεστιβάλ πρέπει να έχει πλέον και ως δεδομένο πως μέχρι τον Ιούνιο παίζει δυναμικά η Στέγη και πως πρέπει να υπολογίζει και το ΚΠΣΙΝ. Δεν είναι πλέον ο μόνος παίκτης, γι' αυτό πρέπει να έχει έναν καθαρό χαρακτήρα.

Οι σκηνοθεσίες σας δείχνουν το τι θέλετε στο θέατρο. Δεν υποπετεύστε πως αυτό μπορεί και να λειτουργήσει ως δόλωμα για μια πρόταση που θα κολακέυι τις αναζητήσεις σας; Μπορεί, όμως δεν το βλέπω έτσι. Χάρηκα που είδα στις προτάσεις πως απασχολούν πολλούς σκηνοθέτες κοινωνικά θέματα. Δεν είμαι από αυτούς τους καλλιτεχνικούς διευθυντές που θα πουν πως δεν μου αρέσει κάποιος σκηνοθέτης ή ηθοποιός περισσότερο από κάποιον άλλο – και όποιος το έχει πει λέει ψέματα. Πιέσεις δέχομαι, δουλεύω στην Αθήνα χρόνια, έχω συνεργαστεί με πολλούς, γνωρίζω ακόμα περισσότερους και με γνωρίζουν. Δεν είναι εύκολο το «όχι», αλλά μπορείς να το πεις όταν μπορείς να το εξηγήσεις. Εξάλλου το Φεστιβάλ δεν τελειώνει φέτος, όπως και οι ενδιαφέρουσες προτάσεις...

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Το Φεστιβάλ
πρέπει να έχει
πλέον και ως
δεδομένο πως
μέχρι τον Ιούνιο
παίζει δυναμι-
κά η Στέγη και
πως πρέπει να
υπολογίζει και
το ΚΠΣΙΝ. Δεν
είναι πλέον ο
μόνος παίχτης

Η ΓΕΝΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ

Η καθημερινότητα του πιο ζωντανού δρόμου του Ψυρρή, όπως τη ζουν οι άνθρωποί του

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

«Αυτό που ζούμε καθημερινά στην Πρωτογένους, θα μπορούσε να γίνει σίριαλ ή ταινία. Ο κάθε ένας από εμάς έχει τις ιδιαιτερότητές του, το χαρακτήρα του και ταυτόχρονα επικοινωνούμε όλοι μεταξύ μας». Ο Νίκος Κούρος, ιδιοκτήτης του κομμωτηρίου **Lemmon Poppy Seed**, δεν θα μπορούσε να περιγράψει με καλύτερο τρόπο το κλίμα που επικρατεί στο μικρό αθηναϊκό δρόμο στου Ψυρρή. Φτάνει να την επισκεφτεί κανείς ένα απόγευμα και αμέσως θα καταλάβει τα λόγια του κομμωτή. Έξω από το **Color** φερέλπιδες skaters αράζουν με τους βετεράνους στο μαύρο παγκάκι που κοσμεί το πεζοδρόμιο του υπόγειου καταστήματος. Στις **Παλιοσυνήθειες** κάποια αναμπουμπούλα επικρατεί, ένα έπιπλο βγαίνει από το μαγαζί, άλλο μπαίνει. Δίπλα ακριβώς, στο **Τρανζίστορ**, η συζήτηση έχει ανάψει στα τραπεζάκια, ενώ το «girl squad» της οδού αράζει σύσσωμο έξω από τη Γουαδελούπη, το κατάστημα με vintage ρούχα της **Αγγελικής Δανοπούλου**.

Καλοχτενισμένα κορίτσια που μόλις έχουν ανα-
νεύ-

σει την κουπ τους στο **Lemmon Poppy Seed** κατευθύνονται στο **Barrett** για το πρώτο ποτό της βραδιάς, ενώ στο αδερφάκι του, το δισκάδικο **Syd**, έχει στηθεί το σύνθημας πηγαδάκι στο τραπεζάκι μπροστά από τη βιτρίνα του μαγαζιού, με μπίρες και τσιγάρα. Μάλιστα, σε λίγες μέρες ετοιμάζεται να ανοίξει ένα ακόμα κατάστημα, η πιτσαρία **Crust**. Η Πρωτογένους είναι ένα θορυβώδες μελίσσι και οι άνθρωποι των καταστημάτων της πετούν από τη μία κυψέλη στην άλλη, αδιάκοπα.

Η άνοιξη της οδού Πρωτογένους έγινε σταδιακά. Το πρώτο κατάστημα που άνοιξε στο δρόμο, δίπλα στις βιοτεχνίες παπουτσιών και δέρματος (που είχαν ήδη αρχίσει να καταρρέουν από το 2005, όταν η πιάτσα της διασκέδασης μεταφέρθηκε στο Γκάζι και στη συνέχεια όταν βράθυσε η κρίση εξαφανίστηκαν), ήταν το **Color Skates** του **Βασίλη Αράμβογλου**. Ο αυθεντικός αθηναϊκός ναός του skate άνοιξε το 2008, τότε που η Πρωτογένους ήταν ένας «διαφορετικός δρόμος», όπως λέει ο Βασίλης, ένας δρόμος δύσκολος. Έξι μήνες μετά άνοιξε το **Lemmon Poppy Seed** και το 2010 εγκαινιάστηκε το **Τρανζίστορ**. Σήμερα μιλάμε για ένα δρόμο στον οποίο μπορείς να περάσεις όλη σου τη μέρα, έχοντας ικανοποιήσει όλες σου τις ανάγκες. Ο Βασίλης Αράμβογλου, που έζησε την εξέλιξη αυτά τα 9 χρόνια,

λέει με σιγουριά: «Οι άνθρωποι κάνουν αυτόν το δρόμο. Βοηθάμε ο ένας τον άλλο, σκαρώνουμε μεταξύ μας συνεργασίες, επισκεπτόμαστε ο ένας το μαγαζί του άλλου».

Απέναντι από το **Color** βρίσκεται το **Treasure House** του **Γιώργου Καρρά**, ο οποίος συλλέγει ήδη από το 2006 ρούχα περασμένων δεκαετιών, αναζητώντας τα στα αποθέματα βιοτεχνιών εποχής και σε ιδιωτικές συλλογές συλλεκτών της Ιταλίας και της Γαλλίας. Τον Μάρτιο του 2014 αποφάσισε να εγκαταλείψει το showroom που διέθετε επίσης στην περιοχή του Ψυρρή και να ανοίξει την **Treasure House Boutique** στον αριθμό 6 της οδού. «Είπα στον Γιώργο, "έλα εδώ στην Πρωτογένους να κάνουμε γειτονιά!"» μαρτυρά η Αγγελική, ιδιοκτήτρια της **Γουαδελούπης** που μαζί με το **Like Yesterday's** ήταν τα δύο πρώτα μαγαζιά vintage clothing της περιοχής. «Τα μαγαζιά μας είναι τόσο κοντά το ένα στο άλλο που φεύγεις χωρίς να σε νοιάζει ότι θα το αφήσεις αφύλακτο. Πας μέχρι το **Barrett**, για παρά-

δειγμα, και ακόμα μπορείς να το τσεκάρεις». Έτσι, έχουν δημιουργηθεί πολλές φιλίες» επιβεβαιώνει ο Γιώργος Καρράς που τον βρήκαμε να αράζει στο σκαλοπάτι του καταστήματός του με το φίλο του Χάρη. «Κυρίως έξω καθόμαστε, ειδικά αν δεν έχει πολλή δουλειά αράζουμε έξω από τα μαγαζιά μας, μιλάμε μεταξύ μας, κυλάει αλλιώς η μέρα».

Μία από τις φρέσκιες προσθήκες στη γειτονιά είναι οι **El Rocks**, οι σχεδιάστριες **Έλλη Κουραντίδου** και **Μαρία Κουκούση** που έχουν δημιουργήσει ένα brand με 90s αισθητικής street wear, που αντλεί έμπνευση από τα νέα κορίτσια και τις γυναίκες που αισθάνονται όμορφα με τον εαυτό τους, το σώμα τους, την αντίληψή τους για την αισθητική και τη μόδα. Πριν μετακομίσουν στο υπόγειο κατάστημα του αριθμού 12, δίπλα ακριβώς από το Τρανζίστορ, οι καινοτόμες δημιουργίες τους ήταν διαθέσιμες στο showroom τους στην οδό Αγάθωνος. «Την αγαπάμε πολύ την Πρωτογένους, βγαίναμε εδώ και μας άρεσε πάρα πολύ το κλίμα, η παρεϊστική ατμόσφαιρα που επικρατεί, έτσι αρχίσαμε να ψάχνουμε μαγαζί σε αυτόν το δρόμο» λένε η Έλλη και η Μαρία. Το υπόγειο κατάστημά τους/showroom βρίσκεται ανάμεσα από το Τρανζίστορ και τη Γουαδελούπη, έτσι, συνήθως αράζουν έξω μαζί με την Αγγελική και από το παγκάκι τους περνά όλη η Πρωτογένους. Μακότ των συχνών συνάξεων η **Snob**, το πανέμορφο πιτ μπουλ της Μαρίας και «Βασίλισσα της Λεβεντογένους», όπως την αποκαλούν.

Στην παρέα τους έρχεται συχνά η **Χριστίνα**, η ψυχή του **Τρανζίστορ** που έσβησε 7 κεράκια και το γιόρτασε με ένα 3ήμερο γεμάτο events στα οποία συμμετείχαν όλοι οι άνθρωποι του εναλλακτικού δρόμου. «Στην αρχή ήταν δύσκολα, όμως όταν ήρθαμε εδώ βρήκαμε το **Color** και το **Lemmon Poppy Seed**. Σήμερα, η Πρωτογένους για εμένα είναι μία μεγάλη οικογένεια, ένα στέκι» λέει η Χριστίνα. Η Αγγελική προσθέτει: «Υπάρχουν μέρες που δεν θέλουμε να φύγουμε από το δρόμο. Κλείνουμε τα μαγαζιά μας και βγαίνουμε όλοι παρέα για ποτό. Δεν υπήρξε στιγμή ανταγωνισμού μεταξύ μας, άλλωστε ο καθένας έχει διαφορετικό αντικείμενο. Ακόμα και που είμαστε τρία μαγαζιά με vintage ρούχα, έχουμε διαφορετικό ύφος ο καθένας». «Κάθε μαγαζί έχει τη δική του ιστορία, τον δικό του χαρακτήρα, δεν υπάρχουν φαγωμάρες» συμφωνεί ο Νίκος Κούρος που άφησε για λίγο το σεσουάρ για να μιλήσει για τον αγαπημένο του δρόμο. «Αν έχω κάποιο επαγγελματικό ραντεβού θα το κάνω στο Τρανζίστορ, το βράδυ θα πάω για το ποτό μου στο **Barrett**, που δεν το βλέπω και πολύ από εδώ που βρίσκομαι» καταλήγει.

Το **Barrett** είναι μία ακόμα προσθήκη που εκτίναξε τη δημοφιλία της Πρωτογένους. Μέσα σε λίγες μόνο ημέρες από όταν άνοιξε τις πόρτες του, το φθινόπωρο του 2015, έγινε το στέκι που συσπειρώνει την εναλλακτική ελληνική μουσική σκηνή. **Chicken**, **Mani Deum**, **A Victim Of Society**, **Prins Obi & The Dream Warriors**, **Jack Heart** και η λίστα θα μπορούσε να συνεχίσει για πολύ ακόμα, είναι μερικά από τα ονόματα που θα πετύχεις να κάθονται στην μπάρα του, ή να δίνουν ένα live session, καθώς από τότε που άνοιξε το δισκάδικο **Syd**, τα live που γίνονται είναι συχνά.

Στο τραπέζάκι έξω από τη βιτρίνα του δισκοπωλείου πολύ συχνά συναντά κανείς τον **Μάνο Καρακατσάνη**, των **Mani Deum** ή και «άρχοντα του σκότους», όπως τον προλόγισαν τα παιδιά που δουλεύουν στο **Barrett**, που εργάζεται στο **Syd**. «Η Πρωτογένους είναι ένας δρόμος που έχει μπουστάρει πολύ την εναλλακτική μουσική σκηνή της Αθήνας. Ειδικά εδώ, στο **Syd**, είμαστε περήφανοι που μπορεί να βρει κανείς δίσκους που δύσκολα θα βρει αλλού, αλλά και το merch των ελληνικών συγκροτημάτων. Ναι, είμαστε μία γενιά. Επίσης είναι ένας δρόμος που κάποιος από 20-40 ετών μπορεί να βρει κάτι που θα τον ικανοποιήσει».

«Το Τρανζίστορ, οι Παλιοσυνήθειες και το κομμωτήριο **Lemmon Poppy Seed** είναι ο πυρήνας που συγκέντρωσε τους εναλλακτικούς ανθρώπους στην περιοχή και μας παρακίνησε και εμάς να έρθουμε εδώ. Πρώτη η Γουαδελούπη, έπειτα εμείς και μετά το **Treasure House** κάναμε την αρχή για ένα δρόμο ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Αν και πιστεύω πως θα εκτινάσσονταν εμπορικά, αν πεζοδρομούνταν. Το **Barrett** επίσης μας βοήθησε πολύ. Εξελίσσεται όμορφα ο δρόμος, έχει μια μοναδική δυναμική» λέει ο **Χρήστος** που μαζί με τη σύντροφό του **Ζέτα** διατηρούν το **Yesterday's Vintage** στο 16 της Πρωτογένους. Το **Yesterday's** συμπληρώνει την τριπλέτα των καταστημάτων με vintage ρούχα. Τα δικά τους έρχονται κυρίως από την Αγγλία και τις ΗΠΑ και κινούνται στις δεκαετίες του '70 και του '80 στις οποίες υπάρχει μεγάλο στοκ. Επίσης, ψάχνουν οι ίδιοι και βρίσκουν κομμάτια ραμμένα στο χέρι από ελληνίδες μοδίστρες, κυρίως των δεκαετιών '60 και '70.

«Όποιος έρθει μία φορά στην Πρωτογένους, γίνεται μόνιμος», μια φράση που ξεστόμισαν με χαμόγελο ιδιοκτήτες καταστημάτων και εργαζόμενοι σε έναν από τους πιο cool δρόμους της Αθήνας. Με την προσθήκη της πιτσαρίας δεν έχει μείνει πια κατάστημα ξενοίκιαστο. Αυτή είναι η Πρωτογένους και αυτή είναι η γενιά της. **A**

ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΖΟΥΜΕ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟ-
ΓΕΝΟΥΣ, ΘΑ
ΜΠΟΡΟΥΣΕ
ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΣΙΡΙΑΛ
'Η ΤΑΙΝΙΑ

LEMMON POPPY SEED

LIKE YESTERDAY'S

SYD

Barrett

BARRETT

Αναμέτρηση με τον ΜΥΘΟ

Του Παντελή Καψή

RUNNING

Ο Μαραθώνιος του Ολύμπου αποτελεί την τελετή ενηλικίωσης όσων αγαπούν το ορεινό τρέξιμο. Είναι χωρίς αμφιβολία ο πιο δύσκολος, σε αυτές τις αποστάσεις, και βέβαια ο πιο εμβληματικός με το μύθο που κουβαλά. Για πολλά χρόνια δεν μπορούσα ούτε να διανοσθώ ότι μπορώ να τον τρέξω. Όταν αγαπάς το βουνό όμως, κάποια στιγμή μπαίνει μέσα σου η ιδέα και σιγά-σιγά ωριμάζει. Αναζητάς πάντα την επόμενη πρόκληση, λίγο πιο δύσκολη από την προηγούμενη. Ωσπου έρχεται η ώρα του Ολύμπου. Έτσι τουλάχιστον συνέβη με μένα και πέρσι το αποφάσισα. Τον προσέγγισα με όλο το απαιτούμενο δέος. Μοναδικός μου στόχος και φαντάζομαι στόχος σχεδόν όλων όσων τον τρέχουν για πρώτη φορά, να τερματίσω μέσα στο χρονικό όριο των 10 ωρών.

Είναι ένας αγώνας ο οποίος σε απορροφά. Κατ' αρχήν για την προπόνηση. Ξεκινάς μήνες πριν βάζοντας κάθε Σαββατοκύριακο τρί-

ωρα, τετράωρα ή και πεντάωρα στο βουνό. Με όλους τους καιρούς και σε όλα τα τερέν. Βρεθήκαμε στην κορυφή της Πάρνηθας με μισό μέτρο χιόνι, με αέρα τόσο δυνατό που σου πονάει το πρόσωπο ή πάλι με βροχή να γλιστράς σε κάθε διασκελισμό. Σε ανηφόρες που μου έκοβαν την ανάσα, σε μονοπάτια στη σκιά των ελάτων ή σε «τεχνικές» κατηφόρες που το μόνο που θες είναι να μην κουτρουβαλιαστείς. Κι όλα αυτά μέσα σε μια διαρκή αβεβαιότητα. Έχω προπονηθεί αρκετά; Θα καταφέρω να βγάλω τη διαδρομή; Τι είναι αυτό που πάω να κάνω; Θυμάμαι χαρακτηριστικά, όταν ξεκινήσαμε φέτος την προετοιμασία, πόσο ανησυχούσε ο φίλος μου ο Στέφανος για το πώς θα αντιδράσει το σώμα του όταν θα είναι αναγκασμένος να τρέχει τόσες ώρες. Ο φόβος του αγνώστου.

Ύστερα είναι η ψυχολογική προετοιμασία, η προσπάθεια να αποφασίσεις την τακτική σου. Διαβάζεις τη διαδρομή, προσπαθείς να την φανταστείς, την χωρίζεις σε τμήματα, βάζεις τα

δικά σου χρονικά όρια. Θυμάμαι πέρσι την αγωνία μου, στα πρώτα 10 χιλιόμετρα, με 1.000 μέτρα υψομετρική διαφορά, το χρονικό όριο ήταν δύο ώρες. Υπολόγιζα ότι το φτάνω τσίμα τσίμα. Πράγματι έκανα 1 ώρα και 56 λεπτά. Σε αυτές τις περιπτώσεις βέβαια, ο μεγάλος κίνδυνος είναι να πιέσεις τον εαυτό σου και να ξεκινήσεις πιο γρήγορα από ό,τι αντέχεις. Με μαθηματική σχεδόν βεβαιότητα θα έρθει κάποια στιγμή που θα σκάσεις. Ακόμα και αν καταφέρεις να τερματίσεις, θα υποφέρεις. Αυτό είναι ίσως και το μεγαλύτερο μάθημα που έχω πάρει όλα αυτά τα χρόνια για τους αγώνες βουνού και όχι μόνο. Ο Ηλίας Ζαχαρόγιαννης, παλιός πρωταθλητής, καθηγητής στα ΤΕΦΑΑ και από τους πιο καταρτισμένους προπονητές, με είχε υποχρεώσει στο μαραθώνιο του Ζαγορίου να έχω καρδιοσυχνόμετρο ώστε οι σφυγμοί μου στο πρώτο τετράωρο να μην ανέβουν πάνω από το όριο αντοχής μου. Μετά το τετράωρο, μου εξήγησε, θα είσαι τόσο κουρασμένος που δεν θα μπορείς να πιέσεις τον εαυτό σου. Ακούληθησα ευλαβικά τη συμβουλή του κι ήταν ο

πιο ξεκούρατος μαραθώνιος της ζωής μου. Εύκολο να το λες, στον Όλυμπο όμως δύσκολο να το κάνεις, καθώς στα πρώτα 20 χιλιόμετρα ανεβαίνεις μια συνεχόμενη ανηφόρα με πάνω από 2.500 υψομετρική. Κουράζεσαι μόνο που το σκέφτεσαι. Φέτος πάντως το όριο για τα πρώτα 10 χιλιόμετρα είναι 2 ώρες και 20 λεπτά. Πράγμα που σημαίνει ότι για εμάς τους αργούς δρομείς δεν υπάρχει πίεση να ξεκινήσουμε πιο γρήγορα από το ρυθμό που αντέχουμε.

Η μεγάλη δυσκολία στον Όλυμπο ωστόσο είναι η κατηφόρα. Όταν περάσεις το οροπέδιο των Μουσών και τον περίφημο θρόνο του Δία, μπαίνεις στα Ζωνάρια και μια απότομη κατηφόρα, για περίπου 7 χιλιόμετρα, που σε διαλύει. Σαν να μη φτάνει αυτό, το έδαφος είναι χώμα με ψιλή πέτρα που γλιστράει διασολεμένα. Με πέρναγαν σαν σταματημένο οι άλλοι δρομείς κι όταν έφτασα στα Πριόνια, για πρώτη φορά σε αγώνα, δεν ήμουν βέβαιος αν θα αντέξω ως τον τερματισμό. Δεν ήταν τόσο η κόπωση όσο ο πόνος σε γόνατα και ισχία. Τελικά τερμάτισα

Μοναδικός μου στόχος και φαντάζομαι στόχος σχεδόν όλων όσων τον τρέχουν για πρώτη φορά, να τερματίσω μέσα στο χρονικό όριο των 10 ωρών

περπατώντας στα 2 τελευταία χιλιόμετρα, μαζι με μια άλλη εύθυμη πάντως παρέα δρομέων, καθώς συνειδητοποιούσαμε ότι παρά την εξάντληση θα τερματίσουμε εντός χρόνου.

Μέρος της τακτικής είναι ακόμα η σωστή διατροφή και ενυδάτωση. Η πρώτη δυσκολία είναι το πρωινό. Η εκκίνηση του αγώνα είναι στις 6 το πρωί! Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ξυπνήσεις μέσα στη νύχτα, τουλάχιστον 3 ώρες νωρίτερα, με το στομάχι κόμπο από τη σχετική αγωνία και να υποχρεώσεις τον εαυτό σου να φάει ένα πλούσιο πρωινό 800 θερμίδων για να ξεκινήσεις γεμάτος ενέργεια αλλά και να έχεις προλάβει να χωνέψεις. Νύχτα είναι και όταν φεύγεις από το ξενοδοχείο, καθώς η εκκίνηση είναι κάποια χιλιόμετρα μακριά, στον αρχαιολογικό χώρο του Δίου, και οι περισσότεροι μένουμε στο Λιτόχωρο. Όταν φτάνεις γελάς και χαίρεσαι με όλους τους συναθλητές, η ψυχούλα σου όμως ξέρει πώς αισθάνεσαι. Μέχρι να ξεκινήσεις, βέβαια, οπότε παύεις να σκέφτεσαι.

Στη διαδρομή ο δικός μου κανόνας είναι να παίρνω περίπου 50 γραμμάρια υδατάνθρακες την ώρα. Με βολεύουν τα τζελάκια, που κατεβαίνουν πιο εύκολα, και μάλιστα τα σχετικά πιο αραιά. Μια φορά που πήρα μπάρες ανακάλυψα ότι μου ήταν πολύ δύσκολο να μασήσω τρέχοντας. Φυσικά ο καθένας κάνει τις προσωπικές του επιλογές ανάλογα με τις ανάγκες του αλλά και τι του πηγαίνει. Στους σταθμούς τρώω ό,τι βρω με προτίμηση στα αλμυρά για να αναπληρώσω κάπως τις απώλειες από τον ιδρώτα. Στο θέμα αυτό πάντως, αν και πόσο αλάτι χρειαζόμαστε, υπάρχουν πολλές διαφονίες. Πιο δύσκολη είναι η ισορροπία με το νερό. Όσο ανεβαίνεις και είναι δροσερά, δεν υπάρχει μεγάλο πρόβλημα. Στα τελευταία 10 χιλιόμετρα ωστόσο, στον Ενιπέα, με τη ζέστη, τα πράγματα δυσκολεύουν. Ιδίως για μας τους αργούς δρομείς, που φτάνουμε μεσημέρι. Παρά το ότι κουβαλούσα ένα λίτρο νερό μαζί μου και το ανανέωνα σε όλους τους σταθμούς, δεν έχω ξαναδιψάσει τόσο σε αγώνα. Πάντως και στην τροφοδοσία ο προπονητής Δημήτρης

Κασίμης πιστεύει ότι το μυστικό είναι να ξεκινήσεις στο σωστό ρυθμό. Τα υπόλοιπα ακολουθούν. Αν παρασυρθείς, αν αρχίσεις να ξεχνάς να πάρεις ενέργεια, κινδυνεύεις να μείνεις από δυνάμεις.

Τακτική, ανεφοδιασμός, το επόμενο ζήτημα είναι φυσικά ο εξοπλισμός. Ποια είναι τα σωστά παπούτσια; Ελαφριά για ταχύτητα ή πιο βαριά για προστασία; Για τη δική μου κατηγορία επιλέγω ασυζητητί προστασία. Πάιρνουμε μπατόν; Ορισμένοι ορκίζονται σε αυτά, άλλοι πάλι θεωρούμε μεγαλύτερο τον μπελά να τα κουβαλάμε. Και το νερό; Σε υδρόσακκο, σε ζώνη ή σε γιλέκο; Οι γρήγοροι επιλέγουν το μικρότερο βάρος. Όσοι ξέρουμε ότι θα χρειαστούμε πολλές ώρες, επιλέγουμε πιο βαρύ εξοπλισμό. Η ιδέα που μου κατέβηκε φέτος πάντως είναι να ανέβω, όσο θα είναι δροσερά, με τη μισή ποσότητα νερού, ώστε να έχω μισό κιλό λιγότερο βάρος και να γεμίσω στην κατηφόρα. Το συζήτησα με τον Δημήτρη Κασίμη και την ενέκρινε. Ίδωμεν.

Καλά όλα αυτά, θα πείτε. Και η απόλαυση πού βρίσκεται; Μόνο άγχος, ιδρώτας και δάκρυα; Φυσικά όχι. Στη διάρκεια του αγώνα είναι οι πολλές στιγμές της ευφορίας. Όταν αντικρίζεις ξέπνοος από την ανάβαση τις θεόρατες οξιές που μένεις να τις θαυμάσεις. Όταν βγεις στην πρώτη κορυφή, και η θέα από κάτω φτάνει μέχρι τη χερσόνησο του Άθω. Όταν τρέχεις ακριβώς πάνω στο διάσελο και νομίζεις ότι πετάς. Όταν παίρνεις το μονοπάτι κάτω από το θρόνο του Δία, με τους τεράστιους κάθετους βράχους δεξιά σου και το χάος αριστερά σου. Και βέβαια όταν τερματίζεις βουρκωμένος σχεδόν από τη συγκίνηση ότι τα κατάφερες. Θυμάμαι πέρσι για ένα δυο λεπτά δυσκολεύομαι σχεδόν να αναπνεύσω από την ένταση και την κούραση. Περιέργως μετά από λίγες ημέρες μόνο αυτές τις στιγμές θυμάσαι. Στιγμές που γίνονται αναμνήσεις για πολλά χρόνια, ενδεχομένως και για μια ολόκληρη ζωή. ●

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΥ

Η Διευθύντρια Πολιτισμού Ιδρύματος Ωνάση, ερασιτέχνης δρομέας, απαντάει

Του **Βαγγέλη Τζάνη**

RUNNING

Πέντε λέξεις που θα έβαζες δίπλα στη λέξη τρέξιμο; Πιο αργά για να αντέξεις.

Ποια είναι η αγαπημένη σου διαδρομή; Το Σινικό τείχος. Εκκρεμεί.

Ποιο φυσικό χάρισμα θα ήθελες να είχες; Να πετάω. Το φυσικό χάρισμα των πουλιών.

Ποια είναι η μεγαλύτερή σου επιτυχία τρέχοντας; Να προλάβω να πιάσω τις κόρες μου στο κυνηγητό.

Με ποιον θα ήθελες να τρέχεις παρέα; Με τον Περικλή Τσικρικό. Απόλυτος coach, αληθινός φίλος.

Ποιο τραγούδι ακούς στα τρεξίματά σου; Δεν ακούω, δεν τραγουδάω. Η

ελάχιστη πληροφορία είναι η μεγαλύτερη πολυτέλεια του τρεξιματος.

Τι σκέφτεσαι όταν τρέχεις; Την ανάσα μου.

Ταχύτητα ή αντοχή; Πιο γρήγορα, πιο μακριά.

Ποιος αθλητής θα ήθελες να ήσουν; Ο Τζέσε Όουενς, στους Ολυμπιακούς του Βερολίνου το 1936. Η απάντησή του μεγάλου Αφροαμερικανού στην «αρία φυλή».

Ποιο φόβο σου νικάς τρέχοντας; Το φόβο του τρεξιματος. Νόμιζα ότι ήταν ικανότητα για superheroes. Τώρα, απλώς τρέχω. Αυτό είναι το φοβερό.

Πού σε έχει βοηθήσει το τρέξιμο; Με βοήθησε να καταλάβω ότι δεν είμαστε φτιαγμένοι για να καθόμαστε. Σήκω, περπάτησε, και σε λίγο θα τρέχεις.

Τι τρως πριν και μετά από έναν αγώνα; Πίνω πολύ καφέ πριν και γίν 'η tonic μετά.

Πρωινό ή απογευματινό τρέξιμο; Απογευματινό, στο όριο του βραδινού.

Έχεις αξεσουάρ, φυλακτό, κόσμημα, ρούχο που θέλεις να έχεις πάντα μαζί σου; Γυαλιά ηλίου. Γιατί ακόμη και τη νύχτα, μπορεί να χρειαστούν.

Το προσωπικό σου (αθλητικό/δρομικό) απόφθεγμα; Run, Lola, Run. ●

Η τέχνη που μας φαίνεται «ξένη» παραδόξως παραμένει πολύτιμη επειδή παρουσιάζει ιδέες και συμπεριφορές που μπορεί να είναι άγνωστες σε μας, υπενθυμίζοντας ότι η ανθρώπινη φύση μας συνεχίζει να εξελίσσεται στις αντιθέσεις της. Το τρέξιμο μπορεί να μοιάζει απόμακρο, είναι όμως η τέχνη που μπορεί να μεταμορφώσει αυτό που «είναι» και αυτό που δεν «είναι» και να παραμένει ένας τρόπος να θυμόμαστε το σώμα μας όταν το αρνείται πεισματικά ο νους μας και η σύγχρονη καθημερινότητα. -Β.Τζ.

Ο ΜΗΛΟΚΛΕΦΤΗΣ ΕΚΛΕΨΕ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ

Η ιστορία της πονηρής αλεπούς που αγάπησε τα μήλα
και ο πιο γευστικός μιλίτης του κόσμου

Μα ποια είναι τέλος πάντων αυτή η πονηρή αλεπού η οποία τριγυρνά παντού αναζητώντας μήλα; Άλλοι την είδαν να μπαίνει σε μπαράκια, άλλοι στις γειτονίες, άλλοι να ψάχνει στους δρόμους, παντού έχει αφήσει τα ίχνη της! Κι όπως μάθαμε, τελικά, τα μήλα τα θέλει για να φτιάξει το μιλίτη της, τον ολοκαίνουργιο Μηλοκλέφτη.

Με 4,5% περιεκτικότητα σε αλκοόλ, ο Μηλοκλέφτης είναι ένα φυσικό ποτό, αφού παράγεται από τα πιο ζουμερά και τραγανά μήλα, που του χαρίζουν το μοναδικό του άρωμα. Η φανταστική γεύση του Μηλοκλέφτη οφείλεται στη διαδικασία παραγωγής του, κατά την οποία ο χυμός μήλου ζυμώνεται με μαγιά, που στη συνέχεια φιλτράρεται για να μας δώσει το μιλίτη.

Το φιλτράρισμα αυτό κάνει τον Μηλοκλέφτη να ξεχωρίζει και του δίνει το

καθαρό του χρώμα. Ο μιλίτης καταναλώνεται από νωρίς το απόγευμα μέχρι αργά το βράδυ, είτε στο σπίτι είτε έξω, όπως προτιμάει ο καθένας, και είναι ακόμα πιο απολαυστικός παγωμένος. Να έχετε υπόψη ότι για να πετύχουμε την απόλυτη δροσιστική γεύση, γεμίζουμε το 1/3 του ποτηριού με πάγο και συμπληρώνουμε με Μηλοκλέφτη.

Ο Μηλοκλέφτης θέλει να φέρει τα πάνω-κάτω στην καθημερινότητά μας, σφυρίζοντας... «μηλοκλέφτικα» σε κάθε τι συγκαταβατικό και αναμενόμενο! Με τη γλυκιά, απροσδόκητα δροσιστική του γεύση, ο νέος μιλίτης ήρθε να μας παρασύρει όλους σε ανατρεπτικές περιπέτειες και εξερευνήσεις. Αναζητήστε λοιπόν κι εσείς την πονηρή αλεπού που κυκλοφορεί πλέον ελεύθερα γύρω μας και ανακαλύψτε τον Μηλοκλέφτη!

Ακολούθησε την αλεπού:
#FOLLOWTHEFOX, www.milokleftis.gr

Η αποκάλυψη της αλεπούς που τριγυρνάει τόσες μέρες ελεύθερη στους δρόμους πραγματοποιήθηκε στις 9/6 στο Τρανζίστορ, στου Ψυρρή, με ένα μοναδικό launch street party. Σε ένα απόλυτα urban σκηνικό, το πρώτο ελληνικό σήμα μιλίτη, ο Μηλοκλέφτης συστήθηκε και επίσημα στο ελληνικό κοινό. Στο party βρέθηκαν όλοι οι φίλοι του Τρανζίστορ, το οποίο γιόρταζε τα 7 του χρόνια, ενώ ο Μηλοκλέφτης, με τον ανατρεπτικό του χαρακτήρα, παρέσυρε τους πάντες σε περιπέτειες και εξερευνήσεις: πρώτοι εμφανίστηκαν οι Circus Dayz με juggling και ακροβατικά «καταπίνοντας» κυριολεκτικά φωτιές και παίζοντας με τα αγαπημένα... μήλα της αλεπούς μας, ενώ αίσθηση προκάλεσαν οι Bondex couriers, οι οποίοι ακολούθησαν μεταφέροντας τον παγωμένο Μηλοκλέφτη με τα ποδήλατά τους. Παράλληλα, οι urban act ζωγράφισαν σε έναν πελώριο καμβά –με τον δικό τους δημιουργικό τρόπο– τον Μηλοκλέφτη, ενώ οι Dark Side Tattoo Society δημιούργησαν μοναδικές συλλεκτικές ετικέτες!

style

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Vint@ge στα μέτρα σας

Η Βιβέτα Στρατηγού σχεδιάζει vintage ρούχα που λατρεύουν τη γυναικεία σιλουέτα με την υπογραφή **La Cocotte**

► Πώς θα σου φαινόταν αν είχες όλο τον κόσμο στα πόδια σου ή μάλλον να αγκαλιάζει τα πόδια σου και να αναδεικνύει τις καλλιγραμμές γάμπες σου, σε μορφή μιας κομψής μεσάτης midi φούστας; Πιθανότατα υπέροχο. Είναι και αληθινό, καθώς αυτή η φούστα είναι μονάχα μία από τις μοναδικές δημιουργίες του La Cocotte, που δημιούργησε η σχεδιάστρια Βιβέτα Στρατηγού.

Τα σχέδια της Βιβέτας ακολουθούν πιστά τη vintage αισθητική, όχι όμως μονάχα σε επίπεδο εμφάνισης, αλλά και σε επίπεδο ποιότητας και άνεσης. Σίγουρα η μαμά σας σάς έχει διηγηθεί πως πήγαινε στη μοδίστρα της για να ράψει μία φούστα, ένα ταγέρ ή ένα φόρεμα. Ίσως αυτό το ρούχο να το έχει κληρονομήσει σε εσάς, μιας και

τότε όλα φτιάχνονταν για να διαρκούν. Έτσι και τα items του La Cocotte, με τα ιδιαίτερα patterns, που η Βιβέτα ίδρυσε το 2015 και αποτελούσε για εκείνη ένα παιδικό όνειρο. Η αγάπη της για το vintage retro στίλ την έκανε να αποφασίσει να ξεκινήσει και πάλι να ράβει ρούχα και κυρίως το ότι δεν έβρισκε στην Ελλάδα ρούχα που να αρέσουν στην ίδια και που να ανταποκρίνεται η ποιότητα στην τιμή τους. Βλέποντας μία δημιουργία La Cocotte αντιλαμβάνεται κανείς αμέσως ότι η Βιβέτα, εκτός από την κομψότητα, έχει επενδύσει και στην άνεση έτσι ώστε τα ρούχα της να αγκαλιάζουν κάθε σωματότυπο. Πέρα από αυτό τα ρούχα La Cocotte είναι custom made, που σημαίνει ότι η Βιβέτα μπορεί να κατασκευάσει το ρούχο ακριβώς στα μέτρα σας και μάλιστα με το ύφα-

σμα της επιλογής σας. Σχεδόν όλα της τα ρούχα είναι κατασκευασμένα από βαμβακερό ύφασμα και δουλεμένα με μεράκι μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια.

Η καλοκαιρινή συλλογή La Cocotte είναι γεμάτη έντονα και ιδιαίτερα patterns, με πολλές τρόπικαλ αναφορές. Από τον παγκόσμιο χάρτη, μέχρι γιγάντια ροζ φλαμίνγκο κοσμοούν φούστες, φορέματα και ψηλόμεσα σορτσάκια. Η Βιβέτα Στρατηγού λέει ότι πολλές φορές έμπνευση μπορεί να αποτελέσει και η ίδια η γυναίκα για την οποία πρόκειται να ραφτεί το ρούχο. «Αγαπημένο μου κομμάτι αυτή τη σεζόν είναι το φόρεμα με το ύφασμα που απεικονίζει δέντρα σαν σε δάσος. Μου θυμίζει πίνακα ζωγραφικής».

- ΦΙΛΙΠΠΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

► Μπορείτε να βρείτε τις δημιουργίες La Cocotte στο online κατάστημά στοetsy, LaCocotteAthens, όπου μπορείτε κατόπιν παραγγελίας να αποκτήσετε κάθε ρούχο στα μέτρα σας ή στο ατελιέ της Βιβέτας Στρατηγού (Παράσχου 39, Αθήνα), κατόπιν ραντεβού.

GRAND OPTICAL

Γυαλιά ηλίου Polaroid
για ξεκούραστη όραση

SWATCH

Από τη σειρά Irony Big Xlite, μοντέλο Amarelho, €105

G STAR RAW

Ανδρικό t-shirt €59
(COLLECTIVE: Π. Ιωακείμ 14, Κολωνάκι, 2107235551)

HUSH PUPPIES

Σανδάλια Talia Aida €95

VANS

Παπούτσια Classics από τη συλλεκτική σειρά Peanuts

IMISI

Τσάντα με τροπικά print,
διαθέτει 6 εξωτερικές
τσέπες και μία εσωτερική
με φερμουάρ, €110
(imisibracelets.com)

BENETTON

Φόρεμα με γεωμετρικά prints €79,95

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ασημένια σκουλαρίκια Kimalé €60

SPRINGFIELD

Γυναικείο πουκάμισο με print €24,99
(Springfield Store: Πλάτωνος 2 & Αγίου Γεωργίου, Χαλάνδρι)

NEW BALANCE

Ανδρικό μοντέλο Vazee
Transform για training €89

NEWCULT.GR

Σαγιονάρες Pepe Jeans
€25 (στο eshop)
(New Cult Street Store,
Αγγ. Μεταξά 9, Γλυφάδα)

ITYGUIDE

We are Athens

Μία ανοιχτή πλατφόρμα φιλοδοξεί να παρουσιάσει όλους τους καλλιτέχνες και εικαστικούς που ζουν και εργάζονται στην Αθήνα και να τους κάνει μέρος ενός διαδικτυακού χάρτη

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Το φρενιό καλοκαίρι μάς βγήκε λίγο αναποφάσιστο από άποψη καιρού, όσο αφορά όμως τα εικαστικά δρώμενα είναι φοβερά καυτό. Από τις αρχές του έτους η σκηνή της σύγχρονης τέχνης στην Αθήνα βρίσκεται σε αναβρασμό. Από τη μία ο ερχομός της *documenta14* που αναστάτωσε τους εγχώριους καλλιτέχνες –τους περισσότερους δυσάρεστα– και από την άλλη το ερώτημα που επαναφέρουν με κάθε αφορμή στην επικαιρότητα ξένα και ελληνικά ΜΜΕ: «Είναι η Αθήνα το νέο Βερολίνο;». Όταν λοιπόν πέφτει το μάτι σου σε ένα project με τίτλο “We are Athens”, δεν μπορείς παρά να φανταστείς ότι η φράση αυτή είναι μια βροντερή απάντηση στα ερωτήματα που βασανίζουν τους αθηναίους καλλιτέχνες. Μια ανοιχτή πλατφόρμα δίνει τη δυνατότητα σε περισσότερους από 50 καλλιτέχνες και καλλιτεχνικές ομάδες να ανοίξουν τους χώρους και τα εργαστήριά τους ή να παρουσιάσουν έργα τους στο δημόσιο χώρο συμμετέχοντας σε ένα

διαδικτυακό, εικαστικό χάρτη της Αθήνας. Στην πλατφόρμα του We Are Athens, σύμφωνα με τον Χρήστο Κεχαγιόγλου, μέλος του *project Ni*, στόχος είναι να δημιουργηθεί μία σαφής εικόνα για την εικαστική Αθήνα, με αφετηρία τους ίδιους τους καλλιτέχνες και όχι «μεσάζοντες». Το πρώτο διήμερο ξεκινά με τα εγκαίνια στις 23 Ιουνίου, ενώ οι καλλιτέχνες θα ανοίξουν τους χώρους τους 24-25/6.

Πείτε μας, κύριε Κεχαγιόγλου, λίγα λόγια για το We Are Athens. Πώς το εμπνευστήκατε; Το We Are Athens προέκυψε ως ιδέα στα πλαίσια της ομάδας Ni, η οποία είναι η εικαστική ομάδα που αποτέλεσε τον πρώτο πυρήνα αυτής της διοργάνωσης. Η ομάδα ή καλύτερα *project Ni* είναι ένα πειραματικό εργαστήριο συν-ζωγραφικής, που αναζητά κι ερευνά τη δυνατότητα της ομαδικής έκφρασης στη ζωγραφική πράξη. Το We Are Athens νομίζω ότι εκφράζει την ανάγκη των εικαστικών δημιουργών

να οργανωθούν πράγματα από καλλιτέχνες για καλλιτέχνες, ελεύθερα, χωρίς προαπαιτούμενα και αισθητικές ή άλλες κατευθύνσεις.

Μας εξηγείτε λίγο καλύτερα τη λειτουργία της πλατφόρμας; Στο We Are Athens μπορεί ο οποιοσδήποτε εικαστικός που ζει στην Αθήνα να τοποθετηθεί και να παρουσιάσει τη δουλειά του σε όποιο χώρο και με όποιο τρόπο θέλει. Συμμετέχει διαδικτυακά και φυσικά σ' έναν τεράστιο εικαστικό χάρτη. Δεν υπάρχει κανενός είδους καθοδήγηση. Η μόνη απαίτηση είναι να συμβαίνει αυτό στην Αθήνα. Κι έτσι πιστεύουμε, αν όχι από το πρώτο κιόλας event σίγουρα πάντως από τα επόμενα, πως θα αρχίσουμε να αποκτούμε μια ανοιχτή και πολύ πραγματική εικόνα της εικαστικής Αθήνας.

Δεν μπορώ παρά να συμπεράνω ότι ο τίτλος της πλατφόρμας είναι απάντηση στο τσιτάτο

που αναπαράγουν ξένα και ελληνικά μίντια «Athens is the new Berlin». Το να είναι η Αθήνα ένα επόμενο Βερολίνο είναι μια μεγάλη κουβέντα. Μακάρι να υπάρξουν οι προϋποθέσεις. Πάντως η κίνησή μας σίγουρα βοηθάει προς μια τέτοια κατεύθυνση και δίνει κι ένα νέο στίγμα της πόλης πολύ πιο ελεύθερο και ανοιχτό. Η Αθήνα είναι μια πόλη με πάρα πολλές δυνατότητες, αλλά και διαστάσεις. Είναι επίσης ένας τεράστιος καλλιτεχνικός οργανισμός με πάρα πολλές δράσεις. Μας λείπουν, όμως, η οργάνωση κι η ομαδικότητα.

Σε ένα δεύτερο επίπεδο, η ανάδειξη των καλλιτεχνών που ζουν και εργάζονται στην Αθήνα, κάτω από τη στέγη του We Are Athens, είναι μια αντίδραση/απάντηση σε μεγαλύτερους θεσμούς/ιδρύματα τέχνης που παραβλέπουν τους αθηναίους καλλιτέχνες; Αντίδραση όχι, ίσως μια μετατόπιση προς τη μεριά των καλλιτε-

χνών. Είναι μια κατάθεση του έργου και της παρουσίας μας ώστε να ξεκινήσει και μέσα από την πλατφόρμα μας ένα ανοιχτό κάλεσμα για κοινές δράσεις. Έχει μεγάλη σημασία στην εποχή μας να βρούμε αυτή τη χαμένη έννοια της κοινότητας.

Ποια θεωρείτε ότι είναι η μεγαλύτερη παθογένεια στον κόσμο της σύγχρονης τέχνης στην Ελλάδα γενικότερα; Αυτό ακριβώς. Η έλλειψη της κοινότητας, της ομαδικότητας, της συνεργασίας χωρίς προκαταλήψεις, του μοιράσματος. Κι από μια άλλη πλευρά, εξίσου σημαντική, η φωνή των ιδίων των καλλιτεχνών είναι σήμερα διεθνώς πάρα πολύ αποδυναμωμένη, υπάρχουν πάντα κάποιοι άλλοι ανάμεσα στον καλλιτέχνη και στο κοινό κι αυτό απαγορεύει σχεδόν τη δημιουργία της κοινότητας.

Τι θα δούμε στο πρώτο διήμερο του We Are Athens και τι να περιμένουμε για τη συνέχεια; Σ' αυτό το πρώτο μας event θα αναπτυχθεί ένα πολυσυλλεκτικό εικαστικό χάρτη σε όλη την πόλη. Πάνω από 50 καλλιτέχνες και καλλιτεχνικές ομάδες θα ανοίξουν τους χώρους και τα εργαστήριά τους ή θα κάνουν παρουσίαση της δουλειάς τους σε κάποιον οποιοδήποτε χώρο της πόλης, για μια άμεση και χωρίς ενδιάμεσους γνωριμία με το κοινό. Για τη συνέχεια, θα δούμε. Έχουμε αρχίσει συζητήσεις με κοινότητες του Λονδίνου και του Βερολίνου να κάνουμε κοινά χάρτη, να δημιουργήσουμε ένα διεθνές δίκτυο. Το We Are Athens περιμένουμε να γίνει ένας φρέσκος, γεμάτος ζωή νεανικός και όχι μόνο θεσμός. Για τις λεπτομέρειες των events όμως... αυτό θα είναι έκπληξη. **A**

INFO
Εγκαίνια 23/6, Ελ. Βενιζέλου 63, Ν. Ιωνία, για περισσότερα σχετικά με τους χώρους που θα είναι διαθέσιμοι στις 24-25/6 επισκεφτείτε το www.weareathens.gr

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

ΜΠΙΡΕΣ!

ΜΙΚΡΕΣ ΖΥΘΟΠΟΙΕΣ, ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΜΠΙΡΕΣ!

Επιμέλεια: ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ - Κείμενα: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Κάποτε πίναμε μπίρα μόνο τα καλοκαίρια. Αργότερα συνειδητοποιήσαμε ότι η καλή μπίρα δεν έχει εποχή. Για την ακρίβεια δεν πρέπει καν να είναι παγωμένη. Πίνεται ιδανικά στους 6-8°C. Στο μυαλό μας, όμως, η μπίρα σημαίνει ακόμα διακοπές, καλοκαιρινές συναυλίες, ταβέρνες σε όμορφες ακρογιαλιές. Και η διαφορά είναι ότι σήμερα έχουμε πολύ περισσότερες επιλογές από ό,τι δέκα χρόνια πριν. Και είναι όλες ελληνικές!

Οι μικροζυθοποιίες στην πατρίδα μας ανθίζουν. Λίγο η κρίση που δημιούργησε νέες ευκαιρίες, λίγο το πάθος μας για μπίρα, κάθε πόλη στην Ελλάδα κοντεύει να αποκτήσει τη δική της περήφανη μικροζυθοποιία. Από τη Σαντορίνη μέχρι τη Χίο κι από τη Θεσσαλονίκη μέχρι την Κρήτη κάθε τόσο νέα καζάνια αναβλύζουν με υπέροχη, δροσερή μπίρα. Μπορεί αυτές οι ζυθοποιίες να είναι μικρές, αλλά οι μπίρες τους είναι... τιτάνιες! Για την παραγωγή τους χρησιμοποιούν αυστηρά επιλεγμένες και ποιοτικές πρώτες ύλες. Όχι μόνο. Αυτό που τις κάνει πραγματικά να ξεχωρίζουν είναι τα ιδιαίτερα αρώματά τους, οι μικρές πινελιές που φανερώνουν την καταγωγή τους. Λίγο ξύσμα πορτοκαλιού που φυτρώνει στο διπλανό κάμφο, νερό από την πηγή του χωριού, τοπικά μυρωδικά και χίλια δυο άλλα μυστικά που αφήνουν το δικό τους αποτύπωμα. Έτσι, κάθε μπίρα φέρνει στο μυαλό τον τόπο στον οποίο παράχθηκε και ταυτόχρονα είναι φτιαγμένη επίτηδες να ταιριάζει με τη γαστρονομία της μικρής της πατρίδας. Όπως ακριβώς το κρασί. Τα εύσημα λοιπόν όλα στους νέους επιχειρηματίες που τόλμησαν να τα σκεφτούν όλα αυτά. Γιατί εκεί που οι άλλοι έβλεπαν γκρεμό, αυτοί είδαν μια ωραία ευκαιρία να ανοίξουν τα φτερά τους.

En Aiθρία **Coffee - Beer Restaurant**

Μια από τις καλύτερες μπιραρίες της πόλης και ένα πραγματικό σημείο αναφοράς για τη Νέα Φιλαδέλφεια, στεγασμένη σε ένα αρχοντικό νεοκλασικό διακοσμημένο μέχρι και την τελευταία του λεπτομέρεια, με πανέμορφες μεγάλες βεράντες με θέα στην πλατεία. Αυτός εδώ ο παράδεισος της καλής μπίρας διαθέτει περισσότερες από 180 ετικέτες, εισαγωγής αλλά και από ελληνικές μικρές ζυθοποιίες, καθώς και 10 διαφορετικές σε βαρέλια, τις οποίες μπορείτε να συνοδεύσετε με ποικιλίες κρεάτων και λουκάνικων, αλλά και με άλλα νόστιμα πιάτα, όπως ζυμαρικά, ριζότα και σαλάτες. Ο κατάλογος ανανεώνεται συνεχώς, οι τιμές παραμένουν προσιτές, η ποιότητα και η φιλοξενία σε υψηλά επίπεδα. En Aiθρία για όλη την ημέρα λοιπόν, από νωρίς για καλοφτιαγμένους καφέδες και δυναμωτικά πρωινά, έως αργά το βράδυ με εξαιρετικές μπίρες και μουσικές απ' όλο τον κόσμο.

Βρυούλων 4, Πλ. Πατριάρχου, 1ος όροφος, 210 2582751, fb: En Aiθria

Γιάννης Μαρμαρέλλης

Ζυθοποιία Siris στις Σέρρες

Από τα βόρεια της χώρας στα πέρατα του κόσμου

ΜΠΙΡΕΣ!

Πώς αποφασίσατε να στήσετε τη δική σας μικροζυθοποιία; Τελικά άξιζε τον κόπο; Στην απόφαση μας «έσπρωξαν» η αγάπη για την μπύρα, η μεγάλη οικογενειακή παράδοση στην παραγωγή προϊόντων υψηλής γαστρονομίας και η διαπίστωση ότι στη βόρεια Ελλάδα δεν υπήρχε μικροζυθοποιείο. Το αν άξιζε τον κόπο είναι μεγάλη κουβέντα, μιας και μιλάμε για τα δυσκολότερα χρόνια και συνθήκες για μια νέα επιχείρηση. Αυτό που αξίζει σίγουρα είναι το ότι μπήκαμε σε ένα μαγικό κόσμο δημιουργίας, πειραματισμών και αναζητήσεων...

Για ποιους λόγους να προτιμήσουμε τη δική σας μπύρα; Το ζυθοποιείο μας είναι γνωστό πλέον στην Ελλάδα και όχι μόνο για την υψηλή ποιότητα των προϊόντων που παράγει. Η εμμονική μας επιμονή στην υψηλή ποιότητα σε όλες τις φάσεις της παραγωγής, οι κλασικές και ταυτόχρονα καινοτόμες συνταγές μας και η χρήση των καλύτερων παγκόσμια πρώτων υλών νομίζουμε ότι δικαιώσαν τις προσπάθειές μας και έτσι οι μπύρες μας όλες βρίσκονται στο ανώτατο επίπεδο γεύσης και ποιότητας. Αυτό άλλωστε το αποδεικνύει και το πελατολόγιό μας που περιλαμβάνει τα καλύτερα μπαρ και εστιατόρια της χώρας.

Μιλήστε μας λίγο για τη σύστασή της... Το νερό παίζει μεγάλο ρόλο; Χρησιμοποιούμε τις καλύτερες βύνες απ' όλο τον κόσμο, αβυνοποιήτα δημητριακά του μαγικού Σερραϊκού κάμπου, λυκίσκους από Αμερική, Ωκεανία και Ευρώπη, καθώς και μερικά άλλα tricks όπως κόλιανδρο, ξύσμα πορτοκαλιού. Είμαστε επίσης το μόνο ζυθοποιείο στον κόσμο που χρησιμοποιούμε ακόμα και την υπέροχη και μοναδική σοκολάτα Valrhona. Όσο για το νερό, χρησιμοποιούμε το νερό του δήμου μας αλλά έχουμε επενδύσει στην πλήρη επεξεργασία του, την αντιμικροβιακή του προστασία και τέλος έχουμε τη γνώση ώστε να φτιάχνουμε για κάθε μας μπύρα το κατάλληλο νερό!

Έχετε καλή διανομή; Τι βρίσκουμε σε όλη την Ελλάδα; Σήμερα λίγο πολύ τα προϊόντα μας βρίσκονται σε όλη τη χώρα, σε μπαρ, εστιατόρια, καθώς και σε όλες τις μεγάλες αλυσίδες λιανικής. Η διανομή είναι και αυτή μια αέναος προσπάθεια...

Κάνετε εξαγωγές και στο εξωτερικό; Περίπου το 22% του τζίρου μας αφορά τις εξαγωγές μας και είμαστε πολύ περήφανοι για αυτό. Φαντα-

στείτε τη χαρά μας όταν λαμβάνουμε συγχαρητήρια mails και υψηλότερες κριτικές απ' όλο τον κόσμο. Εξάγουμε στις ΗΠΑ, στην Αυστραλία και στην Ευρώπη σε αρκετές χώρες όπως Σουηδία, Νορβηγία, Αγγλία, Ολλανδία, Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Βουλγαρία, Κύπρο και εσχάτως Αυστρία. Το μόνο που θα ήθελα να πω είναι ότι όλοι καταλαβαίνουν ότι βιομηχανοποιούμε πρώτες ύλες με ελληνικό κόστος παραγωγής, τις μεταφέρουμε στα πέρατα του κόσμου και μάλιστα σε χώρες με μακρά παράδοση στην μπύρα... άρα ο μόνος λόγος που αγοράζονται τα προϊόντα μας είναι ότι αρέσουν!!!

Πώς σημειώθηκε αυτή η «έκρηξη» των μικρών ζυθοποιείων; Υπάρχουν πολλοί λάτρεις της μπύρας, υπάρχει η κρίση που έκανε πολλούς να αναζητούν νέους επαγγελματικούς δρόμους, υπάρχει η ανάγκη να προσφέρουμε τοπικά προϊόντα στα εκατομμύρια των τουριστών, υπάρχουν τα παραδείγματα του εξωτερικού που οι μικροζυθοποιίες αναπτύχθηκαν παρά πολύ...

Παλιότερα η μπύρα εθεωρείτο «καλοκαιρινό» ποτό. Ισχύει και σήμερα αυτή η άποψη; Από τις μεγαλύτερες «υποχρεώσεις» που έχουν τα μικροζυθοποιεία είναι η δημιουργία κουλουράς μπύρας. Να καταδείξουμε ότι η μπύρα είναι ένα ποτό υψηλής ποιότητας με σώμα, αρώματα, γεύση και επίγευση, ένα ποτό που συνοδεύει φαγητά υψηλής γαστρονομίας και που πίνεται ευχάριστα, ανάλογα με το είδος, όλη τη μέρα και όλες τις εποχές.

Εσείς πόσα και ποια είδη μπύρας παράγετε; Σήμερα παράγουμε 6 είδη: τη VOREIA PILSNER, τη VOREIA I.P.A., τη VOREIA WIT, τη VOREIA STOUT, τη VOREIA SMOKED AMBER ALE και τη νέα μας καλοκαιρινή πρόταση... τη FUNKY GREEK SUMMER.

Έχετε ακούσει κάποιο κομπλιμέντο για την μπύρα σας που θυμάστε να μας πείτε; Θυμάμαι στην παρουσίαση των προϊόντων μας στη Θεσσαλονίκη το 2014 –στην αρχή μας ακόμα– που με φώναξε ο πιο καλός και γνωστός Έλληνας οινοποιός να με γνωρίσει και να μου δώσει συγχαρητήρια λέγοντας: «Μπίρες συνήθως δεν πίνω, σήμερα ήπια 4... Συνέχισε έτσι και μην κάνεις καμιά υποχώρηση στην ποιότητά σου». Επίσης, πάντα χαιρόμαστε όταν δεχόμαστε κριτικές από σημεία του εξωτερικού οι οποίες είναι πάντα και πολύ υψηλές! ●

Βραβευμένη εζα!

Δύο μπύρες της Ελληνικής Ζυθοποιίας Αταλάντης ταξίδεψαν μέχρι τις Βρυξέλλες και γύρισαν πίσω με... αστέρια! Η εζα ζFine Lager και η εζα ζPremium Pilsner απέσπασαν τα πρώτα τους αστέρια «Ανώτερης Ποιότητας και Γεύσης» από το Διεθνές Ινστιτούτο Ανώτερης Γεύσης και Ποιότητας (iTQi). Αυτό το βραβείο είναι για τα τρόφιμα και τα ποτά ό,τι το αστέρι Michelin για τα εστιατόρια και τους σεφ. Δίνεται έπειτα από μια διαδικασία τυφλής γευστικής, όπου κάθε μέλος της Επιτροπής λαμβάνει υπόψη του κριτήρια όπως η οσμή, η όψη, η γεύση, η επίγευση ή η υφή, ενώ μόνο τα προϊόντα που λαμβάνουν ποσοστό βαθμολογίας πάνω από 70% διακρίνονται με το «Βραβείο Ανώτερης Γεύσης» (Great Taste Award), ενός, δύο ή τριών αστεριών. Συγχαρητήρια!

Μια Noctua, μα ποια Noctua;

Αν αναρωτιέσαι, «noctua» είναι το όνομα της νυχτερινής κουκουβιάς στα λατινικά. Η ίδια σοφή κουκουβάγια που είναι και σύμβολο της Αθήνας. Αυτή διάλεξαν και οι 4 φίλοι για έμβλημα της μικρής τους ζυθοποιίας. Ο Ιάσοντας, ο Χρήστος, ο Ορφέας και ο Δημήτρης, οδηγημένοι από το πάθος τους για ποιοτική μπύρα άνοιξαν το ζυθοποιείο τους σε ένα παλιό συνεργείο αυτοκινήτων στην οδό Πειραιώς, στο κέντρο της πόλης. Γιατί δεν θέλουν μόνο να φτιάχνουν καλή μπύρα. Θέλουν και να σου δείξουν όλα τα στάδια παραγωγής τους. Ναι, η όμορφη ζυθοποιία τους είναι επισκέψιμη, ανοιχτή σε όλους. Να πας για να μάθεις τα μυστικά, να δοκιμάσεις όμως και τις δύο εξαιρετικές τους μπύρες: τη χρυσαφένια Head Twister, Pale Ale, με την έντονη επίγευση και τη Night Vision, Black Ipa, με γεύση που ισορροπεί υπέροχα ανάμεσα στη σοκολάτα και τη μόκα. Το σύνθημα είναι: «Be wise, drink craft beer»!

Ναι στην μπύρα, όχι στο αλκοόλ!

Λατρεύεις την μπύρα, αλλά είναι στιγμές που δεν θέλεις ή δεν μπορείς να πεις αλκοόλ; Κανένα πρόβλημα! Η Fix Άνευ, η νέα πρόταση της Fix που όλοι αγαπήσαμε, διατηρεί αναλλοίωτη τη γεύση της μπύρας, χωρίς όμως να έχει καθόλου αλκοόλ. Για το πρωί, το μεσημέρι ή το βράδυ, με παρέα ή χωρίς, για το σπίτι ή... το γραφείο! Αυτή είναι απόλαυση άνευ... προηγούμενου!

Η αλεπού που κλέβει τα μήλα

Είναι λίγες μέρες που μια πονηρή αλεπού κυκλοφορεί στην πόλη και κλέβει τα μήλα. Κάτι μαγειρεύει... Κάτι τέλειο! Ο καινούργιος Μηλοκλέφτης έρχεται από την Αθηναϊκή Ζυθοποιία, έχει 4,5% περιεκτικότητα σε αλκοόλ και παράγεται εξ ολοκλήρου από τα πιο ζουμερά και τραγανά μήλα. Η μοναδική του γεύση οφείλεται στη διαδικασία παραγωγής του κατά την οποία ο χυμός μήλου ζυμώνεται με μαγιά, που στη συνέχεια φιλτράρεται για να μας δώσει το μπλίντ. Είναι το τέλειο ποτό για όλες τις ώρες και είναι ακόμα απολαυστικότερο παγωμένο. Είναι όλα όσα θες από το καλοκαίρι σου. #FOLLOWTHEFOX, λοιπόν, και δεν θα χάσεις.

Όλοι έχουμε το αγαπημένο μας σουβλατζίδικο, αλλά εδώ δεν μιλάμε για κάτι τέτοιο. Μιλάμε για τον απόλυτο ναό του είδους. Νωπά κρέατα πρώτης ποιότητας και ελληνικής προέλευσης, κερπάρη ψημένο από Αρμένη τεχνίτη, χοιρινά καλαμάκια από λαιμό και απίστευτος γύρος, μοσαρίσια καλαμάκια από κιλότο, ζουμερό καλαμάκι κοτόπουλο από μπούτι, αλλά και σταβλίσιες μπριζόλες, λουκάνικο με λιαστή ντομάτα και φέτα, μπέργκερ με... γύρο! Όλα χωράνε σε τρο-

φαντές πιτούλες ή στην ντελικάτη, παραδοσιακή λαδόπιτα Ρόδου από λεπτό ζυμάρι, ψημένο σε ξυλόφουρνο (δοκίμασέ τη, είναι σκέτο ποίημα!). Όλα αυτά τα συνοδεύεις με φουρνοπατάτα με σος φέτας και γλυκιά πάπρικα, με δροσερές σαλάτες ή με εκλεκτές ετικέτες κρασιών, σε μοντέρνο, ευχάριστο χώρο και θάα θάλασσα! Πώς να μην πατήσεις like μετά;

Αγίου Παντελεήμονος 17, 2108963565/ Λ.
Ποσειδώνος 10, Βάρκιζα, 2108974448

Μια μπιραρία όπως θα ήθελες και πρέπει να είναι. Με τις καλύτερες μπίρες όλου του κόσμου, ξανθιές, μαύρες, χωρίς αλκοόλ, στο σύνολό τους περισσότερες από 120 ετικέτες, αν σε αυτές προσθέσεις και περίπου 15 ελληνικές μικροζυθοποιίες οι οποίες τα τελευταία χρόνια έχουν κερδίσει τις εντυπώσεις. Σε αυτές βάλε

και 11 βρελάνια και ρίξε μια ματιά στο πλούσιο μενού, για να τις συνοδεύσεις με λουκάνικα, ποικιλίες, τυριά και αλλαντικά, κότσι, burgers και οτιδήποτε άλλο ταιριάζει με την αγαπημένη σου μπίρα. Το Beer Way πολύ πρόσφατα έκλεισε τα 5 του χρόνια, είναι όμορφο, ξύλινο, με ένα πανέμορφο κήπο και ωραίες μουσικές.

Κύπρου 2 & Σωκράτους, Μελίσσια, 211 2125430,
fb: Beer Way

Μεγάλα βιβλία για μικρούς αναγνώστες

Από παραμύθια μέχρι βιβλία για έφηβους, από συγγραφείς που θεωρούν ισόζιμους τους αναχνώσδες μικρής ηλικίας

Το Βατραχέλι Γιώργος Τυρίκος-Εργάς, Κατερίνα Ευσταθίου - Σελάχα, εικον. Έφη Λαδά εκδ. Πατάκη

Ένα παραδοσιακό παραμύθι από τη Λέσβο, που μιλάει για την αλληλεγγύη χρησιμοποιώντας τη γλώσσα της αγάπης. Είναι καρπός μίας ομάδας ανθρώπων που γνωρίζουν τι θα πει προσφυγιά: του Γιώργου και της Κατερίνας, οι οποίοι το έγραψαν και είναι ιδρυτικά μέλη της «Αγκαλιάς» στη Λέσβο, του μεταφραστή στα αραβικά, και της μεταφράστριάς στα αγγλικά Αγγελικής. Τα έσοδα από τις πωλήσεις του βιβλίου θα διατεθούν στην «Αγκαλιά».

Άτλαντας για παιδιά - Φανταστικό ανθρώπινο σώμα Μτφ. Τατιάνα Γαλάτουλα εκδ. Διόπτρα

Κάθε μικρός εξερευνητής θα ανακαλύψει όλα όσα θέλει να γνωρίζει για το ανθρώπινο σώμα. Τι χρησιμότητα έχει το κρανίο σου; Πού βρίσκονται οι φάλαγγές σου; Πώς δουλεύουν οι μύες σου; Και γιατί έχεις αφαλό; Επίσης κυκλοφορεί: Άτλαντας για παιδιά - Υπέροχος Κόσμος, Τρομεροί Δεινόσαυροι και Καταπληκτικά Ζώα.

Τα τελευταία παιδιά στη Γη Μαξ Μπρά-

λιερ, εικον. Ντάγκλας Χόλγκεϊτ, εκδ. Μεταίχμιο

Το «Ημερολόγιο ενός σπασίκα» συναντάει το «The walking dead». Ξεκαρδιακό, αγωνιώδες, γρήγορο, ανατρεπτικό, μετα-αποκαλυπτικό, περιπετειώδες, ευρηματικό, graphic novel. Ο Τζακ δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τις ορδές των τεράτων και των ζόμπι που караδοκούν και ειδικά την αδυσώπητη απειλή που ακούει στο όνομα Μπλαργκ. Πρέπει να βρει συμμάχους άλλα παιδιά ή τέρατα που θα του δείξουν εμπιστοσύνη.

Το τέταρτο αλογάκι Διονύσης Λεϊμονής εκδ. Πατάκη

Ένα παιχνίδι σκέψης και γνώσης για το ναυάγιο που έχει χαρακτηριστεί «Τιτανικός της Αρχαιότητας», των Αντικυθήρων. Το τέταρτο αλογάκι που απέμεινε στο βυθό των Αντικυθήρων από ένα τέθριππο, θέλει να βρει μια παρέα. Βοηθεί και «συνεργάτες» τους ο επιστήμονας κος Δημήτρης και μια γυναίκα αρχαιολόγος, η κυρία Αγγελική. Οι αναγνώστες μπορούν να δώσουν το δικό τους τέλος στην ιστορία.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

ΕΧΩ ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΠΙΤΕΡ ΠΑΝ

Όταν τη γνωρίσεις, τη χαρακτηρίζεις η χαρά της ζωής και πολύ επικοινωνιακή. Ωραία χαρακτηριστικά για μια συγγραφέα που γράφει από παραμύθια μέχρι ιστορίες για εφήβους (όλα στις εκδόσεις Πατάκη), πιστεύοντας πως τα παιδικά βιβλία πρέπει να γράφουν για τη ζωή όπως είναι.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Αλήθεια πώς ξεκινάει κάποιος και γράφει παιδικά βιβλία; Δεν μπορώ να μιλήσω για όλους, αλλά σε ό,τι με αφορά μπορώ να πω πως από μικρή επίσης έφτιαχνα στο μυαλό σενάρια για πράγματα που δεν καταλάβαινα. Αυτές οι ιστορίες άλλες φορές είχαν σχέση με την καθημερινότητα και άλλες αφορούσαν φανταστικές υποθέσεις. Με αυτό τον τρόπο πορευόμουν· οπότε μάλλον ήταν φυσιολογική κατάληξη να γράψω παιδικά βιβλία.

Γράφοντας, σκέφτεσαι, πρέπει να μπω στη θέση του παιδιού; Δεν χρειάζεται να το πω γιατί μάλλον έχω το σύνδρομο του Πίτερ Παν (γέλια). Την έχω ανάγκη τη φαντασία και αφήνω ένα βότσαλο στην πόρτα ώστε ποτέ να μην κλείνει· με αυτό τον τρόπο μπορώ να μπεινοβγαίνω με μεγάλη άνεση στους δύο κόσμους, τον πραγματικό και το φανταστικό.

Θα μπορούσες να γράψεις «ενήλικα» μυθιστορήματα φαντασίας... Φυσικά. Έχω γράψει ένα βιβλίο για ενήλικες, αλλά κι εκεί ξεκινούσα από τη φράση «Μια φορά και έναν καιρό». Από αυτή ξεκινάω πάντοτε και μετά αφήνομαι να με οδηγήσουν τα μάτια ενός παιδιού. Αυτό που ξέρω είναι ότι προσπαθώ να μην αυτολογοκρίνομαι και να αντιμετωπίζω τα παιδιά ως ισότιμους αναγνώστες.

Δεν υπάρχουν κάποια όρια στην παιδική λογοτεχνία; Υπάρχει λογοτεχνία που θέλει να πιστέψουν τα παιδιά ότι ο κόσμος είναι αγγελικά πλασμένος και λογοτεχνία που αντιμετωπίζει τον κόσμο όπως είναι. Εγώ αγαπώ τη δεύτερη. Αυτό σημαίνει πως δεν χρυσώνω το χάπι. Έχω έρθει γι' αυτό σε σύγκρουση με γονείς, εκπαιδευτικούς ή βιβλιοπώλες και πάντοτε το επιχείρημά μου είναι πως τα παιδιά πρέπει να προετοιμάζονται για το τι θα αντιμετωπίσουν στη ζωή. Επίσης αυτό που διακρίνει τα δικά μου βιβλία είναι πως στο τέλος πάντοτε αφήνω ανοιχτό ένα μικρό φεγγίτη. Για να υπάρχει η ελπίδα πως αυτός ο κόσμος μπορεί να γίνει καλύτερος. Δεν είμαι υπέρ των δυστοπικών ιστοριών που δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για καλύτερωση.

Δηλαδή δεν υπάρχει στα βιβλία σου κανένα με απαισιόδοξο τέλος; Εξαρτάται τι εννοούμε απαισιόδοξο. Το βιβλίο μου «Ως διά μαγείας» έχει αγαπηθεί πολύ από τα παιδιά. Στο τέλος του οι δύο γονείς αποφασίζουν να χωρίσουν. Όταν μιλάω γι' αυτό στα σχολεία τα παιδιά με ρωτούν πότε θα γράψω το «Ως δια μαγείας Νο 2». Καθώς τους απαντώ ότι δεν θα γράψω τη συνέχεια τού, απορούν. «Μα το βιβλίο δεν έχει τελειώσει, αφού στο τέλος ο μπαμπάς και η μαμά δεν είναι μαζί». Τότε τους επισημαίνω αυτό που συμβαίνει και στη ζωή.

Έχεις τύχει ενήλικα να αντιδράει αρνητικά σε βιβλίο σου; Τελευταία μου έτυχε μια δασκάλα με την οποία ήμασταν σε τελείως διαφορετικό μήκος κύματος. Παρουσίαζα στην τάξη της το τελευταίο βιβλίο μου «Παπούτσια με φτερά». Είναι ένα βιβλίο λίγο ιδιαίτερο καθώς χωρίζεται σε δύο διαφορετικούς κόσμους. Ο ένας της καθημερινότητας και ο άλλος του βυθού, όπου γίνονται μάχες για να σωθούν οι γλώσσες του κόσμου. Στην καθημερινότητα το κοριτσάκι, η Ρόζα, γίνεται μάρτυρας ενός επεισοδίου μεταξύ των φίλων της που είναι από άλλες χώρες και κάποιων που φορούν μαύρα – ενόντο ποιους εννοώ. Η δασκάλα της έκτης δημοτικού αντέδρασε πως δεν ήταν σωστό να διαβάσουν τα παιδιά κάτι τέτοιο. Το μόνο που την ρώτησα είναι αν έτυχε ποτέ σε τέτοια επεισόδια. Αφού μου απάντησε ναι, τη ρώτησα αν υπήρξαν και παιδιά που να το είδαν. Πάλι απάντησε θετικά. Για ποιο λόγο να μην το διαβάσουν, λοιπόν; Πρέπει με ένα τρόπο να τους τα εξηγήσουμε όλα αυτά ή τέλος πάντων να τους δημιουργήσουμε ερωτηματικά.

Τι γίνεται με τα κλασικά παραμύθια; Αξίζει να τα μεταφέρουμε και στις επόμενες γενιές; Συνήθως τα παραμύθια τύπου «Σταχτοπούτα» τα γνωρίζουμε σε μια αλή Ντίονεϊ εκδοχή και όχι στην αυθεντική τους μορφή. Το «Ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα» προσωπικά μου αρέσει ως μήνυμα. Όπως και το ότι για να ζήσεις καλά πρέπει να τα βάλεις με τα τέρατα ή το κακό, αν θέλεις. Μου αρέσει αυτό που έχει πει ο Τόλκιν. «Τα μυθιστορήματα και τα παραμύθια πρέπει να είναι λίγο ευρύχωρα για να διευκολύνουν την ενηλικίωση».

ΑΠΟ 8 ΕΤΩΝ • 72 σελ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΡΙΣ

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 40 σελ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ-ΣΕΛΑΧΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΥΡΙΚΟΣ-ΕΡΓΑΣ

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 48 σελ.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΡΑΜΠΟΥΚΑ

ΑΠΟ 9 ΕΤΩΝ • 80 σελ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΙΕΡΒΗ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΕΤΡΟΥ

ΑΠΟ 8 ΕΤΩΝ • 160 σελ.

ΑΠΟ 11 ΕΤΩΝ • 360 σελ.

ΑΠΟ 11 ΕΤΩΝ • 408 σελ.

ΑΠΟ 9 ΕΤΩΝ • 256 σελ.

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

Βρείτε μας στο **facebook**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Βιβλία που σου *αλλάζουν* τη ζωή

ΑΠΟ 8 ΕΤΩΝ • 64 σελ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

ΑΠΟ 10 ΕΤΩΝ • 168 σελ.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΑΜΑ

ΑΠΟ 12 ΕΤΩΝ • 160 σελ.

ΑΝΝΑ ΚΟΥΠΠΑΝΟΥ

ΑΠΟ 13 ΕΤΩΝ • 264 σελ.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ 10 ΕΤΩΝ • 288 σελ.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

ΑΠΟ 11 ΕΤΩΝ • 136 σελ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

ΑΠΟ 12 ΕΤΩΝ • 320 σελ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ

ΑΠΟ 12 ΕΤΩΝ • 352 σελ.

ΠΑΤΡΙΚ ΝΕΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΛΕΜΠΕΣΗΣ

Σαν να μεταφέρω νιτρογλυκερίνη σε βαγονέτο

Η «Ψαρόσουπα», «Το χρυσό μολύβι», «Οι ανωήρωες» είναι τίτλοι που όταν τους πεις σε παιδιά αμέσως θα σου πουν το όνομα του συγγραφέα τους. Γιατί τα βιβλία του Γιώργου Δ. Λεμπέση δεν διαβάζονται από επιβολή αλλά από αγάπη.

Της ΝΑΤΑΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Τι σας ενέπνευσε να στραφείτε στη συγγραφή παιδικών βιβλίων; Χρειαζόμουν κάτι για να αποδείξω πως μπορεί να ζωντανέψει στ' αλήθεια, αυτή η προσπάθεια του ανθρώπου να ομορφαίνει. Αυτό με ενέπνευσε. Πως μέσα από τη φαντασία μπορεί ο άνθρωπος να δει τον κόσμο και τον ίδιο να εξελίσσεται.

Τι ηλικίες προτιμάτε; Προτιμώ αυτές που έχουν την τάση να μεγαλώνουν όμορφα.

Πόση έρευνα απαιτεί το παιδικό βιβλίο; Είναι ευκολότερο από ένα βιβλίο για ενήλικες; Απαιτεί προσοχή, σεβασμό και αλήθεια. Είναι πολύ πιο δύσκολο να γράφει κανείς για κάτι που δεν υπάρχει ούτε σαν βίωμα ούτε σαν κάτι που αντιγράφεται. Ακόμα πιο δύσκολο όμως είναι αυτό το μη υπαρκτό να αποκτήσει νόημα, ουσία, εξέλιξη, αρχή, μέση και τέλος. Κάθε φορά που γράφω για παιδιά, είναι σαν να μεταφέρω νιτρογλυκερίνη πάνω σε βαγονέτο του 19ου αιώνα! Γράφω μια ώρα και είναι σαν να δούλεα δέκα. Τόση πολλή είναι η ενέργεια που σπαταλώ για να μη γρατζουνίσω αυτά τα εύθραυστα παιδικά μυαλά.

Ποιο βιβλίο σας θεωρείτε το καλύτερο; Ο «Κόσμος της Τζίνας» και το «Χρυσό μολύβι» νομίζω πως είναι τα πιο δυνατά παραμύθια μου, ανάμεσα στα δεκαπέντε που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα.

Οι τελευταίοι σας ήρωες είναι οι «Ανωήρωες». Πώς

τους εμπνευστήκατε; Έχουμε ήδη δύο βιβλία. Θα υπάρξει και συνέχεια; Οι «Ανωήρωες» ήταν ένα προσωπικό μου στοίχημα σχετικά με το πόσο μπορώ να αγγίξω τις ηλικίες λίγο πριν την εφηβεία, μιλώντας για τη δύναμη του νου. Η έμπνευσή μου ήρθε από μια παρέα τριών αγοριών (τότε πρέπει να πήγαιναν τρίτη ή τετάρτη δημοτικού) τα οποία μου φαινόταν πολύ πιο ώριμα από την ηλικία τους. Έτσι σκέφτηκα να δημιουργήσω μια σχεδόν ίδια παρέα που θα πολεμούσε το κακό έχοντας ως δύναμη τη σωστή χρήση του νου αλλά και της τεχνολογίας. Γενικά πιστεύω πολύ τόσο στον ατομικό όσο και στον κοινό νου. Αυτό έβαλα τους ήρωές μου να το διδαχθούν στην Ακαδημία Φαντασίας από την οποία αποφοιτούν όλοι οι Ανωήρωες του κόσμου. Δεν ξέρω αν θα υπάρξει συνέχεια τώρα κοντά ή στο μέλλον, ξέρω όμως πως Ανωήρωες υπάρχουν σε όλες τις γειτονιές και σε όλα τα σχολεία, πράγμα που σημαίνει πως κάποια στιγμή θα καταγράψω ακόμα μια περιπέτειά τους.

Από όλα όσα έχετε γράψει πιο ήταν το πιο «απαιτητικό», που σας δυσκόλεψε περισσότερο; Το «Χρυσό μολύβι». Ήταν το πιο δύσκολο έργο που έχω γράψει γιατί ήθελα να αγγίξω ένα πολύ λεπτό και επικίνδυνο θέμα με όσο το δυνατόν πιο ανάλαφρο και ευχάριστο τρόπο.

Info: Τα τελευταία βιβλία του κυκλοφορούν από τις

εκδόσεις Ψυχογιός. Επισκεφθείτε και το «παραμυθένιο» site του www.lebee.gr

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Το κουτί του Σιλάν Άλκηστη Χαλκιά, εικ. Ντανιέλα Σταματιάδη εκδ. Ίκαρος

Ο Σιλάν είναι στην καινούργια του πατρίδα και κάθε πρωί πηγαίνει από το χώρο φιλοξενίας στο σχολείο κρατώντας πάντοτε ένα κουτί. Περνάει πολύ ωραία εκεί: παίζει με τα άλλα παιδιά, ζωγραφίζει, μαθαίνει μουσική, αλλά ποτέ δεν αποκαλύπτει στους συμμαθητές του τι έχει μέσα στο κουτί του. Όταν θα αποκαλυφθεί ετοιμαστείτε, μαζί με τους συμμαθητές του, να νιώσετε χαρά και συγκίνηση.

Κόκκινο, ή γιατί ο σχολικός εκφοβισμός δεν είναι αστείο Jan De Kinder, μτφ. Τατιάνα Μαρκάκη εκδ. Πατάκη

Το επίκαιρο θέμα του σχολικού εκφοβισμού δοσμένο με κατανοητό τρόπο για παιδιά προσχολικής ηλικίας. Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το αγαπημένο του χρώμα, το κόκκινο, για να θίξει το ευαίσθητο αυτό θέμα και να το θέσει ως προβληματισμό σε γονείς και παιδιά. Η εικονογράφηση τονίζει τη δυναμική της σχολικής τάξης ως ομάδας. Το βιβλίο προτάθηκε από Επιτροπή Παιδιών και Νέων για το αντίστοιχο Βραβείο το 2014-2015.

Τα δίδυμα που ακούνε... τα πάντα! Μανίνα Ζουμπούλακη, εικον. Ρένια Μεταλληνού εκδ. Παπαδόπουλος

Η Σοφία και ο Παναγιώτης είναι δίδυμα αδέρφια κι έμοιαζαν εντελώς κανονικά, αλλά δεν ήταν! Είχαν ξεχωριστές ικανότητες, όπως όλα τα παιδιά! Και συγκεκριμένα... ακούνε τα πάντα! Ειδικά τις σκέψεις που κάνουν όλα τα μέλη της οικογένειάς τους! Έτσι έμαθαν ότι ο παππούς μεγάλωσε και ίσως να πηγαίνει να μείνει σε ίδρυμα. Κι έβαλαν σε εφαρμογή ένα σχέδιο για να τον κρατήσουν κοντά τους...

Το σχέδιο της Ρέμι Κέιτ ΝτιΚαμίλο, μτφ. Αργυρώ Πιπίνη εκδ. Μεταίχμιο

Πριν δύο μέρες ο πατέρας της δεκάχρονης Ρέμι Κλαρκ έφυγε από το σπίτι. Αλλά η Ρέμι έχει ένα σχέδιο. Εάν καταφέρει να κερδίσει τον διαγωνισμό Νεαρής Μις Λάστιχα Κεντρικής Φλόριντα, τότε ο πατέρας της θα δει τη φωτογραφία της στην εφημερίδα, θα καταλάβει τι καταπληκτική κόρη έχει και ίσως ξαναγυρίσει σπίτι. Ωστόσο, πρώτα από όλα πρέπει να διαγωνιστεί με την ντελικάτη αλλά αποφασισμένη Λουίζάνα Ελεφάντε και τη δυναμική και πεισματάρη Μπέβερλι Ταπίνσκι.

Η πριγκίπισσα με τη μαύρη μάσκα Shannon Hale, Dean Hale, Pham LeUyen, μτφ. Ιωάννα Παπαγεωργίου εκδ. Διόπτρα

Η Πριγκίπισσα Μανόλια απολαμβάνει τη ζεστή σοκολάτα της παρέα με τη Δούκισσα Περουκίνιοφ, όταν ξαφνικά... Ντριν, ντριν: ο τερατοσυναγερμός! Όποτε εμφανίζεται κάποιος κίνδυνος, η Πριγκίπισσα Μανόλια αφρίζει στην άκρη το ροζ φόρεμά της και τα γυάλινα γοβάκια της, φοράει τη μαύρη στολή της και μεταμορφώνεται. Γιατί στην πραγματικότητα είναι... η πριγκίπισσα με τη μαύρη μάσκα.

Μαγικές ιστορίες από την καρδιά του μεσημεριού Φίλιππος Μανδηλαράς, εικον. Ειρήνη Ηλιοπούλου εκδ. Πατάκη

Το δεύτερο βιβλίο της σειράς «Νεοελληνική Μυθολογία». Η σειρά βασίζεται εξ ολοκλήρου στις παραδόσεις του ελληνικού λαού κι έχει στόχο να γνωρίσει στους νεαρούς αναγνώστες τον φανταστικό κόσμο των ζωτικών, που οι κάτοικοι του ελληνικού χώρου, κλεισμένοι όπως ήταν στις μικρές κοινωνίες τους και αποκλεισμένοι από τον έξω κόσμο, πίστευαν μέχρι τις αρχές του προηγούμενου αιώνα πως ήταν αληθινός.

Πράκτορες του πλανήτη Ελένη Ανδρεάδη, εικον. Στέφανος Κολτσιδόπουλος εκδ. Μεταίχμιο

Στο τρίτο βιβλίο της σειράς με τίτλο «Τα τέρατα των ωκεανών» οι αναγνώστες, παρέα με τους μυστικούς Πράκτορες του Πλανήτη Ιάσωνα, Ανίτα, Μπεν και Μαρί-Λουίζ, πρέπει σε 48 ώρες να βρουν και να αντιμετωπίσουν τα τέσσερα τέρατα που ο δαιμόνιος Ιβάν φον Βαμπάουερ έχει εξαπολύσει για να καταστρέψουν τους ωκεανούς της Γης. Στο οπισθόφυλλο υπάρχει φάκελος με κάρτες-εργαλεία που δίνουν πρακτικές συμβουλές για το πώς μπορούν τα παιδιά να συμβάλουν στην προστασία της θάλασσας.

Μια ωραία, με χιούμορ, ανατροπή επιφυλάσσει αυτό το παραμύθι στο χαλαρό τέλος που θέλει την πριγκίπισσα να παντρεύεται τον ιππότη, καθώς η τελευταία (με το όνομα Νάνσι) δεν θέλει να παντρευτεί τον λευκό ιππότη που την έσωσε από το δράκο, γιατί υπάρχει κι ένας κόκκινος ιππότης κι ένας κηπουρός και, τέλος πάντων, ο δράκος συνεχίζει τις απαγωγές.

Νάνσι Σπύρος Γιαννακόπουλος, εικον. Πέτρος Χριστούλιας εκδ. Πατάκη

Μια ωραία, με χιούμορ, ανατροπή επιφυλάσσει αυτό το παραμύθι στο χαλαρό τέλος που θέλει την πριγκίπισσα να παντρεύεται τον ιππότη, καθώς η τελευταία (με το όνομα Νάνσι) δεν θέλει να παντρευτεί τον λευκό ιππότη που την έσωσε από το δράκο, γιατί υπάρχει κι ένας κόκκινος ιππότης κι ένας κηπουρός και, τέλος πάντων, ο δράκος συνεχίζει τις απαγωγές.

Φτου Ξελύπη Μαριέττα Κόντου, εικον. Στάθης Πετρόπουλος εκδ. Μεταίχμιο

Το γενναίο ταξίδι της Νουρ από τη Συρία, που αγαπά τόσο πολύ το νερό που πιστεύει πως υπάρχει μια χώρα με κατοίκους νερένιους, που λέγεται Κολυμβησία. Η διαδρομή, γεμάτη νοσταλγία για τα παλιά και γεμάτη για το άγνωστο μέλλον, με μοναδικά εφόδια τη γάτα της την Κιταμπάν, την αδελφή της και ένα σακούλι στο λαιμό με τα πιο «πολύτιμα». Τι θα γίνει όμως όταν η Κιταμπάν χαθεί στη Λέσβο;

Το μεγάλο βιβλίο των απαντήσεων - Ο κόσμος μας Μτφ. Έλενα Κατσαϊτή εκδ. Διόπτρα

Ένα διαδραστικό βιβλίο για όλες τις παιδικές απορίες. Πώς το αεροπλάνο στέκεται στον αέρα; Γιατί έχεις κόκαλα στο σώμα σου; Μέσα από σύντομα, κατανοητά κείμενα και χαρούμενες εικόνες γνωρίζουν το σώμα τους, μαθαίνουν για τα καιρικά φαινόμενα, ανακαλύπτουν τα μυστικά του πλανήτη μας και ταξιδεύουν στον κόσμο της τεχνολογίας! **A**

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΣ

Για το βιβλίο του **Μάκη Παπούλια** «Πόσο η φόρα ήταν μεγάλη...»

Της Έλλης Κατσιάνη - Στρατουδάκη

Ο Μάκης δεν είναι λογοτέχνης κι εγώ δεν είμαι βιβλιοκριτικός. Είμαστε απλά και μόνο πολύ παλιοί οικογενειακοί φίλοι, με δοκιμασμένη χημεία και σύμπτωση στη θεώρηση των πραγμάτων. Μετά από αυτή τη διευκρινιστική εισαγωγή, απελευθερωμένη από τυπικές υποχρεώσεις, μπορώ να μιλήσω μόνο σαν αναγνώστρια, που κατά την προσφιλή της συνήθεια ξεκίνησε ταξίδι μέσα στις 342 σελίδες και τις 42 ενότητες αυτού του βιβλίου (εκδ. Αλεξάνδρεια).

Και τι δεν συνάντησα! Όσο πιο παλιά τόσο πιο ενδιαφέροντα. Ο Μάκης κάνει μια βουτιά στο χρόνο. Από τη μία παρουσιάζει τρυφερά τη δύσκολη ζωή και τον κατατρεγμό της οικογένειας, όπως τον είδε ένα παιδί το '46-47 στο Ψάρι Γορτυνίας, και μετά στην Κάρυστο και στο Δημοτικό μέχρι το '53, και από την άλλη αφήνει να διαγράφεται ηθογραφικά το κοινωνικό περιβάλλον, ο αυταρχισμός της εξουσίας αλλά και ο ανθρώπινες σχέσεις.

Κατόπιν, καινούργιος ξεριζωμός. Έρχονται στην Αθήνα, αρχικά φιλοξενούμενοι σε συγγενείς κι ύστερα Μπραχάμι και οδός Αθηνάς. Εδώ πια, το «άρωμα της εποχής του 1955» στο εμπορικό κέντρο της Αθήνας, που ήταν τότε ο καθρέφτης της κοινωνίας της, δίνεται με απαράμιλλο τρόπο. Επαγγέλματα και συντεχνίες, μυρωδιές και αρώματα, αγορές και εμπόριο, πορνεία και παρανομία, τύποι γραφικοί, ντόπιοι κι επαρχιώτες κι ό,τι μπορείς να φανταστείς, αποκαλύπτονται μπροστά στα έκπληκτα μάτια ενός παιδιού, που ξεκίνησε τόσο νωρίς τη βιοπάλη και είναι μόλις «ένα 14χρονο μαγκάκι». Κι από κοντά οι καινούργιοι του φίλοι, το νυχτερινό σχολείο και η πολιτική συνειδητοποίηση. Από τις ωραιότερες σελίδες του βιβλίου.

Έτσι περνούν τα 6 χρόνια του γυμνασίου, που καταλήγουν σε προετοιμασία για την ΑΣΟΕΕ. Μαζί με τους φίλους από το νυχτερινό θα μπει στην ΑΣΟΕΕ. Πλήρως πολιτικοποιημένος, στρατεύεται στα δημοκρατικά ιδεώδη, δεν αργεί να έρθει σε ρήξη με την ΕΚΟΦ, συνδικαλιζεται, πρωτοστατεί σε απεργίες για φοιτητικά αιτήματα και γρήγορα γίνεται στόχος του Σπουδαστικού της Ασφάλειας μαζί με το Σωτήρη Πέτρουλα. Είμαστε πια στο παραγμένο 1965, όταν χάνει τον αγώνα με την Πρυτανεία και αποβάλλεται οριστικά από τη Σχολή. Ταυτόχρονα διαγράφεται και από τη Νεολαία ΕΔΑ. Θυμώνει αλλά παραμένει στους φοιτητικούς αγώνες στα πλαίσια της ΕΦΕΕ. Η δολοφονία του Σωτήρη στις 21/7/65 έπεσε επάνω μας σαν κεραυνός. Η πολιτική κατάσταση είναι τεταμένη με καθημερινές φοιτητικές κινητοποιήσεις. Όταν συνάντησε τον Καραπαναγιώτη και τον «περιποιηθήθηκε», είχε έρθει η ώρα να συλληφθεί. Στις Φυλακές Αβέρωφ αναμετράει τις χαμένες μάχες, την πίκρα –τη δική του και του πατέρα του– κι αποφασίζει να πάει φαντάρος.

Ωραία εποχή, μα την αλήθεια! Παρουσιάζεται στο ΚΕΝ Κορίνθου Απρίλιο 1967 και παίρνει Φύλλο Πορείας για Ξάνθη στις 23/4/1967.

Εδώ αρχίζει το κεφάλαιο της στρατιωτικής θητείας, όπου θα αναμετρηθεί με το φασισμό της Χούντας και την καθημερινή απειλή του στρατοδικείου, δηλώνοντας αμετανόητος, αποκλειστικά και μόνο από δημοκρατική υπερηφάνεια. Κρατώντας ημερολόγιο από 11/1/68 ως 8/11/68 καταθέτει μια συγκλονιστική μαρτυρία για την ανοησία, την αθλιότητα και τη βαρβαρότητα της Χούντας μέσα στο στράτευμα.

Φίλε Μάκη, με το απολυτήριο γλίτωσες από τους λαιστρυγόνες και επέστρεψες για να διαπιστώσεις το κενό της πολιτικής ζωής και αντίστασης. Οι Κύκλωπες όμως σου είχαν στήσει καρτέρι και να 'σαι πάλι σε μια δεύτερη θητεία, ως πολιτικός εξόριστος στη Λέρο. Εκεί όμως δεν είσαι μόνος κι έχεις ευκαιρίες να αντισταθείς στην «πνευματική φρεουδαρχία» του κόμματος και να συναναστραφείς με ενδιαφέροντα πρόσωπα, που εμφανίζονται στις γραμμές του ημερολογίου σου.

Μετά την πτώση της Χούντας, ελεύθερος πια κι έχοντας πάρει τοόση φόρα, είσαι έτοιμος για το άλμα. Χρειάζεσαι λίγο... να αλλάξεις δέρμα λόγω τέλους εποχής, να στρώσεις την οικογένεια και να δουλέψεις για να κερδίσεις τη ζωή σου. Τρώγεις όμως: ο ανεκπλήρωτος αγώνας, ο ανύπαρκτος «υπαρκτός» και η οπισθοδρόμηση, η αναποφασιστικότητα της ανανεωτικής αριστεράς.

Ήδη από το 1989 σκέφτεσαι να γράψεις αυτό το βιβλίο και η μνήμη του Μπάμπη Λυκούδη σε μπλοκάρει: «πόσο η φόρα ήταν μεγάλη, πόσο το πήδημα μικρό...»

Το ξανασκέφτεσαι κι αργότερα, το 1993, όταν έφτασες να απολαμβάνεις μια ωραία οικογένεια και επιτυχημένα επιχειρηματικά βήματα, όταν έχεις πια πολύ ταξιδέψει το εξωτερικό, και τέλος έχεις επιστρέψει στο χωριό του πατέρα σου, διλλακτικός και γεμάτος ιδέες που ωφελούν τον τόπο. Διαβάζεις, στοχάζεσαι και αλιεύεις ποιητικές ρήσεις: Ελύτης: «Όταν ανθεί ο μέσος όρος παύω να υπάρχω. Μου είναι αδύνατον να ευδοκιμήσω στη μάζα της εκάστοτε πλειοψηφίας». Χατζιδάκις: «Ο φασισμός είναι το υπανάπτυκτο τμήμα του εαυτού μας, τον περιέχουμε... θα ήθελα την αριστερά πιο άνετη». Γκάτσος: «Τούτος ο τόπος είναι ένας βράχος/ σα σπαθί κοφτερός που σοφός ο καιρός/ θα τον κάνει τραγούδι μια μέρα».

Μ' αυτά και μ' αυτά, το 1997 εμπνεύστηκες και οργανώθηκαν στο Ψάρι «Οι Νοστιμιές των γιαγιάδων», και το 2001 μπήκε μπροστά «η Αρκαδιανή» που σήμερα όλοι καμαρώνουν.

Μάκη, κατάλαβες; Τελικά τα βιβλίο σου είναι άνισο. Αφιέρωσες σ' αυτό το τεράστιο έργο μόνο κάποιες σελίδες μέσα στο τελευταίο κεφάλαιο, το 42ο. Άραγε εδώ κάπου κρύβεται σεμνότητα; Ή μήπως η κατανομή του τυπωμένου χώρου έγινε σε αναλογία προς τον αθλητικό συμβολισμό του παιγνιώδους τίτλου;

Εγώ, πάντως, σε ευχαριστώ πολύ για ό,τι αποκόμισα.

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
www.metaixmio.gr

«Οι ευτυχισμένες οικογένειες δεν έχουν μυστικά, αλλιώς δεν είναι ευτυχισμένες».

Μια σάγκα που χτίζεται σε τρεις γενιές και φέρνει στο φως τα μελανά σημεία μιας οικογένειας, τα μικρά και μεγάλα εγκλήματα των ανθρώπων μέσα από την κλειδαρότρυπα του χρόνου και της ιστορίας.

Για εσάς δεν υπάρχουν ούτε δύσκολα... ούτε αδύνατα!

ΔΙΑΥΛΟΣ

www.diaulosbooks.gr

BIBLIO

Του
ΓΙΩΡΓΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτό:
ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Κατερίνα Αγγελάκη – Ρουκ

Η σπουδαία ποιήτρια σε μια πραγματεία για το χρόνο

Με τοποθέτησε απέναντι από την «ποιτική» έδρα στο γραφείο της, σε ένα μικρό διαμέρισμα στη μεγαλύτερη ανηφόρα της Νεάπολης. Ήπιαμε γαλλικό καφέ και μιλήσαμε για το ολοκαίνουργιο βιβλίο της, «Ανθρωπος & Χρόνος - Human...Time» (εκδ. Public), γραμμένο μαζί με τον Δημήτρη Βίκτωρ στα όρια της ποίησης, εκφράζοντας την επιστημονική γνώση με λυρικήτητα και εξαιρετική ροή. Ένας αυθόρμητος διάλογος δύο ποιητών που γνωρίζονταν ελάχιστα, σε πεζό λόγο, για τη φύση της σχέσης του Ανθρώπου και του Χρόνου.

Ποια η σημασία του παρόντος; Πώς θα τη βγάλουμε μέχρι αύριο έχει πια σημασία. Εγώ τουλάχιστον πλησιάζω τα 80 και δεν θυμάμαι να έχω ζήσει τέτοια αρνητική ατμόσφαιρα στην Ελλάδα. Σε όλα. Κάποτε λέγαμε θα κάνω αυτό ή το άλλο, θέλω να πετύχει εκείνο ή το τρίτο με την καλή ή και την αρνητική έννοια της φιλοδοξίας. Τώρα δεν ακούς πλέον το θα. Απλώς να αντέξουμε μέχρι αύριο. Και να καταφέρουμε ό,τι μπίζνα και κοροϊδία μπορούμε. Να προλάβουμε. Αυτό είναι το θέμα. Όχι να δούμε τι θα κάνουμε.

Ο καθένας κοιτάζει τον εαυτό του. Όχι μόνο από τη γνωστή εγωπάθεια και την εγωμανία, αλλά από πραγματική ανάγκη να επιζήσει. Δεν είναι μόνο εγωισμός, είναι και εγωκίνδυνος.

Είναι πολλοί αυτοί που ξεκινούν κάθε πρόταση με το εγώ. Εγώ θα ήθελα... Θέλει να υπογραμμίσει, να τονίσει, να ξεφωνίσει την αντίρρησή του, για αυτό ξεκινά με το εγώ.

Έχει μεγάλη βαρύτητα ο λόγος τους. Αυτό που εγώ λέω, αυτό έχει σημασία. Αυτό που εσύ λες, σιγά μη δώσουμε και καμία σημασία.

Παράλληλοι μονόλογοι. Ο διάλογος αποκτά ουσία, όταν ο ένας κερδίζει από αυτό που θα πει ο άλλος και διευρύνει τους νοητικούς του ορίζοντες.

Σε σας πώς έγινε ο διάλογος στο βιβλίο; Ούτε εγώ κα-

τάλαβα. Έγινε αυθόρμητα. Έγραφα κάτι το έπαιρνε ο Βίκτωρ, το διάβαζε και έγραφε το δικό του. Διάβαζα το δικό του, απαντούσα. Αυθεντικός λόγος δύο ποιητών. Γνωρίζομασταν ελάχιστα τότε. Το δώσαμε στον καρδιακό μας φίλο Philip Ramb να κάνει τη μετάφραση. Η έκδοση είναι δημιούργημα του Βίκτωρ και τη χαίρομαι πάρα πολύ. Με ενδιέφερε πολύ σαν εμπειρία.

Πιστεύετε ότι θα επιζήσει η ποίηση; Κάπου μέσα μου νομίζω πως ναι. Όλα αυτά που στο παρελθόν λέγαμε διανοητικές καταστάσεις, μόρφωση, πανεπιστήμιο, έχουν γίνει τόσο εύκολα, τόσο προσβάσιμα μέσα από τα μηχανήματα, αν και όπως συνηθίζω να λέω, εγώ ανήκω στον προπερασμένο αιώνα. Με την τεχνολογία δεν έχω καμία σχέση. Αλλά έχω συνείδηση ότι μας έχει αλλάξει τη ζωή. Ίσως όλη αυτή η κατάσταση να δημιουργήσει μια αντίδραση στην ποίηση και να βγει μια άλλη ποίηση. Δεν θα είμαι εδώ να τη δω αλλά έχω μια βαθιά πίστη στην ποίηση. Ζούμε καιρούς που ό,τι θελήσεις, συνείδηση, γνώση, ερμηνεία, πατάς ένα κουμπί και έχεις την απάντηση.

Κακομεταφρασμένη, αλλά την έχεις. Από την άλλη, πάντως, είναι αλήθεια ότι ποτέ δεν είχα λάβει τόσο πολλά βιβλία ποίησης από νέους. Η ποίηση ανθίζει σε χαλεπούς καιρούς λέμε και είναι η «άλλη» αλήθεια. Νέοι με ποιότητα εξαιρετική. Έχω μείνει άναυδος. (γέλια) Το επαναλαμβάνω γιατί μου αρέσει πολύ. «Μένω άναυδος» λέει ο ένας και ο άλλος του απαντά «εγώ μένω Σόλωνος». Όταν έρχονται νέοι που τους αρέσει η ποίησή μου, τότε ανοίγει η καρδιά μου. Νιώθω ότι η ποίησή μου έχει γίνει αποδεκτή από το μέλλον. Η νεολαία δίνει χίλιες ελπίδες.

Πώς σας φαίνεται αυτό που λένε «Να ζούμε στο σήμερα»; Το σήμερα με την πραγματική έννοια του σήμερα, αλλά και με ό,τι κουβαλάει. Χωρίς να κλείνουμε την πόρτα στο χτες και στο αύριο. Είναι η φυσικότητα του σήμερα που συμπεριέχει το χτες και κάποιες έννοιες του αύριο. Έτσι είναι η ζωή του ανθρώπου. Δεν υπάρχουν τείχη. Ρέει η ζωή. Ρέει ο χρόνος.

Μέχρι την αιωνιότητα. Και ποια είναι αυτή η αιωνιότητα, ρώτησε κάποιος και του απάντησαν: Αν ήσουν ψάρι σε ποταμό και κατέληγες στη θάλασσα θα ήξερες σε ποια θάλασσα κατέληξες.

Στην απεραντοσύνη. Ποτέ δεν με εγκατέλειψε η σχέση μου με το άγνωστο, καμία εξήγηση δεν πρόκειται να μου δοθεί αλλά αυτό δεν σταματά τη σχέση μου μαζί του γιατί είναι συνεχής. Το ψάχνω συνέχεια. Το ψάξιμο αυτό μου δίνει δύναμη, μου δίνει σκέψεις, μου δίνει ιδέες ξέροντας ότι δεν πρόκειται να έχω απάντηση ποτέ αλλά ότι το ψάξιμο είναι η ίδια η απάντηση.

Πώς ήταν οι πρώτες τυπωμένες λέξεις; Είχα ξεκινήσει από μικρή. Το ποίημα «Μοναξιά» γράφτηκε στα 16. Το πρωτοδημοσίευσα όταν ήμουν 17 ετών. Αλλά βγήκε στην «Καινούργια Εποχή», το πρώτο διανοητικό βιβλίο, με γράμμα από τον Καζαντζάκη. Και ήμουν σίγουρη ότι του άρεσε του Καζαντζάκη πολύ ο τίτλος. Αυτή η αίσθηση της μοναξιάς με την οποία μεγάλωσα. Και πιστεύω, δεν ξέρω πώς, αλλά ίσως ότι είναι από την αναπηρία αυτή η εσωτερική αίσθηση ότι ήμουν ένα κορίτσι που ξεχώριζε από τα άλλα. Περπατούσα και κούτσαινα. Αλλά κατά τα άλλα δεν είχα κανένα πρόβλημα. Κολυμπούσα, χόρευα.

Για να δημιουργήσεις στην τέχνη πρέπει να έχεις περάσει δύσκολα; Πλήρως ακριβό εισιτήριο για να μπω στη ζωή με την αναπηρία και το σταφυλόκοκκο. Αν είχα γεννηθεί ένα χρόνο μετά με μια ένεση θα ήμουν καλά. Από εκεί και πέρα όμως μου πήγαν όμως πολύ καλά. Με ακριβό εισιτήριο. Ιδιαίτερα η ποίηση ξεκινά από μια πληγή και το ποίημα είναι η ουλή που μένει. Αυτό νομίζω ότι ισχύει για τις άλλες τέχνες, αλλά θα μιλήσω για αυτήν που ξέρω. Από μια στέρση παίρνεις το μολύβι και γράφεις. Μπορεί να τα έχεις όλα και να μη σε θέλει ο έρωτάς σου.

Πληγή είναι κι αυτό. Όχι και αυτό. Κυρίως αυτό. Μιλάμε για συναισθηματικές πληγές. Όχι να μην έχεις αρκετά να πάρεις μπε εμ βε. Το περίφημο ελληνικον «να' μαστε καλά» ο καθένας το εννοεί διαφορετικά. Υπογραμμίζουμε χιλιάδες φορές την υγεία. Αλλά από εκεί και πέρα το να 'μαστε καλά έχει πολλές έννοιες.

Τι φοβάστε; Φοβάμαι το θάνατο. Το πιο απλό. Πώς θα έρθει. Πόσο θα με κάνει να υποφέρω. Και όσο τον πλησιάζω...

ΜΟΥΣΙΚΗ

Amerika Amerika

4 αποχρώσεις του συμπαθούς

Ο κόσμος της μουσικής (αλλά και της τέχνης γενικό-τερα) είναι γεμάτος από «συμπαθητικές δουλειές» που η σχέση μαζί τους ξεκινάει μόλις αρχίσεις να ακούς, να διαβάζεις, να βλέπεις και τελειώνει σχεδόν μόλις ολοκληρωθούν. Δεν έχεις τίποτα κακό να πεις αλλά δύσκολα θα επιστρέψεις σ' αυτά. Τέχνη προορισμένη να ζήσει λίγο και να ξεχαστεί νωρίς.

Future Islands - The Far Field

Κλασική περίπτωση «συμπαθούς τίποτα» που καλύπτει επαρκώς τις προδιαγραφές της εποχής μας που εύκολα δικαιώνει το μέτριο. Το αμερικάνικο synth-pop τρίο μπορεί να ακουστεί «ευχάριστα» σε καφέ, σε μαγαζιά που πουλάνε νεανικά ρούχα, σε ραδιοφωνικούς σταθμούς απ' αυτούς που νομίζουν πως παίζουν «μοντέρνα» και δεν παίζουν τίποτα, σε πάρτι δίπλα στην πισίνα εκεί που όλοι κουνιούνται στο ρυθμό αλλά κανείς δεν χορεύει (ούτε καν είναι εκεί), αν όμως ξαφνικά τους αποσύρεις από παντού κανείς δεν θα τους αναζητήσει, ούτε ένα κεφάλι δεν θα ανασηκωθεί να ρωτήσει γιατί και η αλήθεια είναι πως υπάρχουν χιλιάδες τέτοια συγκροτήματα.

Spoon - Hot Thoughts

Δεν λέω, μια ενόχληση από τα κλισέ, την τυποποίηση, την άποψη ότι «η μουσική είναι για να διασκεδάζουμε», τον προβλέψιμο τρόπο που αναπτύσσονται τα τραγούδια και την –όσο πατάει η γάτα– «εναλλακτικότητα» για να είναι φίλοι και με τους indie, θα την

έχεις. Αλλά, βρε παιδί μου, δεν μπορείς να μην εκτιμήσεις ότι τη δουλειά (γράφω ένα τραγούδι) την ξέρουν και την κάνουν καλά. Μετά από 25 χρόνια και 9 άλμπουμ οι Τεξανοί Spoon δίνουν ένα ικανοποιητικό μάθημα για το πώς είναι τα συμπαθή, ευρείας κατανάλωσης, radio friendly τραγούδια όπου χωράνε pop, rock, electro και dance υλικά χωρίς να γίνονται αχταρμάς. Το θέμα είναι πόσα τυποποιημένα «τρόφιμα» αντέχεις.

Angaleena Presley - Wrangled

Είτε μόνη της είτε ως μέλος του γυναικείου τρίο Pistol Annies είναι μία τυπική μουσικός και τραγουδίστρια της country που ούτε ονειρεύεται να ανα-

νεώσει το είδος ούτε έχει μία εναλλακτική οπτική. Κι όμως αυτή η γυναίκα από το Kentucky που έφτασε στο Nashville και άργησε πολύ να βρει μια πόρτα ανοικτή σε αυτό το αλλόκοτο, ανταγωνιστικό, ιδεοληπτικό και περικόλει στο σύμπαν της country μουσικής, τολμάει –έστω και σποραδικά– να δοκιμάσει πράγματα που ξέρει ότι θα ενοχλήσουν τον «μέσο ακροατή» του είδους αλλά θα τη διαφοροποιήσουν από το σωρό, αποκαλύπτοντας έτσι μια δημιουργική ανάγκη που δεν

συναντάς εύκολα στο είδος. Και δεν είναι η μόνη...

Jason Isbell and the 400 Unit - The Nashville Sound

Είναι η 2η φορά που ο (πρώην Drive by Trucker) Jason Isbell συνοδεύεται από τους 400 Unit για το 6ο σόλο άλμπουμ του. Αφού έζησε μέρες δόξας και παράκμασε το Nashville, στις μέρες μας έχει γίνει κάτι σαν Μέκκα όπου οι νεότερες γενιές έχουν τάμα να φτάσουν γονατιστοί για να προσκυνήσουν και να ηχογραφήσουν στα μυθικά (πλέον) αναλογικά στούντιο που υπάρχουν στην πόλη, ίδια και απαράλλαχτα από τον περασμένο αιώνα. Ο Isbell κάνει χρήση εδώ και ενός πιο ηλεκτρικού ήχου παραμερίζοντας εν μέρει τη folk τραγουδοποιία που τόση αποδοχή του χάρισε στις ΗΠΑ (και όχι μόνο) ακριβώς πριν από 2 χρόνια με το: «Something More Than Free» και δημιουργεί ένα rock/american άλμπουμ που θυμίζει λίγο παλιό Van Morrison και γενικά ευφορείται από το παρελθόν. Συμπαθές αλλά όχι ερωτεύσιμο.

→ maksmilatos@gmail.com

LOCOMONDO

Της Μαρίας Αλεξίου

Η τρελοπαρέα ετοιμάζει την 700ή της συναυλία στο Balux. Τρελοί για δέσιμο. Δίπλα στο κύμα. Με θετική αύρα και πολλούς καλεσμένους. Νίκος Πορτοκάλογλου, Ελένη Δήμου, Ολεωνίδας Μπαλάφρας, Ανδριάνα Μπάμπηλη, Πέννυ Μπαλατζή θα συμπράξουν στο θαλασσινό stage του Balux Seaside με την παρέα του Μάρκου Κούμαρη. Λίγο πριν την εμφάνισή τους στις 2 Ιουλίου, μας λένε τα νέα τους και μας μιλάνε για τα δύο νέα τους τραγούδια. Πρόκειται για το «80s», ένα τραγούδι αναφορά στη δεκαετία του '80, και το «La Mulata Hermosa», ένα ισπανόφωνο τραγούδι σε μουσική και στίχους Μάρκου Κούμαρη και τη συμμετοχή έκπληξη του βασκού καλλιτέχνη Tonino Carotone.

Πόσο loco είναι ο κόσμος σας; Δεν είναι ο δικός μας μόνο, αποδεικνύεται ότι ολόκληρος ο πλανήτης έχει μία ροπή προς την τρέλα. Εμείς ποντάρουμε στη θετική τρέλα, αυτή που σε ωθεί να κάνεις μεγάλα πράγματα και ουσιώδη.

Τι ετοιμάζετε για το live party του Balux; Τη φανταζόμαστε σαν μια υπέροχη βραδιά, πάνω σε μία πλωτή σκηνή στην παραλία, παρέα με μερικούς από τους ανθρώπους που έχουμε συνεργαστεί μουσικά στη διάρκεια της καριέρας μας. Θέλουμε να κάνουμε κάτι πραγματικά όμορφο, μιας και είναι η 700ή συναυλία στην ιστορία της μπάντας. Στρογγυλός αριθμός και μεγάλος, αξίζει να το γιορτάσουμε!

Πώς θα είναι οι συμπράξεις σας με τους 5 guests; Και με τους πέντε καλλιτέχνες έχουμε ξαναβρεθεί είτε στο στούντιο, είτε στη σκηνή, οπότε δεν θα είναι κάτι πρωτόγνωρο για εμάς. Το ενδιαφέρον είναι ότι θα είναι και οι 5 μαζί με εμάς στο πάρτι!

Έχετε παίξει μαζί με τον Tonino Carotone live. Πώς ήταν η εμπειρία; Όπως όλες οι συνεργασίες που έχουμε κάνει, προέκυψε σαν μία φιλική γνωριμία αρχικά – πριν αρκετά χρόνια. Η συναυλία στον Διογένη ήταν η αφορμή να ξαναβρεθούμε και να παίξουμε. Την επόμενη μέρα να φάμε και να τζαμάρουμε σε ένα φιλικό σπίτι... Έτσι γεννήθηκε το κομμάτι. Από τη στιγμή που ανακαλύπτεις με κάποιους καλλιτέχνες ένα κοινό σημείο επαφής αναρωτιέσαι «τι θα γινόταν αν δοκιμάζαμε να κάνουμε κάτι μαζί;». Είναι μια πολύ όμορφη διαδικασία και για το ίδιο το συγκρότημα, να βλέπεις τον τρόπο δουλειάς ενός ανθρώπου που εκτιμάς πολύ.

Τι κρατάτε από τα eighties στο νέο σας τραγούδι; Κρατάμε τις αναμνήσεις ενός παιδιού που μεγάλωσε τότε. Το κομμάτι είναι αρκετά περιγραφικό για το πώς αντιλαμβανόμασταν ως παιδιά την πραγματικότητα εκείνα τα χρόνια και το πώς νιώθουμε την αλλαγή σήμερα. Δεν λέμε ότι είναι καλύτερα ή χειρότερα. Το σίγουρο είναι ότι οι ταχύτητες έχουν αυξηθεί και μεγαλώνοντας και εμείς αισθανόμαστε έξω από τα νερά μας. Είναι ένα συναίσθημα που το έχουν νιώσει και οι παλιότερες γενιές βλέποντας τον κόσμο να αλλάζει.

INFO 2/7 στις 20.00. Balux Seaside, Λ. Ποσειδώνος 58, Αστέρια Γλυφάδας, 2108941620. Προπώληση: tickethour pantheon theater. Τηλ. κέντρο: 2103471111 Reception Αστέρας Γλυφάδας - Balux Seaside Καταστήματα Γερμανός.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Κάποτε στην Καλιφόρνια **

(ONCE UPON A TIME IN VENICE)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρκ Κάλεν

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μπρους Γουίλις, Τζέισον Μομόα, Τζον Γκούντμαν, Φάμκε Γιάνσεν, Τζέσικα Γκόμεζ

Ο Στιβ Φορντ είναι ο μοναδικός ντετέκτιβ του Λος Άντζελες. Ένας ζωντανός θρύλος της πόλης που όμως αρνείται να μεγαλώσει, καθώς γουστάρει ακόμη να κάνει σκέιτμποργκ και σέρφινγκ, ενώ η μόνη σχέση που εξακολουθεί να δίνει νόημα στη ζωή του είναι αυτή που έχει με το σκύλο του Μπάντι. Όταν μια συμμορία εμπόρων ναρκωτικών κλέβει τον Μπάντι ο Στιβ τα παίρνει «χοντρά» και αποφασίζει να διαλύσει ό,τι βρεθεί στο δρόμο του. Όμως η αληθινή ζωή είναι πολύ σκληρή για ταρζανιές τέτοιου τύπου και ο Στιβ δεν σταματάει να μετράει σφαλίρες από παντού...

Στο είδος του φιλμ νουάρ έχουν αφιερωθεί ποικιλοτρόπως και τεχνηέντως μεγάλες μορφές του κινηματογράφου. Ποιος μπορεί να λησμονήσει την κατεργαριά του Άλτμαν που έσπασε μεμιάς το ασπρόμαυρο, μελαγχολικό σκηνικό του νουάρ, βάζοντας τον Έλιοτ Γκουντ να ιδρωκοπάει στο Λος Άντζελες του «Μεγάλου αποκαίρεισμού» (1973) εν μέσω χιπισμού και καλοκαιρινής ραστώνης; Η τους Κοέν που αποδόμωσαν εμφατικά και εμμονικά σχεδόν τα κλισέ του είδους με μια σειρά ταινιών («Μόνο αίμα», «Ο άνθρωπος που δεν ήταν εκεί» κ.ά.) που χωρούν δεκάδες αναγνώσεις; Ο Μαρκ Κάλεν, γραφιάς κυρίως τηλεοπτικών σειρών («Lucky», «Las Vegas» κ.ά.), επιχειρεί στο κινηματογραφικό ντεμπούτο του να συνεισφέρει στην αλυσίδα των πειραγμένων νουάρ με μια κωμική παρεμβολή που δεν φειδεται ιδεών αλλά σε επίπεδο γραφής και σκηνοθετικής διαύγειας είναι σκέτο σκορποχώρι. Από ένα σημείο και μετά μάλιστα ο Κάλεν προσπαθεί απεγνωσμένα να γίνει κωμικός ή έστω διασκεδαστικός, αλλά λίγες καταστάσεις βγάζουν το γέλιο το οποίο υπόσχονται στο χαρτί. Γιατί μη μου πείτε πως χαρακτήρες όπως ο κτηνάρας αρχηγός των εμπόρων ναρκωτικών που υποδύεται ο θηριώδης Τζέισον Μομόα του «Game of Thrones» ή ο λευκωρόσος τοκογλύφος του Κεν Καβιτιάν («Borat») και η ντυφομανής σέξι Νόλα της Τζέσικα Γκόμεζ δεν προσφέρονται για κανιβαλισμό δίχως όρια; Όμως ο Κάλεν δεν ξέρει πώς να διαχειριστεί όλο αυτό το θησαυρό που κρατά στα χέρια του (συνυπογράφει το σενάριο με τον αδελφό του Ρομπ) κι αφήνει την ευκαιρία να πάει χαμένη. Πριν όμως εγκαταλείψει το πλοίο έχει καταφέρει να φτιάξει 2-3 θεοπάλαβες σκηνές όπως εκείνες των παζαριών που κάνει ο ήρωας με τον αδίστακτο Σπάλιντερ ή τον τοκογλύφο Γιούρι και κυρίως εκείνη τη σεκάνς όπου ο θεόγυμνος Γουίλις το σκάει ολόγυμνος με το σκέιτ του και κρύβει το πιστόλι του στο μόνο μέρος που μπορεί (μαντέψτε πού...) όταν ο αστυνομικός τού ζητάει να σπκώσει τα χέρια ψηλά!

ΑΚΟΜΗ

»»» Στις επανεκδόσεις της εβδομάδας ο Λικ Μπεσόν μάς ταξιθεύει στην Αμοργό και το «Απέραντο γαλάζιο» (""") βάζοντας τον Ζαν Μαρκ Μπαρ να κοντράρεται με τον Ζαν Ρενό για τα πρωτεία του καλύτερου δύτη (κλέβοντας την καρδιά της Ροζάνα Αρκέτ) σε ένα φιλμ που άφησε εποχή με τη φωτογραφία του Κάρλο Βαρίνι και τη μουσική του Ερίκ Σερά. »»» Το «Σημασία έχει να αγαπάς» (****) είναι η πρώτη γαλλόφωνη ταινία του Πολωνού Αντρέι Ζουλάφσκι που χάρισε στη Ρόμι Σνάιντερ την κορυφαία ερμηνεία της. Ένας ύμνος στον απόλυτο, καταραμένο έρωτα με τη νευρώδη κάμερα και την ντελιριακή γραφή του σκηνοθέτη να κρύβουν τη βαθιά μελαγχολία των ηρώων. »»» Στη κωμωδία «Με τον μπαμπά ή τη μαμά 2» έχουν περάσει 2 χρόνια από τα γεγονότα της προηγούμενης ταινίας και τα παιδιά υποχρεώνουν τους χωρισμένους γονείς να τα ξαναβρούν.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

«Ξέρεις από τι πέθανε ο αδελφός μου; Από απδία...»
(«Σημασία έχει να αγαπάς»)

Εκδίκηση με στυλ (GOING IN STYLE) * ½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζακ Μπραφ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μάικλ Κέιν, Μόργκαν Φρίμαν, Άλαν Άρκιν, Αν Μάργκρετ

Οι κολλητοί συνταξιούχοι Γουίλι, Τζο και Άλμπερτ βαρέθηκαν να στέκονται ανήμποροι στις οικονομικές αδικίες που υφίστανται και αλλάζουν στάση, όταν ο Τζο λαμβάνει ειδοποιητήριο για κατάσχεση του σπιτιού του. Το επαναστατικό σχέδιό τους αφορά στη ληστεία της τράπεζας που τους κατακλέβει.

Ορμώμενος από το ένδοξο κινηματογραφικό παραλεθόν των γερόλυκων ηθοποιών του, ο Ζακ Μπραφ στήνει μια φαρσοκωμωδία που θα ήταν φτερό στο άνεμο δίχως την παρουσία τους. Το ιδιότυπο heist movie που σκαρφίζεται έχει σκηνές που προκαλούν θλίψη αντί του γέλιου που υπόσχεται το σενάριο. Για παράδειγμα, η επανάληψη της σθεναρής στάσης του μουσικού της παρέας Άλαν Άρκιν απέναντι στο στενό πείσιμο της σεξουάλας ακόμη και στα 76 της Αν Μάργκρετ δεν καταλαβαίνουμε τι ακριβώς εξυπηρετεί, εκτός κι αν διαβάζεται ως φόρος τιμής στη σχέση της ηθοποιού με τον Έλβις και το «Nina Las Vegas». Απέναντι στις σκηνές της σκηνοθετικής αποϊκότητας (π.χ. η ληστεία του σούπερ μάρκετ) η μόνη στιγμή που ο κυνικός θεατής αφοπλίζεται είναι όταν ο Κέιν συναντά την εγγονή του. Η σχέση τους είναι συγκινητική και αφοπλιστική. Το αντίθετο δηλαδή με την προχειρότητα και τον παλιμπαϊδιόμο που χαρακτηρίζει το υπόλοιπο φιλμ.

Ευαίσθητες χορδές (LE COEUR EN BRAILLE) ** ½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μισέλ Μπουζενά. ΠΑΙΖΟΥΝ: Σαρλ Μπερλίνγκ, Φλοράνς Γκερίν, Πασκάλ Ελμπέ

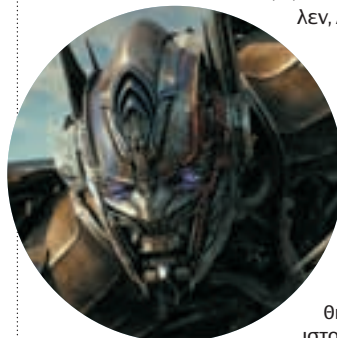
Η 12χρονη Μαρί, άριστη μαθήτρια και ταλαντούχα βιολοντσελίστα, χάνει σταδιακά την όρασή της λόγω σπάνιας ασθένειας. Η φίλιά της με τον ατίθασο Βικτόρ θα τη βοηθήσει να πραγματοποιήσει το παράτολμο σχέδιό της να δώσει εισαγωγικές εξετάσεις στη μουσική σχολή που ονειρεύεται.

Δύσκολα μένεις ανεπηρέαστος από το δράμα της Μαρί βλέποντάς την να μετράει τα βήματα που απαιτούνται για να διασχίσει το δρόμο ή να προσπαθεί να ξεγελάσει τους καθηγητές της για την κόλαση που περνάει. Εκεί όμως που το φράγμα των ενηλίκων ορθώνεται άκαμπτο, τα δύο παιδιά αντιπαραβάλλουν τη δύναμη της εφευρετικότητας, το συγκινητικό φλερτ, τη συμφιλίωση με τις πηλγές τους. Ο Βικτόρ γνωρίζει τι σημαίνει απώλεια (έχει χάσει τη μητέρα του) και ξέρει τον τρόπο να βοηθήσει τη φίλη του να ξεπεράσει τις δυσκολίες. Γεμάτες φυσικότητα και γούστο οι ερμηνείες των δύο ανήλικων πρωταγωνιστών.

Transformers 5: Ο τελευταίος Ινπότης

(TRANSFORMERS: THE LAST KNIGHT) * ½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Μπέι ΠΑΙΖΟΥΝ: Μαρκ Ουόλμπεργκ, Ιζαμπέλα Μόνερ, Τζος Ντουχάμελ, Άντονι Χόκινς, Πίτερ Κάλεν, Λόρα Χάντογκ.

Για αιώνες, οι Transformers υπερασπίζονταν τον κόσμο μας αλλά τώρα πρέπει να επιλέξουν ανάμεσα στη δική τους σωτηρία και τη δική μας. Το μέλλον της ανθρωπότητας είναι πια αβέβαιο...

Στο δεύτερο μέρος της νέας τριλογίας του Μάικλ Μπέι με τα θηριώδη μηχανοκίνητα πλάσματα, οι ιστορικές αναφορές σε ένα παρελθόν που αναμειγνύει τις κέλτικες μυθολογίες με την ιστορία του Βασιλιά Αρθούρου και των ιπποτών της Στρογγυλής Τραπέζης θα μπορούσαν να δώσουν μια σχετική αίσθηση αληθοφάνειας (λέμε τώρα...) στην πλοκή. Όμως η πειστική σύνθεση ιστορίας και εφέ δεν φαίνεται να απασχολεί ιδιαίτερα τον Μπέι, που από ένα σημείο και μετά τηγκάρε με τόνους ψηφιακών εφέ τη φαντασμαγορική περιπέτειά του.

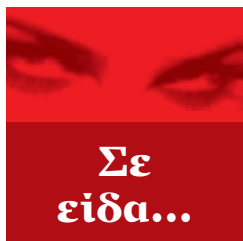
«Η Γη είναι το μόνο μέρος στο σύμπαν που μπορεί να το αποκαλέσω άφοβα στίτι μου».

(Το εμπόδιο του Μάικλ Μπέι διαστράγγει τον Πράιμ στο «Transformers 5»)

Αγαπημένη μου Μυρτώ

Γράψε για το **ΣΕ ΕΙΔΑ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE** κενό και το μήνυμά σου στο **19400**.
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

HETEROCLITO

Εσύ έξω στο τραπεζάκι με τζιν φούστα κοντή, εγώ μέσα με μαύρα, μόνος. Άλλη μέρα NEON Πλατεία Θεάτρου, μόλις έφυγα μπήκες με καφέ μπουφάν, μαύρο παντελόνι. pernw_email@yahoo.gr

ΠΕΙΡΑΪΚΗ

Κυκλοφορούσες την Πα-

ρασκευή το πρωί γύρω στις 11.00. Σώμα απίστευτο, λίγο γενάκι, εφαρμοστό t-shirt και τζιν παντελόνι. Ήμουν σε αυτοκίνητο και δεν κατάλαβες πως μου έκλεψες το μυαλό. Αχ, πώς θα μπορέσω να σε ξανα-πετύχω;

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260

Σε πέτυχα την Κυριακή το βράδυ καθώς έβγαίνες από την εγκατάσταση με την Κίτ Μπλάνσετ. Εσύ με μoustάκι παρέα με ένα άλλο αγόρι, αλλά όσο και να προσπάθησα να τραβήξω την προσοχή σου δεν μου έδωσες σημασία. Αν έχεις περιέργεια, στείλε...

WONDER WOMAN

Στην προβολή του Σαββάτου 17/6 στις 11 παρά τέταρτο στον κινηματογράφο Αθήναιον, καθόσουν μόνος σου στην τρίτη σειρά, κι εγώ με τη φίλη μου ακριβώς από πίσω και σε παρατηρούσα. Νομίζω με κοίταξες κι εσύ ή μου φάνηκε;

ΘΗΣΕΙΟ

Κοντά στο παρκάκι, Σάββατο γύρω στις 18.30. Εσύ με μηχανάκι, στάθηκες και κοιταχτήκαμε, αλλά σου εξήγησα με νεύματα πως δεν ήμουν μόνος. Ομολογώ, έχω την περιέργεια να μάθω τις διαθέσεις σου.

Αγαπητή Μυρτώ, η λογική μου λέει να κοιτάξω μπροστά στη ζωή μου, να μην είμαι ερωτευμένη με ένα πολύ καλό και ευγενικό παιδί που είναι πεντέμισι χρόνια μικρότερός μου και δεν μου έχει δείξει κανένα ενδιαφέρον ερωτικό έως τώρα. Είμαστε φίλοι και τον εκτιμώ και τον αγαπώ βαθιά, προσπάθησα όταν τον πρωτογνώρισα να του δείξω τα συναισθήματά μου όσο πιο διακριτικά γινότανε, δουλεύουμε στην ίδια δουλειά και δεν ήθελα να τον φέρω σε δύσκολη θέση. Μετά κατάλαβα ότι είχε σχέση, στην οποία μάλιστα φέρθηκε ανώριμα και πληγώθηκε, οπότε δεν ξέρω αν ποτέ κατάλαβε τι νιώθω ακριβώς για αυτόν, το χειρότερο είναι ότι δεν ήξερα κι εγώ τι νιώθω. Ήμουν σε μια σύντομη σχέση μετά και συνειδητοποίησα ότι τον ήθελα ακόμη αλλά με έναν πιο σοβαρό τρόπο. Θα μπορούσα να φανταστώ τη ζωή μου μαζί του... όμως ο ίδιος δεν μου έχει δείξει ότι με βλέπει ερωτικά και μου αρέσει που είμαστε φίλοι... και δεν ξέρω τι να κάνω, να προχωρήσω προς το μέλλον χωρίς να του το πω; Να αφήσω τα πράγματα όπως είναι και το μέλλον να δείξει; Ξέρω όμως πως πάντα θα ελπίζω να είμαστε μαζί. Εκτός αν γνωρίσω κάποιον που να με συγκινήσει όπως αυτό το αγόρι... Δύσκολη η μοναξιά και τα απωθημένα για ένα κορίτσι που έφτασε τα -άντα και το χειρότερο δεν έπαψε να εξιδανικεύει και να ερωτεύεται μια ματιά, ένα χαμόγελο και να παραβλέπει την πραγματικότητα που μας θέλει να μην κολλάμε και να κοιτάμε γύρω μας ζώντας στο παρόν και με όσα μας δίνει η ζωή χωρίς να φανταζόμαστε όσα δεν μας δίνει... Ειρήνη

ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ
Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Κατ' αρχάς τρία «ζήτω» που έχετε δουλειά. Θα πρόσθετα και «υγεία πάνω απ' όλα κι όλα τα άλλα λύνονται» αλλά αυτό θα σήμαινε μάλλον την ταφόπλακα της στήλης μου και δεν το θέμε. Συνεχίζουμε το πρόγραμμά μας με απάντηση από τον άντρα του σπιτιού: Του έχετε κουνηθεί; (Σ.Σ. Άκου τώρα!) Αν ναι και δεν έχετε πάρει ανταπόκριση καλύτερα να ατενίσετε το μέλλον γιατί απλά το παιδί ή δεν γουστάρει καθόλου ή δεν γουστάρει αρκετά ώστε να μπει σε μια περιπέτεια που κάποια στιγμή θα τελειώσει γιατί είναι πολύ ξενέρωμα να συναντάς κάθε μέρα κάποιον που έχεις γκομενίσει και να λες «εεε... πώς πάει; Ε... ναι μωρέ, θα σ' έπαιρνα τηλ. αλλά την ώρα που πάταγα το κουμπί αρρώστησε ο θεός/παππούς/νονός/ξάδερφος/ανιψιός/

κολλητός/αδερφός του κολλητού/παππούς του κολλητού μου/ και είχαμε τρεχάματα». Αλλά υπάρχουν κι εκείνοι που τους κουνίσει και δεν καταλαβαίνουν Χριστό, οπότε μήπως να του το κάνετε λίγο πιο σαφές κι όποιον πάρει ο Χάρος;

Σχέση για ένα χρόνο με αγόρι 7 χρόνια μεγαλύτερο (εγώ 24) για ένα χρόνο περίπου. Στην αρχή ενθουσιασμός, όλη τη μέρα μαζί, μέχρι και μαζί μείναμε για λίγο. Σιγά-σιγά εγώ άρχισα να θέλω χρόνο με τους φίλους μου, βόλτες κ.λπ., άρχισα και πολύωρη δουλειά (εκείνος άνεργος ένα διάστημα) οπότε αρχισαν οι καβγάδες. Ένωσα αρκετές φορές ότι ο έρωτας-ενθουσιασμός μου είχε φύγει αλλά τον αγαπάω πολύ και δεν μπορούσα να τον αφήσω. Μέχρι που σε έναν απ' τους πολλούς τσακωμούς χωρίσαμε οριστικά. Βρισκόμασταν αραιά και πού, το ψάχναμε... Ξέρω ότι είναι ερωτευμένος μαζί μου αλλά εγώ νιώθω αγάπη διαφορετική. Μου έκλεισε ραντεβού να τα βρούμε αλλά δεν πήγα. Φοβήθηκα ότι θα γίνουν τα ίδια. Μπορεί να ερωτευτεί κάποιος ξανά τον άνθρωπό του; Αξίζει να τον ταλαιπωρώ με το να ψάχνω τι θέλω ή να τον αφήσω στην ησυχία του; Νιώθω ότι είναι αυτό που μου ταιριάζει αλλά δεν θα 'πρεπε να μου βγαίνει χωρίς σκέψη; Νιώθω ώρες ώρες ότι λειτουργώ σαν άντρας και τους ταλαιπωρώ μόνο. Τεσπά, μεσο... Μπορούν οι απανταχού αναγνώστες της στήλης να με κρατούν... Φιλού-μπες

Ε... χμ. Πιστεύω ότι ο καιρός που πέρασε μέχρι να δημοσιεύσω το γράμμα σας θα έχει δώσει τη λύση που δεν μπορούσατε να βρείτε. Η οποία λύση (και κόβω το αυτί μου) είναι να έχει πάρει ο καθένας το δρόμο του και να έχει πάει στην ευχή της Παναγίας. Όταν νιώθουμε «διαφορετική αγάπη» στα 24 μάλλον κάποιος από τους δύο βούλιαξε στον καναπέ. Και μαζί μ' αυτόν βούλιαξαν και οι πεταλούδες. Βεβαίως μπορεί όλα αυτά που λέω να είναι μπουρδέλας σκέτες και αυτή τη στιγμή να είσατε παντρεμένοι με παιδιά -'ντάξει, δεν βγαίνει χρονικά, λέμε και καμιά μαλακία για την έξτρα εντύπωση- και πιο ευτυχισμένοι από ποτέ - ντάξει, δεν βγαίνει λογικά, λέμε και καμιά μαλακία για την έξτρα έξτρα εντύπωση.

Υ.Γ. 1 Ναι, μπορεί κάποιος να ερωτευτεί ξανά τον άνθρωπό του όταν ο άνθρωπός του φάει αιφνιδίως τη φλασιά και ξεκουνηθεί και γίνει καινούργιος και αποκτήσει δική του ζωή και προσωπικά «θέλω» και αποκτήσει αυτοπεποίθηση και επιστρέψει η μαγεία. Κοινώς ο θαυμασμός.

Υ.Γ. 2 Αφόρπητα κλισέ απάντηση.

Γράψε για το **ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE** κενό και το μήνυμά σου στο **19400**.
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

Θα με πιστέψεις ποτέ, νεράϊδά μου, όταν σου λέω πως τίποτα δεν συνέβηκε με τη Μαρία;

Θα φύγω και θα με ζητάς και θα παραπονιέσαι... Το γράφω κι εδώ να το έχεις!

Αν χωρίσουμε, μπορεί να είναι δύσκολο αλλά μετά θα τα καταφέρουμε να προχωρήσουμε. Εσύ τι λες; Μαρία

Δέσποινα, όλα όσα κάνεις για να φροντίζεις τη σωματική και ψυχική σου υγεία δείχνουν πόσο γαμάτη είσαι. Μια αναγνώριση από τη φίλη σου.

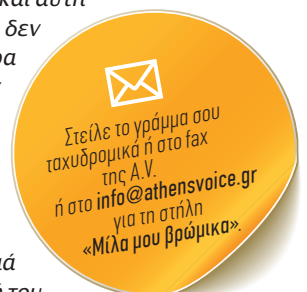
Τι έγινε με το μπιλιετάκι της Εφορίας; Θα τις καταθέσεις τις πινακίδες τελικά ή θα δουλεύεις για να πληρώσεις τα χρέη σου, θ.;

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369 (11.00-18.00)**
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον.
Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, Πλούσιος 40χρονος επιχειρηματίας, €20.000 μηνιαίως, με βίλα στην Κηφισιά, εξοχικά, διαμερίσματα, εμφανίσιμος, επιθυμεί γνωριμία γάμου με κοπέλα εμφανίσιμη. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Μικρές αγγελίες

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Στρέφεται προς τα μέσα

Το ακραία κοινωνικό κι επικοινωνιακό μοτίβο της αρχής της εβδομάδας δέχεται ένα αρκετά σοβαρό πλήγμα με την είσοδο του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο την Τετάρτη, οπότε και αναζητάς πιο ήπια πράγματα και πιο οικείους χώρους και ανθρώπους. Αυτό ωστόσο δεν σημαίνει ότι όλα είναι ευχάριστα στο σπίτι και την οικογένειά σου, αφού δεν λείπει η επικοινωνιακή ένταση κυρίως ανάμεσα σε σένα και τα αδέρφια ή τα παιδιά σου και κυρίως για θέματα ρουτίνας. Αυτό είναι το μοτίβο που υπογραμμίζει και η Νέα Σελήνη του Σαββάτου. Στην ερωτική σου ζωή τα πράγματα είναι σε μία περίεργη σταθερότητα, ακόμη κι αν είναι η σταθερότητα της στέρσης και μιας διαρκούς αναζήτησης που φέρνει εμπειρίες, όχι όμως και την ολοκλήρωση που θέλεις. Όσον αφορά τα οικονομικά σου, κράτα όση πισινή μπορείς γιατί παρά τα μικροέσοδα οι υποχρεώσεις αφθονούν και η στήριξη από το σύντροφό σου ή τα **έσοδά** σου από σχετικές συνεργασίες δεν είναι στη **μεγαλύτερή** τους φόρμα.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Πολυλογία, πολυκοσμία και κουβέντες για λεφτά

Αργείς λίγο να πάρεις μπρος αυτή την εβδομάδα, όμως από την Τετάρτη και μετά και το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο, γίνεσαι αγνώριστα κοινωνικός, επικοινωνιακός και κινητικός. Οι μέρες σαφώς και προσφέρονται για να κουβεντιάσεις οτιδήποτε αφορά το χρήμα, αν και τα οφέλη από τις σχετικές επαφές θα αργήσουν να φανούν. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου υπογραμμίζει ότι οφείλεις να ξαναδείς συμπεριφορές των συνεργατών και του συντρόφου σου που υπερβαίνουν τα εσκαμμένα και να τις καταστείλεις ειρηνικά και διπλωματικά. Στα ερωτικά σου, επί της ουσίας συνεχίζεις να διανύεις ένα μεταβατικό στάδιο και δεν ξέρεις τι ακριβώς θέλεις επί του καθημερινού από μία σχέση, όμως η περίοδος φέρνει άφθονες γνωριμίες και φλερτ που μπορείς να απολαύσεις αν δεν κλείσεις την πόρτα της κρεβατοκάμαράς σου λόγω παρελθόντων λαθών που κουβαλάς και δεν έχεις επιλύσει ακόμη. Όπως και να έχει οι ημέρες έχουν πολυκοσμία, πολυλογία και μια ευχάριστη ελαφρότητα μετά το βάρος της προηγούμενης περιόδου.

ΔΙΑΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Ρίχνεις τους ρυθμούς σου και το ρίχνεις στο ραχάτι

Η εβδομάδα ξεκινάει με σένα σε πλήρη εκδίπλωση να μιλάς πολύ, για πολλά και με πολύ κόσμο, συγκαλύπτοντας το ζήτημα του έρωτα και της δημιουργικότητας που έχει εξελιχθεί σε αγκάθι στο πλευρό σου. Ευχάριστα και δυσάρεστα είναι σε διαρκή εναλλαγή που δεν σε βοηθάει να αφήσεις τις βαλίτσες που κουβαλάς ή να χαλαρώσεις εσωτερικά. Το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο, την Τετάρτη, και η Νέα Σελήνη του Σαββάτου μιλούν για επιβράδυνση της κατάστασης και την προσοχή σου να στρέφεται στο να περάσεις καλά επί του πραγματικού. Επειδή αυτό σημαίνει και πολύ ξόδεμα στην περίπτωση σου, έχει το νου σου. Επειδή παράλληλα σημαίνει και πολύ φαγητό, ξαπλώστρα και ύπνο, πρόσεχε παραπάνω και το βάρος σου. Στη δουλειά τα πράγματα κινούνται με σαλιγκαρίσιους ρυθμούς και οι συνεργάτες σου, παρά την κάλλιστη διάθεσή τους, δεν μπορούν να σε βοηθήσουν να ξεπεράσεις τις σχετικές αμφιβολίες,

καθυστερήσεις ή τους περιορισμούς στη δημιουργικότητά σου χάριν κερδοφορίας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Ανανεωμένη αυτοπεποίθηση και άγριες διαθέσεις

Το «φάγαμε το γάιδαρο και μας έμεινε η ουρά» θυμίζει η αρχή της εβδομάδας που ξεκινάει άχαρα και με κούραση, μέχρι το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στο ζώδιό σου, την Τετάρτη. Από εκεί και πέρα σε πιάνει μια καλώς κείμενη εγωκεντρικότητα και παύεις να χαρίζεις κάστανα. Η ανανεωμένη σου ενέργεια, ο γλωσσοδέτης που λύθηκε, η βελτιωμένη σου διάθεση και αυτοπεποίθηση σε βοηθάνε να εξωτερικεύσεις ό,τι είχες καταπιέσει μέσα σου, υπό μορφή χαριτωμένου οδοστρωτήρα. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου στο ζώδιο σου υπογραμμίζει αυτή την τάση και εύκολα θα σε φέρει αντιμέτωπο με το σύντροφό σου αφού το να προσπαθείς να συμβιβάσεις τα ασυμβίβαστα σε κούρασε. Κράτησε μόνο στο νου σου ότι το πρίσμα μέσα από το οποίο βλέπεις τα πράγματα είναι τώρα υποκειμενικότερο από ό,τι συνήθως, η αίσθηση εαυτού σου υπερτονισμένη και τελικά η υπερβολή άφθονη. Παρόμοια είναι η διάθεσή σου και στη δουλειά, όπου ετοιμάζεσαι να πεις «φτάνει» σε ό,τι σου έχουν πετάξει επάνω σου χωρίς να σου αναλογεί.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Εσωστρέφεια και ανακεφαλαιωτική διάθεση Η ευχάριστη ορμή της προηγούμενης περιόδου συνεχίζεται στην αρχή της εβδομάδας, με την προσοχή σου να παραμένει εστιασμένη σε φίλους, κόμπι και γενικά εξωεπαγγελματικές δραστηριότητες. Με το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο την Τετάρτη, ωστόσο, ο τόνος αλλάζει δραστικά αφού ανοίγει μια πολύ πιο εσωστρεφής κι ανακεφαλαιωτική περίοδος. Η εσωτερική αναστάτωση που υπέβασκε παίρνει το βήμα και σου ζητάει να διευθετήσεις ανοιχτά ζητήματα με τον εαυτό σου, τους συγγενείς σου και τα πιστεύω σου. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου φέρνει στο φως και θέματα προς επίλυση στον φιλικό σου κύκλο. Γενικότερα επειδή υπάρχει άφθονη παρασκηνιακή δράση, καλό θα ήταν να έχεις τον νου σου και να μην εμπλέκεσαι σε κουτσομπολιά. Τέλος, ειδική μνεία στο θέμα της υγείας σου, με την οποία καλό θα ήταν να ασχοληθείς, τουλάχιστον φροντίζοντας και ξεκουράζοντας το σώμα σου για να υποστηρίξεις την ψυχολογική σου διάθεση και να διαχειριστείς με μεγαλύτερη επιτυχία τις προκλήσεις σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Στροφή σε πιο χαλαρές και προσωπικές ασχολίες

Με το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο, την Τετάρτη, ανακουφίζεσαι από τις επαγγελματικές και τις κοινωνικές πιέσεις της προηγούμενης περιόδου, κυρίως γιατί βρίσκεις τη διάθεση να σχεδιάσεις για το μέλλον και να προγραμματίσεις πώς ακριβώς θα επιλύσεις τα παρόντα σου προβλήματα. Βοηθάει κι η Νέα Σελήνη του Σαββάτου που σου δείχνει τη σωστή κατεύθυνση, ακόμη κι αν τα χρονοδιαγράμματα για να συμβούν τα ανοίγματα που υπόσχεται είναι μακρύτερα από ό,τι θα επιθυμούσες. Επί του προσωπικού επίσης χαλαρώνεις και διοχετεύεις περισσότερο χρόνο κι ενέργεια στις παρέες σου και τα κόμπι σου, ανακτώντας τρόπον τινά το χαμένο χρόνο. Και στο θέμα του έρωτα τα πράγματα κινούνται σε πιο ευχάριστη κατεύθυνση, ωστόσο

χρειάζεται να προσέξεις ιδιαίτερα το θέμα των προσδοκιών σου και της συνήθειας. Αυτά που σου παρουσιάζονται δεν είναι ακριβώς καινούργια, αλλά μία ευκαιρία για να δεις παλιά θέματα με καινούρια μάτια και μεγαλύτερο ρεαλισμό. Αυτός είναι κι τρόπος για να περάσεις όμορφα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Καριέρα, κοινωνική εικόνα και μεγαλύτερες απαιτήσεις

Πολύ ωραίος ήταν ο Ιούνιος και συνεχίζει να είναι ως την Τετάρτη, οπότε τα πράγματα σοβαρεύουν αρκετά, με το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο. Η προσοχή σου στρέφεται αναγκαστικά στη δουλειά, αφού καλείσαι να ανταπεξέρθεις σε μεγαλύτερο επικοινωνιακό όγκο, σε καινούρια σχέδια αλλά και σε ό,τι έχεις πυροβολήσει το τελευταίο διάστημα γιατί σου ήταν αδύνατο να ασχοληθείς σοβαρά με τα της δουλειάς. Δεν σουκάθεται ιδανικά το γύρισμα και λόγω εποχής, όμως η Νέα Σελήνη του Σαββάτου επιτάσσει να καθίσεις κάτω από την μπάρα, να πεις ναι στο να μάθεις ότι καινούργιο χρειάζεται να μάθεις και να κρατήσεις υποδειγματικά τουλάχιστον τα προσχήματα. Άλλωστε τα έξοδά σου για το σπίτι και την οικογένεια αυξάνονται και δεν είσαι για να διακυβεύεις το εισόδημά σου. Η αλλαγή κλίματος επηρεάζει και τα προσωπικά σου, όπου γίνεσαι πολύ λιγότερο διατεθειμένος να συμβιβαστείς με οτιδήποτε δεν είναι συγκλονιστικό ή απολύτως εναρμονισμένο με τα πρότυπά σου.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Για άλλη γη, για άλλα μέρη

Ήσουν που ήσουν σε δικό σου μοναδικό έργο, από την Τετάρτη και μετά, με το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στο ζώδιο του Καρκίνου φεύγεις κυριολεκτικά ή μεταφορικά για άλλη γη κι άλλα μέρη. Στο καλό σενάριο φεύγεις για διακοπές και βγάζει το πολύ ωραίο αυτό δυναμικό σε παραλίες και ταβέρνες, με θαλάσσια σπορ και καλοκαιρινές αμπελοφιλοσοφίες. Στο όχι τόσο καλό σενάριο, κάνεις τα ίδια εκεί που βρίσκεται και διοχετεύεις την επεκτατική σου διάθεση στο να διαφημιστείς, να προωθήσεις τη δουλειά σου, να δεις πώς θα βγάλεις κανένα φράγκο παραπάνω και φυσικά σε εξόδους και παρέες. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου σου κάνει ένα άνοιγμα για ενδιαφέροντα καινούργια πράγματα με το αζηνίωτο, σε επιχειρηματικό επίπεδο ή για να το ρίξεις στην ανάλυση του ποδαριού για τα προσωπικά σου, προσπαθώντας να εκλογικεύσεις αυτό που σου συμβαίνει και έχει εγείρει φοβίες, ανασφάλειες κι απωθημένα, πάντα με συνοδεία οίνου και ιδανικά μουσικής.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Μοιρασμένα οικονομικά και κρεβάτια στο μικροσκόπιο

Σε ζητήματα οικονομικά και σεξουαλικά στρέφεται η προσοχή σου από την Τετάρτη, που ο Ήλιος και ο Ερμής περνούν στον Καρκίνο. Κληρονομίες, διατροφές, επιχειρείν και ό,τι πάρε δώσε έχεις με οργανισμούς και τράπεζες έρχονται στο προσκήνιο και η περίοδος ενδείκνυται για να βρεις διέξοδο, παρά το ότι αυτό δεν γίνεται χωρίς κόστος. Φαίνεται να τακτοποιείς αυτά που χρειάζεται για να ανοίξεις δρόμο για καινούργια πεδία. Στα προσωπικά σου, το μυαλό σου τοποθετείται κυρίως κάτω από τη μέση και εντός της κρεβατοκάμαρας, με τη Νέα Σελήνη του Σαββάτου να σε προετοιμάζει για να δεις τις ανασφάλειές σου και τις φοβίες σου να εκδηλώνονται ανάμεσα στα σεντόνια, αφήνοντάς σε με το ερώτημα αν μπορείς τελικά το «πιο κοντά». Η διάθεσή σου δεν συμβαδίζει με τη λήπνινό σου και ρέπει προς το πιο μουντό, αφού δυσκολεύεσαι να δεις πόσο τελικά πρέπει να θυσιάσεις την άνεσή σου για να μπορείς να είσαι με κάποιον άλλον.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ο βασιλιάς των σαλονιών

Η εβδομάδα σφύζει από δραστηριότητα αλλά ευτυχώς η ποιότητα της δραστηριότητας βελτιώνεται αισθητά, από τις αγγαρείες και τις δουλειές των αρχών της, σε πιο κοινωνικά, καλαίσθητα κι ευχάριστα πράγματα, από την Τετάρτη και μετά, με την είσοδο του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο. Τα προσωπικά σου μονοπωλούν το ενδιαφέρον σου εάν είσαι δεσμευμένος, με πολλές κοινές δραστηριότητες από τις δημοσιότερες ως τις ιδιωτικότερες. Αν δε είσαι ελεύθερος η περίοδος θα κάνει ό,τι μπορεί για να το αλλάξει αυτό, αν εσύ δεν αυτοσαμποταριστείς θεωρώντας ότι ο έρωτας κι ο σύντροφος ανακατεύουν το πρόγραμμά σου και το πενταετές πλάνο σου. Ας είμαστε λίγο σοβαροί, άλλωστε ούτε κι εσύ ξέρεις πού ακριβώς πηγαίνεις και γνωρίζεις πολύ καλά ότι αυτά που πιστεύεις για σένα και το μέλλον σου περνάνε ωραιότατη αναθεώρηση. Προσποιείσαι στους απ' έξω, μην προσποιείσαι και στον εαυτό σου και χάσεις τα ωραία. Η εβδομάδα σε βάζει στην κοινωνικότερη και διπλωματικότερη διάθεση, δίνοντάς σου σαφές πλεονέκτημα σε ό,τι έχει να κάνει με τον Άλλο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Προσέγωση επί της ρουτίνας

Οι επιτυχίες στο πεδίο έρωτας συνεχίζονται για λίγες ακόμη παραστάσεις, οι οποίες λήγουν την Τετάρτη με το πέρασμα του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο, οπότε θυμάσαι ότι η ζωή δεν είναι ένα συνεχές πάρτι και πρέπει επειγόντως να ασχοληθείς με πιο πρακτικά πράγματα από τις κρασοκατανύξεις και τα ερωτικά πειράματα. Στο πεδίο των σχέσεων αυτό μεταφράζεται σε ερωτήματα περί ρουτίνας, καθημερινότητας και «τι κάνουμε μετά τον αρχικό κεραυνό». Η αίσθηση ότι κάτι χάνεις αν μπεις στη διαδικασία είναι φυσιολογική, δεν γίνεται και την πίδα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Στα επαγγελματικά σου τώρα, η δουλειά αυξάνεται, ευτυχώς με ικανές δόσεις δημιουργικότητας και στήριξη από τους συνεργάτες σου. Έχει αρκετή κούραση το πράγμα, έχεις όμως κι εσύ αρκετή νευρική ενέργεια να εκτονώσεις. Σίγουρα χρειάζεται επιπλέον φροντίδα στη διατροφή, την άσκηση και την υγεία σου, αφού μαζί με τις περισσότερες ασχολίες αυξάνονται και τα επίπεδα άγχους σου. Σημαντική λεπτομέρεια ότι αν το σώμα σου κηρύξει απεργία, δεν πηγαίνεις πουθενά.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Επίσημος έναρξης θέρους

Η μουνταμάρα των αρχών της εβδομάδας, στη διάθεσή σου, ασχέτως καιρού, υποχωρεί δραστικά από την Τετάρτη με την είσοδο του Ηλίου και του Ερμή στον Καρκίνο. Τώρα αρχίζει το καλοκαίρι για σένα με καλύτερη διάθεση, φλερτ, διασκεδάσεις, μεγαλύτερη δημιουργικότητα στη δουλειά σου και μεγαλύτερη αρμονία στη σχέση με την οικογένεια, το σύντροφο και τα παιδιά σου. Βρίσκεις τον αλλοπρόσαλλό εαυτό σου κι αυτό είναι ακαταμάχητο. Το νου σου γιατί οι ενδιαφέρουσες ερωτικές γνωριμίες είναι στο μενού, αρκεί να μην τις παραβαρύνεις με αναλύσεις, φιλοσοφίες, γιανταντζί μεταφυσική και τα παρόμοια. Ακόμη και το ζόρι που τραβάς στη δουλειά φαίνεται να αρχίζει να αποδίδει τουλάχιστον στην τσέπη σου, παρά το ότι δεν μπορείς να δεις με ακρίβεια πού οδηγεί αυτό που ζεις. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου υποστηρίζει τις παραπάνω τάσεις, ωστόσο σου θυμίζει να είσαι πολύ επιφυλακτικός απέναντι στο γνώριμο, είτε σε οικογενειακό, είτε σε ερωτικό επίπεδο, και πιο ανοιχτός στο πραγματικά διαφορετικό, όχι αυτό που έχεις μάθει να θεωρείς διαφορετικό. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

Σώτη Τριανταφύλλου
ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΕΔΙΑΔΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Σώτη Τριανταφύλλου
Οι δυσκολίες
των πεδιάδων

Ο χρόνος είναι
πυκνός και μετέω-
ρος: μοιάζουμε
ακινητοποιημένοι,
αλλά δεν είμαστε·
η σκέψη και ο διά-
λογος προχωρούν
– ό,τι ήταν ανήκου-
στο χθες, μπορεί να
ακουστεί σήμερα.

ATHENS
voicebooks

Αυτό το βιβλίο είναι μια μικρή συμβολή στη σκέψη, στον διάλογο και στην υπέρβαση
των δυσκολιών μας, που οφείλονται σε χρόνια σιωπής, ψιθύρων και σύγχυσης.

ΦΩΤΟ: ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ATHENS
voicebooks

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS

Κεντρική Διάθεση: Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 210 3617.170
(εσωτ. 115), fax: 210 3617.310, www.athensvoice.gr

ΔΥΟ

ΜΠΟΥΦΟΙ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

winbank

winbank.gr/mobile

Αν είναι εύκολο γι' αυτούς
φαντάσου για εσένα.

Νέο winbank mobile app.
Χαζά έξυπνο.

Κατέβασέ το

App Store

Google Play